

Müslüm Bayram

- şiirler -

Yayın Tarihi:

06.08.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

23 Nisan

Atamızdan armağan bugün yirmi üç nisan
Ulusal egemenliğimiz çocuk bayramı
Nasıl mutlu olunmaz nasıl sevinmez insan
Kurtuluşumuz özgürlüğümüzün bayramı

Dalgalan! Al beyazlı kan kırmızı bayrağım
Simsıcak kucaklarken yıldızların altında
Tomurcuk, tomurcuk temiz körpecik renklerim
Ey altın hilal gül! Dünya çocuklarınada

Saygı duruşundadır tüm evren mavi gökler
Dalgalandıkça ne kadar da şanlı yücesin
Her zerresinde çarpan kalplerden miras renkler
Al, al bezenmiştir şehit kanından hecesin

Onurlu bağımsızlığımızı kutluyorlar
Dünya çocuklarıyla torunların el, ele
Kardeşçe... Özgürlüğün harcını karıyorlar
Şarkılarıyla, halaylarıyla, şiirleriyle

Ey şanlı neslin fidanları şen evlatları
Kutsal toprağında kök salıp filizlenecek
Anayurdun dört bir yanında Türk bayrakları
İla-ahir şanla dalgalanıp yücecek

Kutlu olsun yirmi üç nisan çocuk bayramı
Atatürkümüzden tüm çocuklara armağan
Kıvanç dolu kardeşçe kutlayalım bayramı
Özgürlük meşalesiyiz yıldız, yıldız yağın

Müslüm Bayram

Ademoğlu Ademdeniz

İnsanoğlu nedir halin
Çamur atsan izi derin
Öfkenden de; beter kinin
Ademoğlu; Ademdeniz

Peygamberler evliyalar
Kime kaldı bu semalar
Akarsular çağlayanlar
Ademoğlu; Ademdeniz

Ateşten mi? İmtihanlar
Göge çıkan; son feryatlar
Hangi sevap bunu paklar
Ademoğlu; Ademdeniz

Nerde! Kime? Hangi haklar
Adil yazar, dört kitaplar
Akıl almaz; mantık şaşar
Ademoğlu; Ademdeniz

Yağlı urgan asın beni
Unutmadım; Nesimi'yi
Pirlerin şah-ı Aliyi
Ademoğlu; Ademdeniz

Ozan Muslum ben deliyim
Hacı Bektaşî veliyim
Dar ağaçta; Şah diyeyim
Ademoğlu; Ademdeniz.

Müslüm Bayram

Affet

Tufanlar vardı unutulmaz
Açlıktan ölümler
Bir buğday tanesi yalnızlığında
Yeşerirken umutlar
Yağmurlarıydı Anadolu'm
Her mevsim dinerdi gözlerinden
Saçılırdı bahar... Işık, ışık yayılırdı

Ana azizenin yüreğinden kopan
Yalçın dağların doruğundan
Dev buzul parçaları kadardı haşmeti
Gücün zeminine kaymaktan zehir
Cömertliği insanlığa... Çağlayan nehir

Affet ana azize!
Kurtuluş mücadelesinin ana teması
Efsane kağıdı tekeri kadar sağlamdı yüreğin
Kocaman...
Kahraman ulusun
Tarihi Anadolu' (s)usun
Ter temiz kar beyazlığında
Yanık türkü çalıyor

Göklerinde kanat açmış tüm kuşlar
Has mavisi bulutlar altında
Dönen ey mahşeri girdaplar
Gören kör baykuşun bakışlarında
Kör olun!

Müslüm Bayram

Ağıt

Havada bulanık siyah bulutlar
Kalabalıklardan inler of sesi
Ah yavrum dedikçe biten umutlar
Son durakta yolcu musalla taşı.

Bakıyorum taşa üstünde tabut
Taze marangozdan çamdan tütsüsü
Titrek kıvrımlı yüz sanki bir anıt
Nazar boncuğu göz endamı süsü.

Huyumdur kurusun gözlem sanırım
Bastonunu sertçe taşa çalıyor
İşıltısı sönmüş yüzü tanırım
Asil duruşunda aklım kalıyor.

Almışlar canımı ceylan gözümü
Ağıtları gökte mahcup batıyor
Bürünürken güneş peçe yüzünü
Hüzündür kederi gam yansıtıyor.

Nazikçe tuttuğu kar beyaz mendil
Bulanıyor nemi can gözlerinden
Yazısı böyleymiş sönyör kandil
Muradın görmeden öksüzlerinden.

Hatun niyetine eller semada
Saflar sıkı sessiz kalabalığın
Başları eğilmiş diller duada
Yakarış yunusun hikmet balığın.

Ol deyince olan evren yaratan
Dileğim anneye mekân cennet et
Yas tutanda ana büyüktür atam
Dindir acısını... Gönlü ferah et

Müslüm Bayram

Ağla! Ağla Gözlerim Ağla

Damla yaş kalmamış szlmş
Akmiş pınarların kurumuş
Hasret sarmış bağları
Göçmen kuşlar uçup gitmişler
ekilmiş aydınlık bulutlar
Kapkaranlık gökyüzü
Buz tutmuş karların üzerine
şafakta doğan oban yıldızı
Yüreğim kadar donuksun
Paslı toprak olmuş sandıkta
Gizli kilitli kalmış
Parıldayan elmasta
Ağla! Ağla gözlerim ağla

Gökkuşağı altında kurumuş dalsız
kolsuz ağaçlar
zerinde aşklı sözler kazılı
ren yerlerinde hatıralar
Duvar taşlarında ismin
Yıllarsa dermansız zamanın
ekilmiş tortusuna
Mevsimlerse yasta
Ağla! Ağla gözlerim ağla

Bilge bir adamın elinden
Saılmışlardı tane tane
Dklmşlerdi şendi toprak
Tomurcuk, tomurcuk aarlarken
Destelerle kuşağa
Boynu bükük kardelenlerin
Koynundaki titremeleri
Doyurulup emzirilemeyen
A susuz kundaktan
O anneler ki yoksul haşta
Ağla! Ağla gözlerim ağla

Ormanların loşluğunda
Büyümüş bir dağ çiçeği idin
Renk, renk aardın yedi iklimlerde
Hiç solmazdın
Altın kadehti adın
Koca ormanı doyururdu sevgin
Yaşamaktı rengin
Nerede o mevsim bahar
ağlayan nehir ırmak
ekilmiş akıl kalmış
Hazan değmiş kişa çalmış
Saçlarından şyor
Esiyor acı rüzgar
Kemikleri sızılar
Dermansız dır yaralar

Sancılanır kasta
Ağla! Ağla gözlerim ağla

Müslüm Bayram

Ağlamak Yok

Ağlamak yok, ağlamayacağız
Bir servi ağacı gibi has
Dik duracağız
Kasırgalarda sallanırken
Yapraklarımız kahkahalarımız olacak
Esintimiz coşkumuz, gölgemizse sabrımız

Asla eğilmeyeceğiz!
Diz çöküp dövünmeyeceğiz

Dağlarımız ovalarımız akarsularımız şen olacak
Çiğdemler açacak nergislerle kardeşçe
Yağmurlar gözyaşlarımız olup akacak
Ağlamak yok... Ağlayanların yerine

Ummanlarında karışacağız buluşacağız
Kanat çırpacağız maviliğin derinliklerine
Bir yunus balığının yüzgecinde
Ağlamak yok... Göz bebeklerine

Müslüm Bayram

Ağlamasın Anneler

Bir anne ağlıyordu gözyaşları selinde
Taşıyordu al damlalar yüzünden
Arı duygularından süzülerek
Akıtıyordu acıyı, kederi, hüznü
Yaşatıyordu bakan gözlere yasını

Ne düşünüyordur kim bilir
Hangi heyelanlar kopuyordur yüreğinden
Tanrının yarattığı evreninden

Doğumla başlayan hayatının film şeridi
Gözlerinin acı perdesinden yansırken,
Benliğine... Sanki aevli bir kordu!
Bundan yakıcı başka ne olabilirdi ki

Hafif bir tebessüm belirdi yüzünde
İlk kucağına verildiğı andaki annelik haliyle
Gül gül oldu yüzü ışıltısıyla
Etrafı süzerken ürkmüş bir ceylan yavrusu
Saflığıyla güvercin beyazlığından da aksa!
Nasıl yüce bir sevgidir ey yüce Tanrım?
Ne olur bu kulunu kutsa!

İşte sana ulaşan ağıtlarıdır şahidim olsun ki
O nur yüzlerinden akan duru gözyaşlarının
Suladığı ak sütünden besleyerek emzirdiğı
Gecesini gündüzüne katarak
Uykuya yenik düşmeyerek
El bebek gül bebek büyüterek vatani uğrunda
Elleri kınalı kuzu postunda
Kefenleyerek şehit verdiğı

Bu sessiz kalabalığın
Çiğ gibi büyüyen hisleri baştan ağırdır
Taşıyamaz omuzlar da artık
Eğilirken önünde mahcup,
Suçluluk duygusundadır

Ozana da yazdırma...
Ey Yüce Tanrım!
Böylesi acıları tattırma
Mürekkebinden hüznü akıtma
Ak beyaz sayfalarda
Ak sütünden annelerin
Sevgiyle büyüttüğü aşkla
Ak şiirler düşün...

Müslüm Bayram

Ağlarım

Bir türkü sesi duyulur
Kilitli bir kapı arkasında
Sen ağlarsın, ben ağlarım
Sen beni hiç duymazsın

Kaç gün kaç gece geçer
Her akşam kederlenir ağlarsın
Kulağıma türkü sesi gelir
Kapına yaslanır ağlarım

Seher vakti bir yel eser
Bir kuş sesi öter kapıda
Kapın kırık düşmüşsün aralığa
Sen sessiz...
Ben sessiz ağlarım

Müslüm Bayram

Ağlasın Aynalar

Hiçbir şeyin aynı kalmayacağı gibi
Destansı güzelliğiyle ey mağrur kadın
Yüzünde oluşan kıvrımlar toprak gibi
Çatlak! Ağlasın aynalar haline yansın

Âşık olmak çok günahsa sevmek bana has
İşkenceli zulmün aşığa tat veriyor
Akan zamanı düşün acil firene bas
Kaporta yavaşça çürüyor sos veriyor

Sevdalara hasret susuz âşık sevgili
Demleniyorsun, seviyorsun biliyorum
Yoktur da dengin aşktan yana kör talihli
Akıyor zamanda boşa aşkların seli

Objektiflerdeki mutluluk pozlarıyla
Kendini sanma ki saklıyor gizliyorsun
Yüzünde ki tatlı o tebessümlerinle
Perdeleyerek sahtece maskeliyorsun

Dondurucu yalçın buz dağlarından da çok
Aşkla kavruk bedenimi donduruyorsun
Güneş olup tam üzerine doğ samda çok
Bulutlanıp gök gürültülü yağıyorsun

Kırk derece sıcağında yaz güneşinin
Ateşle kavrulurum düşlerim seni
Özlerken rahatlatıcı poyraz yelisin
Tutuklu kalbimin solmayan tek çiçeği

Mahmurluk içinde dalıyorken gözlerin
Dolunaylı gökleri seyre geceleyin
Bütün evren duysun... Yeryüzü meleklerin
Şahit olsun! Seviyorum işte sevgilin

Müslüm Bayram

Ağlatma

Anne yuce sevgidir damla yaşı akmasın
Ak gerdana emanet metal künye takmasın
Hasretiyle yanarak küllerine bakmasın
Ne olursun ağlatma! Yaraları azdırma

Sayfalara sarısı düşmesin acıları
Toprak kutsal kanından ağrısı sancıları
Aldan al duvağında gül kardeş bacıları
Ne olursun ağlatma! Kara kader yazdırma

Hangi anne taşımaz ağrısıyla dizinde
Emzirir kan uykuda kıymetlisi gözünde
Aşkıyla çarpar kalbi nefret yazmaz özünde
Ne olursun ağlatma! Gözlerden yaş süzdürme

Çekme perdelerini sına ma kanısıyla
Düşürme yüzüstüne bırakma anısıyla
Şifası bulunmayan teşhisi tanısıyla
Ne olursun ağlatma! Derin mezar kazdırma

Güvercinler uçuşsa oynas sa körpe kuzu
Gözlerde gülücükler AI'na mührü gül yazı
Başlar göklerde gezse değmese ağrı sızı
Ne olursun ağlatma! Can kafeste gezdirme

Ak beyaz sayfalarda ak şiirler katışsın
Doyorsun ak sütüyle nar dilleri yatışsın
Aşka gelsin ozanlar kalemleri tutuşsun
Ne olursun ağlatma! Mürekkebi sızdırma

Müslüm Bayram

Ağlayan Şair

Niçin yanarsın Şair!
Mürekkebi kurumuş nehirler gibisin
Kalemin kanlı diken
Felaket tellalliğına soyunmuő
Deli divane hallerin
Sanki kırk ölçer kızgın güneşin altında
Ađrlaőtirilmif müebbet kürek mahkûmu
Arenada timsahların önüne atılan
Canlı bir ceset gibisin.

Őevda kentlerin talan edilmiş
Örenlerin ki akrep yuvaları

Niçin ağlarsın Şair!
Yolunu kaybetmiş çocuklar gibisin
Gözlerin bitkin çöl yangını
Kan çanağında kaynayarak sođumuő kalıntısı küllerin
Sönmüş közlü yıldızları gömülmüş karanlığına kent
Loş gölgeli ulu çınarları altında
Dizili ahşap masa sandalyeler
Sevgililer hasbihal etmekte karőılıklı nazirelerle
Dillerinde Şiirlerin.

Ah! Ellerin Şair ellerin
Kalem tutmaktan nasır tutmuş ellerin.

Dokunmadı mı ince belli kristaline
Gül kırmızısı nakıőlarına demini sürmüő
Semaverde cızırtısıyla fokurdayan çayın
Boram, boram buhur dayan mayhoş
Al yanaklı elma bahçeleri
Bol sağanaklı iklimleri yemyeşil
Olgunlaşmaya durmuş bağların
Tane tane salkım üzümlelerinden tat.

Değmedi mi dudaklarından damıtılarak
Geçmedi mi damlası hiç
Yıllanmış mahzenlerin fiçilerin dan
Yâr testisi elinden kadeh, kadeh
Mest olmadın mı hiç!
Niçin ayık gezersin Şair?
Su değirmeni taşının altında tane buğday gibi
Ezildikçe ezilmiősin.

Kepeğe ayrılmıő balyalarından beslenmiő
Sütü etinden de faydalı sağım, sağım sağılan
Yaőlanmaya durmuş, süttten kesilmiş
Gözlerden de düőmüősin Şair...
Tallahi inek gibisin.

Müslüm Bayram

Ah! Keşke

Okunu gökyüzüne fırlatan şair
Söz vermişti çocuklara
Yıldızları avlamak düşürmek için yere
Başlarına yıldızlı şapkalarından giydirecek
Ve onları güneşe benzetecek ti

Bunu duyan tüm çocuklar
Hep birlikte tutuştular el ele
Dileklerini ruhlarından bildirdiler tanrıya
Güneş olacaklardı her biri ayrı gezegende
Ayrı dünyalarda farklı doğacaklar
Farklı ışık saçarak
Isıtacaklardı tüm canlı varlığı
Enerjileriyle mutluluk yayacaklardı.

Bir daire etrafında toplanmışlar
Kutlu amaçlarına yürekten inanmışlardı
Birazdan yağmur gibi yağacak düşecekti yıldızlar
Dolacaktı dairenin içine kardeşçesine
Sevinçleriyle yükselerek başlarında taç!
Parlayacaklardı güneş olup... Mavi göklerde
Batacaklardı kendi ülkelerine
Yeni bir sabahı müjdelemek için

Ah! Yağmasaydı kara bulutlar, kopmasaydı fırtına
Şiddetli sarsıntılı zelzele
Taş masaydı akan dereler
Göklerin parçaladığı kayalar
Bozmasaydı yıkmasaydı yuvalarını kuşların
Kalmasaydı ekinler tarlada
Bozulmasaydı nizam

Ah keşke... Olmasaydı şimdi
Efsunlu dünyanın gudubet-i
Gözleri yaşlı kadınlar mekanı

Müslüm Bayram

Aht

Zaman geçer hayli
Ufuk'lar da kaybolur gün
Yansır yüzlerden elemli izleri
Gmlr derin sessizliğine

lklerinde kutsadıkları kan gibi
Akar damarlarından yaşama
Filizlenir yeni umutlar
Ahengi akarsuyun izleği
Yakışır dinginliğine

İşiltılı aksi içerisinde nice ilhamlar
Dinlersin seslerini kuşların
Depreşir gözlerin çukurlarında anılar
Bir tarihi barındırır hüzün hallerin
Yansır ayın uysallığına

Göksel ruhlarda kendine yer açarak
Tatlı esintilerin meltem rzgrlarında uçuşur
Tutkulu aşıklardır rengin
Dev narenciye bahçelerinden
Kokteyl sepeti içerisinde sunuma hazır
Hünerli sakinin ellerinden
Kadehlerin sarhoşluğuna

Damıtılmış z karışımlardan içererek
Damaktaki eşni tatların meşkiyle
Keyfinde kutsanmış ayrıcalığının
Tanrısal güzelliklerini yansıtan
Ressamın kaleminden düşersin
Doyumsuz aşkla gözlerimin
Tılsımı ressamlığına

Kazınmış aht gibi!
akılmış paslı ivilerle
Tutkusuna şahit nice yaşamlar
şiirleşmiş hikyelerinde kutlu şairin
Dizelerinden tomurcuklanır vadilere
Doğar güneş... şiirselliğine.

Müslüm Bayram

Ahu Gözlerin

Kr kurunlarına gelmiesine
Ağır dan da ağır yaralısın sen
Glen yüzlerin tatlı ve hüzünle
İyilemez yaran sevdalısın sen.

Doğdun gölgesinde ay iığının
Sevinç gözyaşları ile yıkandı
Çiy dmt; göz glleri gibiydin
armalandın; okanarak koklandın.

Serpilmi e imrenilen servinin
Lo... Ferah esintisiyle yelisin
O; mahzun bakan sarnıç gözlerinin
Susuzuyum... Hasretimi bilesin

Avına koan zikzak engereğin
Dansı kamatırır gören gözleri
Salınıp geçtiğin tatan caddenin
Hasreti sarmı bitmez ki özlemi

Engereği kiskandıran yrye
Yolların pervane dans ediyorlar
Kz, kz olmuş! O Ahu gözlerine
Denler orada can veriyorlar.

Bana gerekmez ne yıldız ne de ay
lnde kalam sarnıç gözlerinin
İzin ver beni yaralarına say
ehvetiyle lem arzularının.

Müslüm Bayram

Ak Güvercin

Girme gülüm, girme! Şekilden şekle
Hamam aynı, kurna aynı, tas aynı
Güzelliği kalbin; yansırmış yüze
Beden aynı, resim aynı, sen aynı

Söylemem ki ben aşığım yazayım
Hokka mıyım mürekkebe banayım
Meftun arı gibi güle konayım
Arşın aynı, kulaç aynı, el aynı

Hayat soluduğun temiz bir nefes
Gökler aynı, umman aynı, göz aynı
Yıldızları seyre dalmak; ne enfes
Bulut aynı, yağmur aynı, su aynı

Çabaların emeklerin telaşın
Divan aynı, makam aynı, köşk aynı
Fakirliğin, zenginliğin, vicdanın
Toprak aynı, çukur aynı, bez aynı.

Müslüm Bayram

Ak Sütünden

Durgun bir göle atılan taş gibi
Ruhumu dalgalandıran ey kadın
Uyandırırısın derin uykusundan?
Çöllere dönmüş virane kalbimi

Bunca düş kırıklığı harmanından
Katırların çiğnediği ezdiği
Savrulup, fırtına rüzgarlarından
Kalan dev yığınlardan tane gibi.

İster al dişlerinle beni öğüt
Lekesiz yüreğim korunda pişsin
İstersen al koynunda beni büyüt
Ak sütünden bu ozanında içsin.

Müslüm Bayram

Akhal Teke

Rengi güneşten sırma saçların
Hasretinle yanar gezer bir kısarak
Ozana da ateştir ebedi o gelin
Ağlıyor geçtiği yerler odlanarak

İslanmamış hiç, aevli kadehlerde
Yağdığında bereket yağmurları
Yağız bir Akhal teke üzerinde
Geçmişsin sarp yalçın dağları

Güzellikte yokmuş denk şanına
Şiirlerde ariel bendeki namın
Vermişsin gönlünü, vurmuşsun dağlara
Söyle... Bu ozan acına nasıl yansın

Akhal teken dağlarda öksüz dolaşıyor
Yankılanıyor... Acı, acı kişneme sesleri
Ayrılamiyor bir türlü anılarından
Ozanların telinde ağıt oluyor

Müslüm Bayram

Al Bayrağım

Al bayrağım kanım renginden kızıl
Uğrunda şan ölmek kaçmaksız rezil
Gönül şiarımdır ocağa yazıl
Ya Allah Muhammed Alidir diye

Çiçeğin kokusu özünden gelir
Arının nemesi nazından gelir
Aşığın ağrısı sazından gelir
Ya Allah Muhammed gülüdür diye

Ulu ozanların yedi divanı
Duazımam dili kalpten imanı
Yolunda elifim göster simanı
Ya Allah Muhammed velidir diye

Kazanıldı süngü ile bel ile
Mehmetçiğin aktı kanı sel ile
Satılmaz vatan kuruş pul ile
Ya Allah Muhammed dilidir diye

Gökte semah döner uçar turnalar
Sancak düşmez yere naçar kurnalar
Türkün marşı titrer kaçır zurnalar
Ya Allah Muhammed elidir diye

Müslüm Bayram

Almış Kurşun Yaralıyım

şimdi sensiz ben neyleyim
Fotoğrafların önümde
Yaşlar akar gözlerimde
Avcı vurmuş yaralıyım
Ben bu dertten sevdalıyım

Kilitlimi duygularım
Nerededir sevdalarım
Neden yüreğim kanıyor
Almış kurşun yaralıyım
Vurgun yedim sevdalıyım

Dönüyorum etrafımda
Çiçek kokan tarlalarda
Hatıraların yanımda
Sevda yüklü kanatlarım
Uçamıyor yaralıyım

Kan damlıyor yüreğimden
Yaktın felek can evimden
Geçemedim çemberinden
Kıramadım yaralıyım
Sorma derdim sevdalıyım

Sen benimdin bende senin
Sen yok isen bende kimim
Kırmızısı güller serin
Ben bu aşka sevdalıyım
Almış kurşun yaralıyım

Mezarımı derin kazın
Ölümüne sevda yazın
Kaderiymiş alın yazım
Yüce aşktan ben razıyım
Almış kurşun yaralıyım

Müslüm Bayram

Ambarım Aşk

Gel seninle aramızdaki perdeleri yırtalım
Çırılçıplak! Doğum anımız gibi
Anadan üryan kalalım
Tenlerimiz bakışarak barışsın
Yaradan'ın mührü aşka bulaşsın.

Sevdamız düşsün şiir, şiir okunsun
Güneş kadar yakıcı aşk ile
Yazılsın! Kül yığınlarımıza adımız
Kalıp, kalıp dökülsün.

Yârim... Solmasın ay yüzün yeter ki
Bulut olayım göklerde,
Dolaşayım üstünde
Ömrümce her dem sağanaklı yağayım
Çölünde kavrulayım solayım.

Susuz gözlerim dalsın deryalarına
Kal benimle ne olur bu gece
Yıldızlardan taç olayım rüyalarına
Ruhum teslimdir kölenim... Ey tatlı ece.

Girelim cennet bahçemize
Kevser'in musluğunu açayım
Elimize dilimize sahip belimize
Ambarım aşk, tohumlardan saçayım.

Müslüm Bayram

Ameli Aşk

Sevdadan ötesi köy yok dediler
Küllerim le eğlen gül gayrı, gayrı
Yaralarım tuz basarak gerdiler
Ağlarım haline yan gayrı, gayrı

Ateş ile imtihanım dünyada
Aşkim derin kabuk tutmuş yarada
Selam olsun ayrılığa elveda
O eski halinle dön gayrı, gayrı

Sıratın köprüsü incecik telden
Sütunları korlu ateş kaleden
Sevdayla yelmiş, esmişim ezelden
Koşup ta geçemem gör gayrı, gayrı

Günahım aşktır defterim yazana
Yargılayıp sunun yüce divana
Boynum ince dursun aşktan urgana
Ameli aşk diye yaz gayrı, gayrı

Müslüm Bayram

Ana

Taş kesilmiş toprağım kök salmışsa güllerin
Ruhumu serinleten dualarıdır bana
Yüreğinle sularken yumuşacık ellerin
Katık eder içersin hüznünden neden ana

Serimi ısıtansın güneşten dahi sıcak
Ellerinden öpmeyi hasretimdir gözlerim
Kapanmışsa göklere açmayacaktı kucak
Ah bir bilseydin halim inan ne çok özlerim

Dindirsen gözyaşların son olsa akıtmasan
Bundan gayrı gülmedi uzaklardayken yüzüm
Gani kederlenerek yüreğin damıtmasan
Dirhem şüphen olmasın elmastan iki gözüm

Anaların ecesi cennetin Firdevs gülü
Dünyaları değişmem ak sütünden içmişim
Endazesini ipektenserseler atlas çulu
Tahtına kurulamam orak harman biçmişim

Müslüm Bayram

Ana Emaneti

Vadi boyunca uzanmış dağın eteğine
Serpştirilmiş kerpiçten yapı ahşap evler
Akıyor uzun ince dere elem neyine
İsmi de vermiş sanki köye kara devler

Bırakmış öksüz yetim bir ev vardı orada
Köpek ürümez kervan uğramaz kapısında
Kavak ağaçları gizli tenha yapısında
Köy kütüğünden çıkarılmış ismi mezrada

Çürümüş pervazlarında kar tanelerinin
Buz tutmuş tortulu hali, donuk görüntüsü
Hayal kırıntısı var özlemi yazlarının
Mırıldayan dudaklarında firkat türküsü

Boş duvarlar arası son akis, nefesti söz
Mutlu bakışlara yansıyan... Sen misin diyen!
Seyrek kirpikleri altında fersiz iki göz
Sönmüş fenerim zamanın yolcusuyum diyen

İssiz evin son yolcusuydu uğurladığım
Bendeki Ana emaneti yadigarının
Omzumda ağır hüznüdür boşaltmadığım
Bir zemheri ayazı donmuş gözyaşlarımın

Müslüm Bayram

Ana Kuş

Bir vadi boyunca incecik uzanmış
Akar ırmaklar ne güzel... O servi
Kavak tepesinde gak diye öten bir kuş
Güzellikte görmedim öyle hiç benzeri

Bir tren düdüğüyle yankılanıyor
Vadi; Sabah içtimasının başladığını
Bildirircesine, kanatlar yay gibi açılıyor,
Parlıyor gökyüzünde... Kuşların ışıltıları

İşte hayatın akışı, yaşama renk veren
Sanat güneşi tüm ışıklarıyla doğuyor
Nedir? Ressamın fırçasına ilhamı veren
Gagasındaki yemlerle bir ana kuş...
Aç yavrularını doyuruyor

Müslüm Bayram

Anadır Ana!

Kucak açmış göklere salkım salkım sarkıyor
Kökleri sağlam derin yemyeşil
Ey güzelim çam ağacım
Balkonuma şakıyan bakışlarında
Demini alıyor katıksız kahvem.

Kırılıyor içimde gürültüsü buzların
Az ısılı ateşte pişmiş buhurların
Usta fal bakıcısı edasında ki yansımaları
Merceği süzgecinden

Engin görüş açısında doğallığıyla
Seyrinde dallarına konan kuşlar
Beşik gibi sağa sola ırgalandıkça
Ninniler havası rüzgarın sesi
Hoş kokulu esintilerinde
Doğanın en güzel dansını sunuyorsun.

Zaman dursun isterim sevgilim
Saatlerce ruhumla sevişmelerim
İsterim ki halimi gör! Şen şakrak
İşte şu yavru kuşlar gibiyim

Mavi bulutlar okşuyor,
Temizliyor tüm hücrelerimi
Kabarıyor taveli umutlar
Boyuyor bakışlarıma rengini.

Süzülerek; ani inişte yorgun kanatlar
Gagasına emanet yüklü yiyeceklerle
Yapraklarda hışırtı sesleri habercisi sanki
Teyakkuz halinde ciyak ciyak öten körpe yavrulara
Aşkla yaklaşan annelerinin.

Ulviyeti şaşmaz terazisinde
Tek tek besliyor yavrularını
Sonsuz aşkla büyütüyor
Kanatlarının altındaki sırrı...
Soruyorum ey insanoğlu nedir diye?!

Söylüyorum bir anda tereddütsüz
Simsıcak evrenin en tatlı lezzetini...
Anadır ana!

Müslüm Bayram

Anılardan

Bir maden bulmuşçasına şevinen acemi bir çobanın elinden
Teste tabi tutulacaktı orağı çiftçinin
Önce örste çekiçle dövülerek
Usta madencinin elinde işlenecekti
İnci inci dişleri parlayacak
Kamaştıracaktı güneşli bakan gözleri
Umulan umut fakirin ekmeğiydi taze
Fırından çıkmış buğusu üstünde tüten
Katığı ayrıydı hislerde

Tabiat ana gülümsüyordu olana bitene
Ozana ise bu tabloyu ressam titizliğiyle resmetmek
Mihenk taşına kazımak görevi verilmişti sanki

Yemyeşil çimlerin örttüğü dar bir hendeğe
Mezarına konulmuş ölü sessizliğinde
Boylu buyunca uzanmış
Her anı kayıt altına almaya kumandalı
Kırkbeşlik plak gibi sarmaya başlamıştım

Gözlerimin önünden hızla uzaklaşan yılanın
Otların arasındaki kıvrımlı dansından çıkan ısıklık sesiyle start verilmiş,
Kavruk başak destelerinin acemi tırpanla yere serilişindeki
Hard, hurt sesleri adeta
Yağmur öncesi gevrek gök gürültüsünü andırıyor,
Yeşil söğüt ağaçlarındaki kuşları tedirgin ederek
Havada canhıraş çığlıklarla uçmalarına sebep oluyordu.

Olan olmuştu bir kez
Pazarcının avaz, avaz pazarladığı maden
Cilasası üzerinde paslı bir teneke çıkmıştı
Elindeki sızıya mı yansın otuz beş lira Pazar parasına mı?
Çoban olmak işte böyle bir şeydi
Elleri patlamış Tırpan sapına bulanmıştı kan
Dansını süsleyen neşeli ısıklık sesiyle
Uzaklaşıyordu yılan
Bense hepten çoban
Ozana böylesi yaban

Müslüm Bayram

Anne

Gamzesi başımda, dolaşır eli
İlahi özlemim, sanki duymuşsun
Kuruyan fidanım, ruhundan seli
Can suyundandır tas, dolup koymuşsun

Seninle can bulur, tatlı anılar
Yaşarım güzeli, hayatım neşe
Kalbim anne çarpar, arı iniler
Koydun beni yalnız, matemini ye'se

Gülüşün bebekten, beşikteki yüz
Sımsıcak yakışın, güneşten midir?
Mavili gökyüzün, uçurtmamı süz
Bakışların sufi, dervişten midir?

Anadır kraliçe, petek petek bal
Sensiz ovaların, çiçeği solgun
Anasız diyarmış, Bağdat gibi kal
Sefil dolaşırım, cepleri olgun

Müslüm Bayram

Anne Eli

Al laleler ekilir çimlenir ağaç yaprak
Canlanır bütün evren bakışları otlı köz
Sımsıcak anne eli yeşerir kıraç toprak
Sevinir börtü böcek gülümseyen tatlı yüz

Kanatların gererek titreyerek üstüne
Başakların en hası hamurundan mayası
Oynamaya şen şakrak ölümlerin kasti ne
Kınalı ellerinde kaderinin ayası

Görkemli güzelliği örtüsü sancıları
Yıldız, yıldız doğuran yürekte yara biten
Dolanır ruhundaki sarsıcı acıları
Sanki buhur tütsüsü sigarasında tüten

Sevdası anadandır aşkların en kutlusu
Emzirdiği besini Kevser'in billur suyu
Yalan dünyadır yoksa annelerin mutlusu
Soğuk mermer taşına kazınmış derin kuyu

Görürsem gözlerinde külden sönmüş bir közün
Ezileyim un gibi özden gelir sözlerim
Görmeyeyim mutlu gün olsun yüzde lal hüznün
Affım olmaz kendime ardan çalar sazlarım

Rüyaları bitecek gemisin yüzdürenler
Tufanlarında Nuh'un ah andığımız hani
Malı tapınak yapıp hevesin azdıranlar
Acı çığılıklarında hatırlatacak anı

İşte o gün cennettir annelere bu evren
Boğulacak karanlık aşk ateşi yanacak
Yer aç ufka gönlünde mavi göklerde devran
Şen şakrak oyunlara çocuklarda kanacak

Müslüm Bayram

Anneler

Bir anne düşün! Bir anne...
Kanatlarını kartal gibi açan
Zihni'min karmaşıklığı, sıkıntısına
Avutucu sükunetiyle şifa olan

Hangi çiçek daha güzeldir söyle ne olur
Aşktan inim inim inleyen arım
Ana kraliçeniz yuvaya uğramazsa
Bal mı olur?
Can mı olur?
Yar mı olur!

Müslüm Bayram

Annelerin

Kabuk bağlayan kanayıp dışarı akmayan
Görkemi güzelliğiyle yarasını örten
Sigara dumanı gibiydi burnumda tüten
Boşluktaki acıları göklerde süzülen

Ana sevdasıyla aşkların en güzelini
Doğurdu onu ruhundan aşktan besleyerek
Her annenin yavrusunu beslediği gibi
Kol kanat gererek, üzerine titreyerek

O ince ruhuyla sevgiyle gülümseyen yüz
Sımsıcak eliyle eker kıraç toprakları
Filizlenip olgunlaşan başaklardan köz, köz
Taş değirmen unundan doyurdu çocukları

Ekmeğin buğusundan da sıcak gözlerinin
Eğer ki görürsem derinlerinde bir hüznün
Ezileyim un gibi taşında değirmenin
Bana işkencesi dinmesin sürsün bu hüznün

Rüyalarında aşk gemileri yüzdürenler
Bilmezler bir rüzgarla toz olup savrulurlar
O gemileri karada yürüttüğümüzü
Nice tufanlar, kasırgalar güttüğümüzü

Aşkla kavrulur karanlıkları boğarak
Mavi ufuklarında parlayacak güneşin
Altında tüm çocuklar oynayacak şen şakrak
İşte o gün cennettir bu evren... Annelerin

Müslüm Bayram

Annem

Çiçekler ne hoş açmış binbir güzel geceden
Dolaştım alamadım hiçbir lezzet nede tat
Güller kokunu yayar yarışırlar inceden
Sevilmemiş annece... Unuttuğum vede tat

Sevgin dolmuş yüreğim kalem sığmaz heceye
Karanlıklara sordum söyleyin nedir ki yas
Dualarım ebedi göksel ana eceye
Sancıları elemim durmaz gözlerimde yaş

Sıcaklığın değişmem doğacaksa güneşe
Ay güzelliği solmuş sen yoksun diye annem
Yıldızlar süslemişse geceler puslu neşe
Kabarmış kızgın bulut! Köz, köz aksın diye nem

Sulamasın toprağı hiçbir anne gözyaşı
Kucaklasın çiçekler sınıksız annesini
Niyetimiz karılsın sevgi tutsun öz aş
Barış çalsın türküler halkların ezgisini

Bugün anneler günü mezarının başında
Dualarım semada kollarım benden azat
Garib yazıyor ismin toprak kaya taşında
Kaldır son kez öpeyim! Annem ellerin uzat

Müslüm Bayram

Ant İçmişsek

Düşmüşse bir gönül aşkın kürüne
Yanacaktır vah vah derler kerime
Bulut alevlenmiş yağmur marine
Simli gelinliğe gökler serine

Yazgı sevda ise çekilecek dert
Suya hasret çölün yağmurusun sen
Yürek taşımazlar olamazmış mert
Kevserinde gölün mağrurusun sen

Seviyorum diye güle adını
Yazmak suçsa eğer günahkarım ben
Kadehimde zehrin bala tadını
Bandırıp içerim sitemkarım ben

Rüyalardan sordum meçhul buldular
Defterimde resmin hatırası var
Divaneyim aşktan diye güldüler
Ay yüzün güneşi batırası var

Yağmurlar yıkamış okşamış teni
Nazire aşk olsun güzelim kadın
Dünyaya değişmem severim seni
Ant içmişsek kalpten yazmışsak adın

Müslüm Bayram

Ar Benim

Dost olana dostluğunla sarıla
Doğru yol gidile menzil varıla
Buz değil kem söze, kalptir kırıla
Sevgi benim kitap benim yar benim

Soframıza helal öğün pişirdik
Tatlı dile güler yüze esirdik
Vatan için canlar verdik öşürdük
Bağlarında yaslı bülbül var benim

Küskünlüğüm kırılmama kefildir
Maske takar gönlü fakir sefildir
Güzellikler namertlere küfüdür
Hırsızlara zıkkım olsun ar benim

Orta direk kırılırsa düşeriz
Dünya fani ahirette mahşeriz
Karılmıştır hamurumuz beşeriz
Okyanusta gemim yüzmez tar benim

Müslüm Bayram

As Beni

Uğruna yürüdüğüm bunca yol tükendi
Vakti vehminde zamanın
Anlattım tüm düşlerimi sana
Umutla doldurdum heybemi
Yarınlarımla çıkageldim son durak

Taşımaktan hayli yorgun ve de bitkinim
Hayalperest eğrilmiş ilmeğine düştüm işte
Kıldan incedir halim tut al...
As beni aş(s)kına...

Selvi boyunca uzanayım,
İçimlik tatla demleneyim
Ağarınca kadar tan
Eriyeyim mermer taşına

Çopsun kızılca kıyamet!
Öleyim güneşin ışıklarıyla
Gömüleyim...
Sevinsin kızıl toprak

Müslüm Bayram

Aşığım

Aşığım yeni güne doğan güneşe
Evren canlanıyor uyanıyor
Aşığım güzelliğe bin bir çiçeğe
Yağmurlarla nice renkler açıyor

Aşığım ummanlarına ormanlarına
Türlü çeşit canlıyı barındırıyor
Aşığım gökyüzüne yıldızlarına
İhtişamın muhteşemliğini sunuyor

Aşığım kamaşıyor gözlerim
Arınıyorum sefil korkularımdan
Aşığım yüce kudretine işte özgürlüğüm
Her adımım san ki candır nefesinden

Müslüm Bayram

Aşk

Şiir yazmak aşksa deli aşığım
Sağanaklı yağar gürlere coşarım
Karanlığa yıldız çölde başağım
Tanelerim döker dolar taşarım

Gönül düşkünüyüm diye sanmayın
Düşüncesiz niyet kalpleri kırar
Her aşığım diyen sakın kanmayın
Hecelerim keskin kalemde firar

Aşığım dediysem deliler gibi
Beyhude aşklara meydan verilmez
Aşkı yaşatırım veliler gibi
Secdesi harama iman sorulmaz

Şair arı olsa ninniler yaksa
Çiçeği peteği bilmeseydi yar
Her yüzü güzele gözleri aksa
Kışa çalar yazı ocağında kar

Candır bakışlarım tatlıdır sözüm
Dilin zehir çalsa bala bulaşmaz
Beşikte belendim höl lüktür bezim
Çulun atlas olsa sala ulaşmaz

Ay doğmuş yüzüne güneşten izi
Günahkâr gözlerin bakmasın öyle
Derin düşmezse aşk yakmazmış közü
Vicdanın terazi özünden söyle

Nişanımda aşkım Tanrı sözüdür
Çatlasın aynalar tatlı meleğim
Şiirlerim berrak şair gözüdür
Kaderim aşk yazmış mutlu feleğim

Müslüm Bayram

Aşk Acısıyla

Uğradım bugün bir dost kapısına
Mektuplar saçılmış her bir tarafa
İçinden bir tanesini okudum
Çarpılıp bayıldım aşk acısıyla.

Dövünerek durdum, vurdum dizime
Her satır yaralı sevda iziyle
Kadeh, kadeh aşkı içmişçesine
Sarhoşum! Ey dostlar aşk acısıyla

İçmedim tatmadım hiç böylesini
Tatmış mıydı? Ferhat ile Şirini
Çok hoştu içimi aşktı iksiri
Gözyaşım sel oldu aşk acısıyla

Derbederim şimdi haller perişan
Yakar yürekleri feryatla figan
Bu sevda üstüne sevda tanımam
Ağtlar yakarım aşk acısıyla

Aramam teselli fayda sağlamaz
Lokman hekim gelse çare bulamaz
Yazdığım şiirlerim deftere sığmaz
Okuyor dostlarım aşk acısıyla

Müslüm Bayram

Aşk Filizleri

Çiçeklerden sordum adın bilmiyor
Gözümde gülüşlerinin hayali
Utancım gülmekten, acı veriyor
İlkbaharda solan aşk filizleri

Hazin hazin esen sonbahar yeli
Diktiğimiz fidanlar okşar gibi
Dokunduğun her yer içimde gizli
Büyütmüştük senle aşk filizleri

Şafak vakti doğan çoban Yıldız'ı
Aşkımıza şahittin; bazı, bazı
Bu kalp yorgundur çıkarır mı yazı?
Bak işte sönüyor aşk filizleri.

Müslüm Bayram

Aşk Kocalım

Hayat kısa bir hece
Hızla akıyor zaman
Sarılalım sımsıkı
Aşk kocalım her gece

Durmak istemiyorum
Geçen hızlı zamanda
Aşkla ilgili her şey
Yaşayalım anında

Aşkla ara bekletme
Kalp sabırsız zamana
Vakit sona gelince
Küllerimiz savrula

Kur! Aşk saltanatını
İşte post oturalım
Dünya acı kahrını
Doludizgin aşalım

Müslüm Bayram

Aşk Nedir

Aşk nedir diye soran dervişe
Çocuklar ne anlar ki aşktan dediler
Üzülerek attım elimi
Kılıfında ki kamayı çıkarttım
Güneşe dönerek yönüm
Yazdım kalbime ismini
Keskin gök bakışlarıma yansıdı
Düştü bedenime acı...
Bir damla yaşla
Pamuksu ışıltılarından
Gülüşlerinden gözlerime
Aşkımızın tarifi
Damağımda ki son tat.

Müslüm Bayram

Aşk Ölümsüzdür

Taş mektepli kaygan yolların
Dinmiş gece uğultuları
Sabahın yorgunluğunda mevsimler
Diz boyundan gömülmüş
Kaplamis beyaz örtüsüyle
Havuç rengi donmuş burunlar
Saçlarında mor kurdelesıyla
Gülümsüyor bir ay
Bozuyor esmerliğimi

Aydınlanırken düşlerim
Yeni bir ivme kazanıyor
Sakladığım kalpli mendilim
Arasında saman sarısı saçların
Düşüyor gözlerime
Bir yıldız gibi parlıyor
En derin yoksulluğuma
Baharları yaşıyor

Zenginlik erdem çiçeklerinin
Serpiliyor tohumları yıllara
Çilesi sevda emeklerinin
Can suyundan karılırken hamuru
Alın teriyle ıslak harmanlarından
Aşk filizleri dökülüyor

Dünyanın ölümlü varlığına
Aşkın ölümsüzlüğünden

Müslüm Bayram

Aşk Sunumu

Nice şiirler yazdım nice destanlar
Hiçbiri bana anlatmıyor seni
Yüreğimde saklı derin yaralar
İçtim ıstırabın acı zehrini

Zaman çarkı durmaksızın dönüyor
Üstünde kurulmuş gizli tuzaklar
Parlıyor... Gözleri kamaştırıyor
Sanki der! Efsunlu elmastan taşlar

Haçer gibi saplı kalbimde sızın
Tanıdık sima yüz sanki aşına
Benziyorsun tan vakti dolunaya
Beşikten kertme kaderde yazgısın

Atın cehennemın kazanlarına
Günahkârım! Ver günahın çekeyim
Yanmasın zerre tel... Söz ben yanayım
Razıyım aşkın ateşi koruna

Küllenererek; kor, kor ak pak olayım
Cennet ırmağında çimip, yunayım
Küllerime Aşk şiirleri yazarak
Dev nehirlerle aşkımı sunayım

Müslüm Bayram

Aşkı Nara

Etme eyleme dille nazar
Zaman geçiyor azar azar
El oğlu uzay ayda gezer
Gam tutmuş ozan şiir yazar

Çalış doldur boş kavuğunu
Mevla'da olsun senden razı
İste ki komşu tavuğunu
Konsun eşige talih kazı

Gıybet edip tutmayasın kin
Bedenin pürü pak dansın tin
Cambaz doğup kalmayasın hin
Huri alıp satmayasın din

Doludan doldur doludan iç
Kırk kere ölçüp bir kere biç
Sofra haramsa oturma hiç
Olsan da incin oç alma geç

İplik bir gün çıkar pazara
Doğrudur özüm dersin amma
Dökülür uğrarsın zarara
Dost bildiklerin satmaz sanma

Ozanım kendin çekme dara
Katık yapmışsın aşkı nara
Derin akar ah durmaz yara
Düşmüşse bülbül intizara

Müslüm Bayram

Aşkla Anılır

Ateş çemberinde dönen bacılar
Turna gibi seke seke uçuşur
Güneş gibi aydınlıktır yüzleri
Kem gözlere vurur, yürekleri ısıtır.

Varlık Deryasına girip yüzerler
Sevapları günahlardan süzerler
Ab-ı hayat şerbetinden içerler
Yaratmışsa yaradan farklı görmezler

Aşkla inanıp yola girerler
Kıldan ince kılıçtan keskin bilirler
Kırklar Cem'inde semah dönerler
Yolları sevgi yolu, başka yol bilmezler.

Allah, Muhammed, Ali'dir dilde
12 imamlardır gönülde, pirde
Pir Hacıbektaş'ın ilmi rehberde
'Allah Allah!' diye aşkla anılır.

Müslüm Bayram

Aşkla Soluyacağım

Yoksul bir şairim!
Bir şiirim dahi yok idama mahkûm
Hepsini kendi ellerimle astım
Beyaz kefinden sayfalara

Bir gün şiir olursam idama mahkûm
Vakit hâsıl olduğunda o gün
Kendimi de şiirlerim gibi
Hecelerden kurulacak darağacından salıncaklarda
Sallandıracağım!

Ve de...
Çocuklar kadar şen şakrak
Son nefesimle kendime hoş
Şiirlerimden okuyacağım

Sonrasında çiçeklerle süsleyecekler
Belki de bir kalp şeklinde demet demet
Ekecekler tohumlarını çiçeklerin
Çimleriyle büyüyeceğim
Öz suyundan emerek mest olacağım
Uykusuz nice gecelerce...
Yıldızlaşacağım

Topraktan iki taş arasında
Güneşin doğuşuyla yeniden doğacağım
Her canlı gibi beslenerek
Oksijeni bol taç yapraklarından
Tomurcuk, tomurcuk gül fidanlarından
Karanfil olup, hazla fişkiracağım

Sonbaharı belki görmeden
Yaz yağmurlarına karışarak
Yolculuğa çıkacağım
Çölün ortasında kurumaya yüz tutmuş
Durgun bir göl kenarında uzayarak
Dikene duracağım

İki sevgilinin aç ve susuz; göz, göze el, ele
Sevdayla tutunmaya çalıştıkları yerde
Ateşimle tutuşturacağım
Mühürleyeceğim ıslaklığı dudaklarına
Her canlıya ruh veren yüce yaratıcının
Ruhuyla...
Aşkla soluyacağım.

Müslüm Bayram

Aşkmiş Meğer

Özgürlüğün yoksa eğer
Bu yaşamın neye değer
şu Gök kubbenin altında
Demokrasi aşkmiş meğer

Büzülür kirpiği kaşlar
Süzülür gözdeki yaşlar
Ezilir gövdesi başlar
Demokrasi aşkmiş meğer

Hukuk hak adalet için
Sevgi ekip aşkı biçin
Köprü sırat sarhoş geçin
Demokrasi aşkmiş meğer

Dökülmesin damla yaşı
Kutsal yuva ekmek aşı
Anaların has kardeşi
Demokrasi aşkmiş meğer

Demokrasi olmaz ise
Güneş açmaz yüzde buse
Bahar çalar ayaz kışa
Demokrasi aşkmiş meğer

Kurarlar tuzak oyunca
Kardeş kardeşe kıyınca
Kan dökülür diz boyunca
Demokrasi aşkmiş meğer

Ozan Müslüm bülbül köle
Hazan bağın konmaz güle
Darağacı olur hile
Demokrasi aşkmiş meğer

Müslüm Bayram

Aşksa, Ölümsüzdür!

Çoğunluğun azınlığa, azınlığın çoğunluğa hükmetmesi midir adalet?
Beni sizler anlayamazsınız bayım.
Sizle eşit değilim yaratılıştan,
Mayam karılmış doğruluktan.

Savaş naralarınızı üzerimde denemeyiniz bayım.
Tutukluyum aşkla, ateşlerinize sevişerek can olurum toprağa
Aşk tohumları saçılır cesedimden, toprak ana nikâhımı kıyar,
Girerim gerdeğe.

Aşk nedir bilir misiniz bayım, duygu yağmurlarıyla sırılsıklam!
Islandı mı beden?
Ateşi hissetti mi yüreğiniz?
Közleri serdiniz mi soldurmaya?
Küllerinden dev kuleler diktiniz mi?
O küller ki tok!
Tabiat ananın bağrında doydu gözyaşına
Tanrı yağmurlarına hasret.

Siyahın aka, akın siyaha üstünlüğü nedir bayım?
Tanrı terazisi mi ki eliniz, ahkâm keser incitirsiniz.
Çatallı kılıç, zehir diliniz!
Eksilmeyen incileriniz.

Vakit daralıyor bak kızarıyor ufuklar!
Güneşi batırıp doğuran kudret kimdir bayım?
Kabaran bunca öfkenin taşkınlığında boğularak,
Batıyorsunuz işte...
Ufku güldüren utancın iziyle.

Ölümünüze aşktan yazmayacak tabip ne acı...
Anlayamazsınız beni sizler hiç bayım.
Savaş naralarınızı üzerimde denemeyin!
Benim aşkım ölümsüzdür.

Müslüm Bayram

Aşktan İzlerin

Zaman eskidi kalmadı göğün ışılıtları
Uçurum kenarlarında dolaşan bir kartalın utkusundan
Seyrederdim kâinatı
Korkusuz düşlerimden yansırđı gözlerim
Eserdi vadiler dolusu
Çiçeklerinden renklenirdi

Usumun kurgularında adından harflerle
Yalnızlığımın sayfalarına dokunan
şairin dizelerinden ilmek, ilmek
Deryasından gözbebeklerimin
Kim bilir kaç kez, kaç kez geçerdin

Beklerdim güneşi erkenden
Sessiz bir devrimdi ay sabahlarında
Coşkusuydu suyun doluşu
Bir lahza yüzünde parlayan
Saf duru haliyle
Akardı yakarak derinlere
Dolardı kovaların

şairin olmalıydım o an ah!
Belki de bir ressamın
Anlatabilmek için seni
Kalbime kazınan acılardan
Aşktan izlerin

Müslüm Bayram

Aşktan Kadeh

Kapattım defteri bir cızık çektim
Vefalı dost bilmiş aramış sormuş
Ne hayaller kurdum ne tohum ekdim
alınan duygular sevdası zormuş

Sözleri yaralı ceylan misali
Saçlarında yıldız arzular derin
Ulvi bakışları anne timsali
Yuvasını kurmuş dalları serin

Adımlarım korlu ateşten ağır
Taş bas yüreğine sual eyleme
Dosttan acı sözler kulağa sağır
Ele âlem olur gönül eyleme

Tellerinde nağme sazlar sitemkâr
İşveli cilveli nazlıdır dansı
Şimşekli göklerde bulut isyankâr
Zülüfler gerdana dizilmiş cansı

Yürüyen zamanın ruhu karanlık
Sözüm var dileğim mutlu kal yeter
Yüzdüğüm ırmaklar suyu aydınlık
Kadehim aşktandır tatlı bal beter

Müslüm Bayram

Ay Çocuk

Ay çocuk; niye doğdun
Bu zemheri ayazında
Göçmen kuşlar getirdi
Yaralı... Kırık kanadında

Ay çocuk; doğmasaydın
Olmaz mıydı bu ayazda
Kurusaydı gözyaşların
Dolunayın ışığında

Ay çocuk; gök mavisinin
Rengi dahi kararıyor
Bu kadar gözyaşı kana
Bulutlar inmiş ağlıyor

Ay çocuk; olmadı nasip
Şana yaşam bu dünyada
İşte; boğuluyorlar bak!
Güneşin kızılığında.

Müslüm Bayram

Ay Işığım

Ruhumun zembereğini parçalayan tutkunla
Tutuşup kavrulmuşum yanmışım
Kaldır kaşların yâr... Aşklı bakışlarınla
Gör şairini!
Ozanını kutsa.

Gözümde gizi ay ışığımsın
Anafolar kopuyor bakınca sana
Titriyor bedenim, tek benliğimsin
Dilim lal... Meftunum sana

Acılarla yoğrulmuş, mayalı yüreğim
Mühürlü sevdam yalnız sende ekşir
İlahi iradedir! Boyun eğmişim
Dök fırınlarına yak! Ateşinde pişir

Garip bir hayaletim sensiz artık
Bedbaht... Düşlerinde gezinen
Kalabalıklar içinde renk, renk
Ay ışığım! Benzerin yok ki senden

Zihnimi uyuşturuyor uzun geceler
Bana hülyalı düşler kurduruyor
Medet umarak, parlağı yıldızlardan
İnan ki... Hiçbiri seni tutmuyor

Etme güneşinden yoksun bitki gibiyim
Canlandır! Can suyundan ver, içir
Kavruk harmanında ben bir köleyim
Mavi Ufuk'larına al, beni de göçür.

Müslüm Bayram

Ay Kız!

Ay kız! Neden dalgın düşüncelisin öyle
O güzel zarif ince bedenin, kıvrımlı saçların, simsiyah gözlerinle
Hoş... Çok buğulu bakıyorsun
Söylediklerimden sanma ki sana vurgunum, aşığım
En az senin kadar güzel mi güzel üç kız babasıyım

Lakin güzellikler karşısında lal olan dilim dayanamaz
Kalbimin sevgi deryasından süzülerek dökülür
Şiir olur cümlelerde aşklı söz olur
Şakin alınma, kızma, küsme ne olur
Dilime Prangalar takamam
Hiçbir şey engel olamaz ki bana
Çünkü ben ŞAİRİM.

Müslüm Bayram

Aya Beste

Güneşli günler dilerim
Dostuma düşmanıma
Haktan bilip severim
Yakışır imanıma

Güzeli dile iste
Kıskananlar utansın
Şiir ol aya beste
Üfka güneş atansın

Yıldızlardan gül demet
Başına taşlar örmem
Kurulsun çalsın semet
Oynamazsa el vermem

Baharda çiğdemlerden
Mutluluğu sorardım
Çiçekli erdenlerden
Dua alıp yalvardım

Sen ki insanoğlusun
Gök kubbenin sıfatı
Gör kimlerin kulusun
Melek övsün fitratı

Yücelerin yücesi
Kainatı yaratan
Tanrıların ecesi
Gündüzleri karartan

Yalnız senin önünde
Secde eder bu kulun
Aşk okudum vezninde
Ozana umut olun

Müslüm Bayram

Aydan Güneşten Kalbim

Bir yabancıydım şana âşık
Arzuları taşkın sığınak arayan

Uzun zamanlar tedirgin aktım
Kuytularında ormanların çağladım
Rüzgâr getirdi saçlarının kokusunu
Nefeste çektim taşdım içimde
Hayalimdeki tek kutsalımdın sevmesi yüce
Yaşamımdan parça kalbimde ece

Bir sufi sabrıyla akarken zamanda
Çaresiz dermanım kavuşmaktı sana

Boy verdik ikimizde serpildik
Berrak bulutların gezindiği derin göklerin altında
Kaç kez oğul verdi arılar kaç kez!

Doğaya yayılan senfonisinden dinlerken
Nasıl da kümeleşerek seviştiklerini
Ulu bir ağaç kovuğu altında
Yan yana geldiğimizde sessiz
Titreyen dillerimizden çıkmayan

Kalp seslerimizin gümbürtüsüne karışıyordu
Arıların vızıltısı eşliğinde beyhude aciz cümleler
Şaşkın perişanlığı aşkın hali
Âllı tebessümlere bulanıyordu
Tatlı izleri kalpli küle közlerin.

Buğusu hala tüter iki gözüm
Fırından çıkmış taze ekmek kokusu gibi
Simsıcaktır içimde kaynar ateş
Aydan güneşten kalbim.

Müslüm Bayram

Bakışların Al Sende Kalsın

Göz bebeğinde parıldayan bir ay var
Bakınca gözlerim kamaştırır
Ayıramıyorum kendimi gözlerimi
Diyorsun ki neden bakarsın öyle
Tanışmayız sizle
Aşkla bağdaşmayız

Hayır, hayır tutsaktır kuyularında gözlerim
Seyyal sarnıçlarının gizinde
Kaybettim kendimi
Kelepçeliyim zindanlarında
Gönüllü asudeyim

O halde azat ettim seni
Bakma sakın aşklı öyle!
Peşimde istemem sürüklenmeni
Çile çekip çürümeni
Yorulur bayılır, çarpılır kalırsın
Bakışların al sende kalsın

Üzerime doğmuş dolunay sayarım
Işıklarından içerek beslenirim
Yağmurlarında yıkanır ıslanırım
Gönül hapsinde içlenerek
Titrerim yıldırımların la
Gürlerken göklerin
İnler sığınırım taç yapraklarına
Güneşimle doğarım

Aşk şairisin âşıksın
Gözlerindeki aşklı bakışlardan tanıdım
Sırılsıklam... Apansız!
Tutsağımsın çaldın kalbimi
Günahlarımız ortak
Karanfil kalpli süslü defterim
Al kalemle ismimizi yaz şairle
Gözlerimiz özgür baksın
Ağrısı dinsin kalplerin
Sevdamızla bir ömür
Aşkla çarpsın

Müslüm Bayram

Bala Bulandım

Güneşin doğuşuyla âleme daldım
Bin bir çiçek idim güle sayıldım
Kimi koklar, kimi okşar, kimide yolardı
Arı konmasıyla bala bulandım

Müslüm Bayram

Bedava

Bedava yaşıyoruz dostum bedava
İnternet bedava ekmek bedava su bedava
Yollar tüneller köprüler
Yazmak çizmek düşünmek
Bedava dostum bedava
Gel vatandaş gel
Soğan patates sarımsak
Armut elma portakal
Soy soy ye
Bedava

Iksırına tıksırana kadar ye
Sakın doymayasın aç açık kalmayasın
Parayla almayasın
Bedava her şey
Görsünler yürüyüşünü
Endamını boyunu süsünü
Beş parmağında beş marifet
Desinler hüner var
Kıskançlıktan çatlasınlar
Bal tutsun yeter ki parmakların
Elbette yalayacaksın

Yâd edip anacaklar seni
Çok çalışıyordu da diyecekler
Çalsın sazlar oynasın halaylar
Oynatmak bedava

Bak dostum her şey bedava gördüğün gibi
Eğitim bedava sağlık bedava
Oku okuyabildiğin kadar
İşsizlik bedava
Gezmek tozmak seyahat etmek
Tatile çıkmak
Kanat takıp uçmak

Canın dahi bedava dostum
Yaşamak nefes almak
Nankörlük yapma sakın!
Nankör kedilerden olma
Acımam dahi sana
Ashabımı da bozma
Tıkarım kafese ha!
Bak dostum...
Kafes dahi bedava

Müslüm Bayram

Bilseydin Ah!

Ah bilseydin ummanlarda yüzdüğümü
Teklif etmez, çağırmazdın sığ sulara.
İltifatı hoş, boş laflar etmemek,
Yakışırdı gülüm, inan ki dostlara.

Arama; sorma artık, o eski mazilerde adım.
Anılara dönüşüm, özlemim yok.
Ağardı saçlarım, olgun duygularım.
Güvensiz limanlarda gezemem...
Sığınağım çok.

Bencilliğini duyacak, sözümde olmayacak.
Şahit olduğu vakitte zaman.
Kıymetlim diyebilecek, ne de kimsen kalacak
İşte o gün dost diye hatırla ve de an!
Keskin sözlerim, kulaklarında çınlayacak.

Güneşli bir yüz bulurum sanma umuduyla,
Gözlerin gezinirken puslanacak tablolar
Yaban sana her şey, ıssız!
Yaldızlı duvarlarında hüznün bulutların,
İslanırken aynalar.

Yosun tarlası çizgilerinde göl, göz çukurların.
Al gümüşten bedenler yüzmeyecek.
Arzuların nerede, alevli sevişmelerin.
Devrilirken anılar ak gerdan mermerlerine.
Ölümünü kutsayacak, dev aşkların.

Bir kuşun kar sessizliğinde ötüşü duyulacak.
Cılız yalnızlığı tüneğinden, son nefes.
Güneşi solacak, tan yıldızıyla yüzün.
Kardaki ayak izin eriyecek...
Gömülecek tabut.

Müslüm Bayram

Bir Aşk Öyküsü

Yaz yağmurlarının altında
Sevişirdik tatlı tatlı
Tüm ıslaklıklar üzerimizden akardı
Ta içimizden derinden
Hissederek
Şehvet dolu arzulu
Çatardık ormanları
İsınırdık güneşle

Ay ışığında gömerdik sevdamızı
Gece yıldızlarının hüznünde
Ekerdik tohumları
Şafak vakti bir çoban yıldızıyla
Doğardık güne
Koşarak ırmaklar boyu
Dinlerdik...
Şarkılarını söğütlerin
Aşklı uğultularını

Seninle ben biz gibiydik
Aynı bedende giyinirdik
Menekşeler renginde
Tüm çiçeklerin özünde
Arı damlalarının
Bir kuşun hafifliğinde kanatlarının

Ezgili lirik bir şiirdi ruhumuz
O engin göklerde
Bulutların derinliğinde
Çarşaf örtüsü ak beyaz karlarının
Göz kamaştıran güzellikleriyle
Öbek, öbek pamuk tarlalarından
Nakış, nakış örgüsüydü
İpeksi saçlarının

O tatlı gecelerin bir sabahında
Soğuk kırağı, ayazı düşmüştü toprağa
Toprağın üşüdüğü gibi sancılıydı
Acı bir tren düdüğünde yüreğim

Titrerken...
Olsaydı bu bir rüya diyemedik işte
Aşkın iksirli susuzluğundan
Kutsalı zezem çeşmelerinden
Kana kana içmiştik hissederek
Bir kurşun kanadından
Devrilmiş tik iki beden
Yazılırken türkülere ağıt, ağıt
Talihine düşen
Mecnun bir aşk öyküsü

Müslüm Bayram

Bir Benmiyim Sessiz!

Gür ormanların içinde kendimi
Sessiz bir ağaç gibi görmeye başladım
Diğer ağaçların sefil halleri içimde depremler yaratsa da
Kıpırtısız acınası halim.
Bir kuşun ayakları altında eziliyorum.
Ciyak, ciyak çılgılığıyla kim bilir,
Bana neler anlatıyordur?

Ya karanlıkların homurtuları, uykusuz kalmama ne demeli
Sessizliğimden uluyarak geçiyor Çakal sürüleri.
Karanlıktan korkanlar neden ılık çalarmış anladım
Yıldızlar korkak severmiş.
Sanki tüm evren yasta... Karanlığında gecenin
Bir ben miyim sessiz.

Kaç bahar üzerimden kaç yorgun mevsim,
Nereye varır yolculuğun sonu bilinmez.
İzbesindeyim gaybe zamanların ömürden
Ördüğü duvarlar ses vermiyor,
Kısılıyor, ölüyor seslerim.

İçtiğim yağmur damlacıkları!
Bana göklerden ne getirdiniz?
Köklerim öz suyunuzdan değil mi?
Neden eğiktir dallarım.
Kırları yağdıran dağlar mıdır?
Sabahıma doğmayan güneşim!
Küskün müsün aya?

Müslüm Bayram

Bir Eylöl Barış Günü

Bir eylöldür barış günü
Hali ilan nerde sözü
İnsanlığa bunca zulmü
Böyle barış söylenemez
Buna barış hiç denemez

Bozuk nizam bozuk yazı
Dinmeyen geçmeyen sızı
Doğar Güneş yer kırmızı
Böyle barış söylenemez
Buna barış hiç denemez

İki yüzlü zalim dünya
Medeniyet dersin güya
İnsanlığın yoktur riya
Böyle barış yürüyemez
Buna barış hiç denemez

Ozan Müslüm barış sözdür
Dünya okyanus bir göldür
Kırık kalpler gönül çöldür
Böyle barış hoş görülmez
Buna barış hiç denemez.

Müslüm Bayram

Bir İçimlik

Söyleyecek bir sözün varsa eğer...
Yüreginden süzülürken!
Gece kadar serin, yıldızlar kadar parlak
Metrelerce toprağın derinliklerinden
Arınarak yer yüzeyine fışkırır! Gür,
Su saflığında.... Bir içimlik olsun.

Müslüm Bayram

Bir Kırmızı Gül

Arama uzaklarda
Hayalperest sevdalarda yelme
Kapılma bulanık akıntılara
Balçıktan tortu vardır debisinde
Bağlanırsın atlama...
Yüzme!

Arama çıkmaz sokaklarda
Aşklı gözlerini yorma
Umutsuzluklarını soyun çırılçıplak
Gülümse...
Aynalar çatlasın orta yerinden
Umursama!

Arama zamanda
Düş sevda yollarından
Gönlünce eğlenmek düş kurmak
Sana yakın
Ritmine saygı duy yaban çiçeklerinin
Kıskanma!

Arama uçurumlarda
Derinliklerinde ki saklı gizi düşün
Dişisini kovalayan engereğin
İzle dansını
Yuvasından uzaklaşırken
Kazma toprağını
Bozma!

Arama beni kendinde
Ben kimse değilim
Haşhaş tarlalarından binlerce!
Gelincikler içerisinden bir kırmızı gül
Koparma!

Müslüm Bayram

Bir Kız Gördüm

Bir kız gördüm ağlıyordu
Eğildim önünde... Bir tutam gül ile
Uzattım ona tutmuyordu
Acısı acıtıyor, yüregimi yakıyordu

Hiçkırıkları düğüm, düğüm
Ağladıkça, ağladıkça çözülüyor
Zamansızca yitip kayboluşlar
Kim bilir nice canlar gidiyor

Süzülüyor gözyaşlarıyla
Ağladıkça, ağladıkça dökülen
Islanıyor kuru toprak nem
Acısı tutar mı? Bilmem

Üzgündü doğa, çiçekler solgun
Tabiat ana sessiz ve de çaresiz
Bu masum gül karşısında
Utanç içerisinde

Dayanılmaz, çekilmez; bu acılar
Ağladıkça; ağladıkça hafifler
Emaneti... Körpe, körpe yürekler
Şimdi nerede? Nerededirler.

Hiçbir şey eskisi gibi olmayacak
Boşuna çaba...
Güzellikler hasret, özlem olacak
İşte şu körpe beden gibi bir gün
Gelip her şey son bulacak

Müslüm Bayram

Bir On Dokuz Mayısta

Fırtınalı bir gecede koyuldular yola
Bandırma vapuru dalgaları kıra, kıra
Mürettebatı çok kıymetli Allah koruya
Bir on dokuz mayısta sarı yıldız Samsunda

Karadeniz'in mağrur muzaffer evlatları
Sevinç dolu coşkuyla onları karşıladı
Kurtuluşu vatanın, kıvılcımı çakıldı
Bir on dokuz mayısta sarı yıldız Samsunda

Masmavi gözleriyle halkını selamladı
O keskin bakışlarıyla şahin bir kartaldı
Özgürlüğün ateşi meşalesi yakıldı
Bir on dokuz mayısta sarı yıldız Samsunda

Tek vücut halinde halk; görevler paylaşıldı
Amasya'da kurtuluşun tamimi yazıldı
Erzurum'da Sivas'ta kongreler de yapıldı
Bir on dokuz mayısta sarı yıldız Samsunda

Güneş sarısı saçlarıyla binmiş atına
Kükrüyor şaha kalkmış at, sanki bir kasırga!
Tüm dünya da duyulacak kopacak fırtına
Bir on dokuz mayısta sarı yıldız Samsunda

Ne kadar da şanlıyız gururluyuz sizlerle
Dünya liderlerinin başı eğik yerlerle
Mazlum milletlerde taht kurmuşsun gönüllerle
Bir on dokuz mayısta sarı yıldız Samsunda.

Müslüm Bayram

Bir Sevdadır Yüreğim

Ah o gözlerin bir bilsen ne derin
Çeker kör dehlizlerine kederin
Yakar sarmalar, tenimde küllerin
Demlenirim... Sarhoş eyler kadehin

Savrulur saçların kalbim kabartır
Dindirilmez tufan acım sızlatır
İpeksi dokunuş deli poyrazdır
Bulutlanır yağmurlaştır ıslatır

Lavanta tarlasıdır göklerinden
Miski amber kokan çiçeklerinden
Mest olarak içerek gezindiğim
İyileşmez bir sevdadır yüreğim

Açılarak yelkenleri şişirdim
Ben aklıma kara sevda düşürdüm
Yokluğun çöl sıcağıydı üşürdüm
Turna olup kendim sana göçürdüm

Mahkûm kadırgalarında bir forsa
Yaralıdır beden kan ter içinde
Kürekler yorgun, düşler asılırsa
Uykusu derin gözbebeklerinde

Bir ömürse uyumaya razıyım
Alnıma yazılmışsa kader yazım
Eylemem itirazı, hüsn-i zanım
Aşk içinse bu, fani günahkârım

Müslüm Bayram

Bir Sevdam Var

Yeşermiş filizler neden çürüyor
Tomurcuklar neden solgun ve ölü
Değiştirin! Kırın eski saksıları
Özgür olsun... Güzel koksun toprağım

Bu güneş bu gökyüzü bu bulutlar
Altında uzayan yaşlı bir nehir var
Uçuşan kuşların çığlıklarında
Kara trenin acı sireni var

Bir Sevdam var, bir devam var
Bin bir umutla yürüyorum
Örülse de önüme taştan duvarlar
Aşar geçerim!
Aşkla kabarmış benim kanatlarım var

Müslüm Bayram

Bir Şairin Düşü

Tatlı tinsel düşleriyle gezen şair
Düşürünce kalemini yere
Fısıldayan sözleri saçıldı yükselerek göğe
Lirik yıldızlar hecesinden sarı bulutlar doğdu
Yağdı yağmurlarıyla saf gözyaşı suyundan
Gözlerime döküldü
Yaktı şefkatli dokunuşları
Kalplerimizi coşturdu

Gökler nasıl ki gürlerse ışıklarıyla yerkürede
Dehşetli bir korku salarak insanlığa
İşte öyle gürlere sim sevesim var
Yıldırımları mı fırlatasım...
Titreyen bedenimle tutkuyla!

Devingen ruh yazgı çemberler dairesinde dönerken
Pençesindeki tırnağıyla Parçaladığı tutsaklık kapısından
Hişimle fırladığı an
Gördüğü mavi göklerin seyrinde
Uğultulu sancılarını duyumsayarak zamanda
Harmanlanan bir düşün Kıvanç tohumlarını ekiyordu

Yıllanmış bağların olgunlaşmış üzümlelerinden
En pahalı içkilerinden cimrice damıtılarak
Ambarlarındaki fıçılardan dan
Paha biçilemez ölçüsü
Hassas terazisinde tartıdaki zamanın tadı
Yaşama iksiri sunaklarında diz çökmüş
Bir Afrodit'anın göz bebeklerinde tutsak
Damaklarından içtirdiği abı hayat öpücüğüyle
Gülümsüyordu aşk...
Doğuyordu güneş

Müslüm Bayram

Bu Çocuklar Bizim

Gökyüzünde duman, gökyüzünde sis.
Güneşle parıldayan mavilikler nerede?
Dünya kimindir? Biz kimiz?
Bu Güneş benim, bu Güneş senin, bu Güneş onun...

Diyorlar ki; her şey onlarınmış.
Güç onlarda; Onlarsa çok güçlüymüş
Oysa! Yıldızlar hiç öyle söylemiyor
Gökyüzü benim, gökyüzü senin, gökyüzü onun

Gelin! Gelin beni bir dinleyin.
Ben, sen, o; bizler, sizler onlar
Bu güneş, bu dünya,
Bu ay bizim
Oynasınlar özgürce, bu çocuklar bizim.

Müslüm Bayram

Bu Dünya Benim Değil

O masum duygular yoğun aşklar
Nerede alevli yangın yürekler
Saman alevi gibi, yanıp sönerler
Bu dünya benim değil! Bu ben değil

Mazide kalmış duvar yazısı gibi
Sabaha kadar değil mezara kadar seviyorum
Gülmekten karnıma kramplar, ağrılar giriyor
Bu dünya benim değil! Bu ben değil

Aşk hikayeleri ile sevdim, sevildim
Sevmeyi anayasa kanunum bildim
Anası mevta oldu yaşa büründüm
Bu dünya benim değil! Bu ben değil.

Müslüm Bayram

Bunadır

Duyarsam ki bir gün şairlerin şahısın
Bil ki tüm dualarım sanadır
Hiç bir şair mutlu ölmedi
Mutsuzluğum tüm üzüntüm bunadır

Ne mümkün kıskanmak böylesi aşkı
Kavrulmuş harcınız çile zindanı
Vermişse fetvayı asmışsa kadı
Şairlerin şahı demem bunadır

Zincirlerle kelepçeli sürgüne
Boyun eğmez, diz çökmezler zalime
Karanlıkta meş'aledir bizlere
Girmezsem yolunuza korkum bunadır

Razıyım böylesi aşka böylesi sevdaya
Yeter ki! Taçlandırıp takalım başa
Yoktur gözüm kimsenin tacı, tahtına
Kaygısızca alkışlamam bunadır

Şiirlerim okunursa bir gün evrende
Söylerim son arzumu şiirli nefes de
Ve de bilirsem sevilirse şairler de
Desinler ki mutluluktan ölümü bunadır.

Müslüm Bayram

Can Yoldaşım Aşkım

Aşkım yaşam sevincim can yoldaşım
Sadece sana meftun sana tutkunum
Yılın üç yüz atmış beş günü düşlerim seni
Tüten ocağım benim kutsal utku'm

Görkemli güzelliğın eseridir belli ki
Üç kızımızla sen bir, dolunay yıldızı
Ne kadar yakarsam azdır dualarım
Mevla'm... Bu ne güzel bir yazgıdır ki

Şairim... Yollarına olurum dize
Aşkınla yazarım katıksızdır hece
Bin bir çiçekle bin yıl mahpus yatsam bile
Başım döndürmem, bakmam bir güle

İstemem dünyanın cennetin mülkün
Güzel meleğim yanımdaysan yeter
Nasıl minnet eylemem şükürler dilemem
Candan bir nazarın gülüşün yeter

Müslüm Bayram

Cancağızım

Benden olsun diyeceğim güller soldu çoktan
Aştan sözlerimi yok ettim
Harcadıkça her şeyden yoksun bol keseden
Bize düştü yine (ç)agrısı
Cancağızım... Bekleme ilham perisi gelmeyecek
Zaman artık o zaman değil

Tüketiyoruz yağmurumuzu yağmıyor
Kirleniyoruz gökyüzümüzü
Hani parlaklığı ayın?
Çökmüş hüznü güneşin
Nefeslerin kirli yüzü

Üç beyazdan uzak duralım dedik
Kârın alınganlığı üzerinde
Sancılı ana yüreğinden mustarip
Toprak erozyonu...

Çok obursun defterim, doyumsuzsun
Ak beyazım sayfalarında
Yutuyorsun her şeyi

Masamda dolu mürekkep şişeleri
Dizili dolma kalem aksesuarlarım
Gülümsüyorum, renk vermiyorlar hiç
Anlıyorum kaç zaman geçti dokunmadı elim
Okşuyorum, kurumuş küsmüş duygular
Tek damla damıtmıyorlar

Seni seviyorum yazmak arzuhalimi sunmak bir an
Bastırıyorum kalbim gibi
Dayanamıyor çat diye kırılğan yerinden
Atıyor kurumuş cızıklarından simsiyah
Mürekkebin rengi (b)ana kalan

Kaç göz ruhu eder ki yazdıklarım
Var mıdır ederi
Soldurulan yaşamlar döngüsünde
Soğuk raflarda sararmaya durmuş yaprakların gizi
Kayıp şiirler hecesinde

Akışına kapılmış zamanda
Hovardaca harçandı(k) İnsanlık kıtlığı
Kıt insan viranlığı dünyamızda
Beş kuruş etmiyor sevgiyle barış
Bozuk yumurta sarışınlığında aşk...

Müslüm Bayram

Cennettir Anneler

Bir anne düşünün bir anne
Kartal bakışlı kanatlarını açmış
Kol kanat oluyor...
Yalnız kurttur! O sessiz yuvasında
Güven verirken,
Öksüz yavrusuna

Anne ki! Ne güzel anne
Güzelliğini almıştır huriden
Öpmek için ayacağının altındaki her yeri
Tüm melekler sırada
Gelmişler sanki cennetten

Dokuz ay teninde taşımış
Hep sevmiş...
Usanmadan, yorulmadan
Mutlu olmalısın çok, çok
Böylesi güzel bir annen var
Paylaşmaz, değişmez hiçbir şeye
Yalvarıp yakarsalar da çok

Üzülme sakın dert etme sen
Melek bir annenin melek yavrususun
Mutlu olacaksın dileğimdir elbet
Yolun bahtın açık olsun

Ey benim yüce Allah'ım
Şefkatini esirgeme
Bu annenin üzerinden eksik etme
Sen ki! Yücelerden de yücesin
Nimetlerinden bolca ihsan eyle tüm annelere
Ne olur...
Onlarda nasiplensin.

Müslüm Bayram

Ceviz Olduk

Sevgi besleyerek yürüdük
Unutmadık hiç uzun yollarda
Bazen şaşırıp kaybolduk
Bulup hatırladık tekrar anılarda

Nice temiz duygular ektik
Masum çocuk saflığıyla
Ektiğimizi geçmişe biçtik
Savurduk günahlarımızla

Sevdamızı içimize gömdük
Filizlendi kabuk tutmamış yarayla
Yaşamın saf taze gülüydük
Ceviz olduk dalında sert kabuğuyla

Müslüm Bayram

Coronam

Ah benim tatlı iffetli coronam
Dinlerin öğretisi göksel ecem

Meğer sen nelere kadirsin
Hoş esintin uçurur âlemi
Sarar sarmaşıklar misali
Güzel avrat otundan zehirler
Buhurdandır Hint yağın tütsüler
Açar zakkum çiçeklerin
Fethedensin! Tüm âşık gönülleri

Hükümsüzdür artık muzaffer edalı pozlar
Seninle görsel şölenler susar
Süsler benzi sönük tablolar
Boydan boya soğuk karanlık duvarlar
Caziben rakkasenin vahşi güzelliğinden

Ah benim tatlı iffetli coronam
Dinlerin öğretisi göksel ecem

Çarpılır şişeler, zangır-zangır titrer
Dünya korku dağlarından oynar
Eteklerinden tutuşur ovalar
Sessizliğinde sahillere vurur
Oynaşır dalgalar

Ah benim tatlı iffetli coronam
Dinlerin öğretisi göksel ecem

Cellat dahi küsmüş kullarına
Sen al ister canı cananı
İster affet bağışla
İster falakaya yatır
Ateşten kavruk kumlarında
Gezinir çatlak ayak izleri
Aya meftun yıldızsız geceye
Güneş utancıyla gizlenir
İnan ki seni çok ama çok kıskanır

Ah benim tatlı iffetli coronam
Dinlerin öğretisi göksel ecem

Müslüm Bayram

Cüz De Öyle Gel

Ey dilber savrulma gel anlaşalım
Berrak suya dalıp yüz de öyle gel
Gir koluma senle dağlar aşalım
Narı aşka basıp göz de öyle gel

Vazgeç yalan dilin yalan elinden
Bağlar harap olmuş talan selinden
Sazlar hasret çalar kalan telinden
Kalbe elin basıp söz de öyle gel

Bir bilene danış, ister sözüm tut
Dikili bağımdayn salkım üzüm tut
Yanmış küllerimden seçip közüm tut
Tenime tuz basıp yüz de öyle gel

Gönlüm gönlüne aç dönmüştür çöle
Sevdam derin nehir karışmaz hile
Akıp durulurum arı aşk ile
Hırkam suya basıp süz de öyle gel

Kalmasın hiçbir sır dudu dilinde
Sırma saçlarına sarmış belinde
Bülbüller kiskansın ötsün telinde
Kışı yaza basıp güz de öyle gel

Ozan Müslüm şanı hanı aşktandır
Elif name okur çulu posttandır
Diyarı yârine gönlü sultandır
Hafızana basıp cüz de öyle gel

Müslüm Bayram

Çal Sazım Sivası Çal

Bayrağımız yıldız al
Toprağımız kandır bal
Kutsalımız ardan şal
Çal sazım sivası çal

Vatan can kurban siye
Bu hiddet nefret niye
Allah-ü Ekber diye
Çal sazım sivası çal

Pir sultanlar ölür mü?
Ozan oddan kömür mü?
Türkü duman olur mu?
Çal sazım sivası çal

İslam'ı kirlettiniz
Kuran'ı ağılattınız
Allah'la aldattınız
Çal sazım sivası çal

Ortaçağın karası
Madımağın yarası
İnsanlığın darası
Çal sazım sivası çal

Karıncayı ezdiler
Derisini yüzdüler
Ateş ile közdüler
Çal sazım sivası çal

Pula vatan satanlar
Cennet huri katanlar
Aşa zehir atanlar
Çal sazım sivası çal

Müslüm Bayram

Çanakkale Destanı

Karabulutlar dolaşıyordu yine
Güzel ülkemizin üzerinde
Dört yanımız kuşatılmış, kör kilitler vurulmuştu
Gök gürültüsünü andıran bir ses yankılandı!
Ürperdik, irkildik kendimize geldik o anda

Mehmetçikler! Size savaşmayı değil, ölmeyi emrediyorum!
Sözleri şimşek gibi çakıyor,
Arslan kükremesini andırıyordu!
Gök mavisini gözleri altın sarısı saçlarıyla
Anafartalar fatihi Mustafa Kemal'di bu
Conk bayırında bir yıldız gibi parlıyordu

Ok gibi atıldı ileriye! Mehmetçikleriyle
Gökler yere eğildi sanki biran! Allah, Allah sesleriyle
Amansızca göğüs göğse çarpışmalar, can çekişmelerle
Düşüyordu düşmanlar savruluyordu her bir yere

Hüzün ve buruk sevincin arasına doğuyordu güneş kızıl ufuktan
Kan kırmızı süngüler önünde kaçarken can düşman
Bir destan yazılıyordu bir destan! Kanla... Çanakkale de
Kara toprak kucak açmıştı tüm şehitlere
Şehadetler eşliğinde.

Boğazın azgın sularında dibi boylarken düşman gemileri
Yenilmişler, boğulmuşlardı akan kanlarında
Çanakkale'de Mehmetçiğin şanlı zaferi
Çoktan almıştı yerini Tarihin altın sayfalarında

Çanakkale geçilmez vatan bölünmez nidaları
Yükseliyor, duyuluyordu! Ta arştan
Gökleri süslüyordu al yıldızlı Türk bayrakları
Kutlanırken coşkuyla şanlı bu destan

Müslüm BAYRAM

Müslüm Bayram

Çanakkale Düşmez

On dördünde doğmuş bir güzel ay var
Dilim ne söylesin böyle güzele
Dört mevsim bin çiçek söner Nevbahar
Anadolu'm inler mehter gazele

Kadim geleneğin köklerin çınar
Al yazmalım kanım rengim bayrağım
Arslan barınağı Conk bayırın nar
Alevden gözleri örmüştür ağın

Yıldırımlar salar düşman üstüne
Mavi göklerinden bakışlar nazar
Çanakkale düşmez Türk'e kastı ne
Kan damlatır kalem destanlar yazar

Çarpışan mermiler süngülerden sor
Kükreyişi Arslan asilliğinde
Haykırır ölümü dillerinde kor
Gök bakır yer yeşil hasıllığında

Hasadın hazansa kansa toprağım
Mayam karılmıştır sancağımsa al
Serviden fidansa bağsa yaprağım
Düşerim uğruna sonsuzluğa kal

Kızıl güneş varsın ufukta batsın
Tarih sahnesinde kalles oyunlar
Emperyalist uşak kazıkta yatsın
Bükülmez bilekler dimdik boyunlar

Truva'sı atına binen gafiller
Kılıçtır Zülfikar düldül atımız
Mehmetçik önünde sinen sefiller
Atatürk komutan taçtır atamız

Müslüm Bayram

Çarmıh

Gökyüzünü kucaklayan koca güzel nehir
Akarsın... Gizemli bilinmezliklere derin
Çok denklemlı, çözümü güç coğrafyaya
Rengin dahi benzer nice gözyaşına

Oysa sana bakmak güzel bir düşünse eğer
Gökte parlayan yıldızların altında
Yakamozlu haline gözler kamaşırken
Nedir bu keder? Sırlar barındıran akışında

Bu gök kubbenin altında bahşedilen
Tüm canlılara dair, bunca güzelliklerin
Buyruğumdur ki! Hâşâ... Yüce yaratanın
Çarmıha bunca canları germenin!

Âlemleri yaratmışsa suali olmaz, arîden
Dost bildiklerimiz kuyu kazar derinden
Emperyalistlerin kirli oyunu, düzeninden
Hak Muhammed Ali diyerek geçelim üzerinden

Müslüm Bayram

Çiçeklerin Dansı

Düzelecek her şey bir gün
Umudunu yitirme sen
Güneş doğuyor; yeniden
Yaşanacak bir günü müjdelerken

Her gün; Yen'i bir sancıyla başlar
Zamanla yarışırız, amansızca!
Nefesini tut bir bak ufka
Bak tohumlar yeşeriyor

Her yer çiçek tarlası rengârenk
Aşk kokusu yayıyorlar
Arıların ritmik şarkısıyla
Dans ediyor yaşama aşk

Çocuklar çimlerde oynuyorlar
Şırlıklam olmuşuz sevişmekten
Aşkla yaşamak çok yüce
Umutsuzluk deryasında yüzemem.

Müslüm Bayram

Çiğ Düşmüş

Beslenen elemli acılarla dolu beşiğimiz
Suyun akım hızıyla yol alırken kim bilir
Hangi değirmen taşının altında ezileceğiz
Her daim akıntıya kapılarak sürüklenen biz

Kutsarken cömert alkışlarımızı
Eşlik edecek cesetlerimiz karınlarında
Doyuracağız iştahla... Dans dönerlerken
Masum gözü yaşlı timsahlarını

Ateşli alevlerden yükselecek dumanın
Acısı yakacak sisli bulutları
Üzüntüsünden boğulacak gökyüzünün
Köz gibi dökülecek doluları

Şaire beste yakmak düşmüş
Ödül istemez takmaz da tacı
İnsanlık ölmüş, üzerine çiğ düşmüş
Heyhat! Ne acı, ne acı, ne acı.

Müslüm Bayram

Çivi Tutmaz Dünya

Muhabbet bağını efkâr kaplamış
Uçun turnam uçun safir iline
Haramı hilesi baştan saplamış
Uçkur tutmaz beli kibir diline

Gönül gafil gezer halden soramaz
Edep erkân deyip destur veremez
Kiblesine secde postu seremez
İmam bildiğine, Münir yoluna

Kadim olan yolsa; tozup geçilmez
Başak eğilmezse, hamsa biçilmez
Koyun sürüsünden akçe seçilmez
Arı peteğine konar balına

Ozan yazar söyler lafa bayılmaz
Kırklar meydanında elma sayılmaz
Miraç atlısına rehber sorulmaz
Çivi tutmaz dünya yanar halına

Müslüm Bayram

Çürüyeceğiz

Kara toprak, kara toprak duy!
Dinle beni
İçinde barındırdığın bunca canlıyı beslersin
Doyurursun durmadan aç oburları doyurur gibi
Senden hiç doymazsın hani...
Aç oburlar gibi

Seni taklit ederek hayranlık duyarak
Kendinden geçmiş kafayı çekmiş ot gibi
Kana, kana içerek kadehler kırarak
Baş kesen giyotinin cellâtları gibi

Durmazlar hiç yakıp yıkıp geçerler
Arsız alkış sesleri ölümleri kutsar gibi
Ah... O gerçeği bir sezebilseydiler
Olurlardı onlarda sürüngen karınca gibi

Şu yerde yatan hayvan cesedi leşinin
Etrafa saçılmış sakatatlarıyla
Burunları sızlatan iğrenç kokusu gibi
Yağma edilen tabiat örtüsü altında
Çürüyeceğiz... Murdar leş gibi

Müslüm Bayram

Dans

Renk cümbüşü maskeler takarak
Alisin harikalar diyarlarında fink atarak
Avutuyor acındırarak sürüklediği beyniyle
Sefil duygularının ipliğini çıkarmış pazara
Dansa dönüyor

Alay ediyor aklıyla yılmadan
Oysa kutsallığı yaratanın usundan
İnkâr gelmek midir yoksun olabilmek mi felsefesinden
Nice güneşler batıyor utanç kızılığında
Bürünüyor sessizliğine
İhtişamından

Büyüklerimden dinlemişimdir
Oğul el yumruğu yemeyen kendi yumruğum dermiş diye
Sevda nehrinde yüzerken
Çamurlara bulanmak niye
Ak sütünden memelerinden
İçerken kana kana
İnkâr mı geldik, ret ederken!
Düşmedik mi sevdasına?
Yanmadık mı aşkla?
En temiz arı duygusundan

Hayat felsefemde kaydı düştüm ben
Önce insan diyeceğim
Maskelerle gezmeyeceğim
Usumla seveceğim
Aşka hile karışmaz
Güzelliğe güzel sözdür yakışan
Riyasızlarda olmayan

Yörüngesinde dönen dünya
Dansına meydan okuyanlar var
Sendeki danslarda ne ki!

Müslüm Bayram

Dansa Duramam

Kalmadı sefası gök kubbe altında
Durmaksızın teranesi boş tenekelerin
Uğultuları tırmalarken kulaklarımı
Ritmi bozuk düzenden çalar şarkılar
Sarhoş hayalperest meyhanelerinde
Göbek taşında çalkalanır etekler
Arlanmaz duygular coşkun selinden
Yudumlanır şehvetli kadehler
Akar şerrine...
Ne gam, ne de keder.

Görmezden gelemem zalimi, haksızlığın zulmünü
Vicdan denen tek nesne kalmışsa eğer
Temayül edemem ahmakça bağıramam
Ritim tutarak- alkışlayarak...
Dansa duramam

Meydanlarda kurulsa da dar ağaçları
Ormanlardan sürüklenerek kızıl meşeler
Asilliğiyle kökler aczi içerisinde yanar
Kanar budaklarından

İlmekten yağlı urganlar sarmış
Ruhunu satmış şeytana celladın secdede gönlü
Şunulsa da son demi elem burgaçlarında
İçerim şerefine sek kadehten zehrin
Yeter ki değmesin vücuduma dost gülü

Nevbahar yelinde esen goncalara
Ak güvercin olur uçar konarım
Zalimi gark edecek sancılara
Bataklığında ölürken sınarım

Müslüm Bayram

Dediler Ki.

Dediler ki şairmiş şiir yazıyormuş zavallı,
Kimsesizmiş ne obası ne hanı hamamı
Şimdi değer mi gözyaşı dökmeye, patırtı gürültüye
Bu şairlerde çok melankolikler
Yaşıyorken yokmuş gibiler

En hüzün veren de bu galiba
Düşünsenize... Şiir yazdığını dahi bilen yok
Kitapsızdır bunlar! Tozlu raflarda yerleri yoktur
Anlaşılmaz sözlüktür dilleri.

Bir selvinin titreyen dalı gibidir çığlıkları
Irgalanırken rüzgarın sesiyle
Göklere doğru avaz, avaz
En uç tepesinde gaklayan karga
Sanki kara habercisi geleceğin
Talihin sillesi titretirken kalp kapakçıklarını
Bitmeyecek hiç...
Bu ölümcül kavga.

Birazdan okunacak salası, ne gelen var ne de giden
Yokmuş hayrına yapılmış sıcak bir helvası
Buğusu gözümde tüter
Omzumda tabut yarası
Sarı sayfada silik bir manşet...
İstirabım şu mezardan derin

Ey şair! Beslendiğin yağmurlar dindi
Ovalar ayaza durdu
Çimler yeşeremeyecek
Akmayacak çağlayan nehir
Ruhunun coşkusu bilirim ki artık
Kevser-i coşturur.

Müslüm Bayram

Değişmem

Ne verirsen Mevla'm güzelini ver
Senden gelen taçtır başa değişmem
Dostlar bana ozanımız derviş der
Malı mülkü satar posta değişmem

Derviş'in hakkımı? Posta oturmak
Girdiği yolda kaybolup, savrulmak
Çileyle kavrulup aşk ile yanmak
Dönemem yolumdan aşktan vazgeçmem

İnsanlığa gelmiş bunca peygamber
Rehberimiz birdir Resul'u Ekrem
Okuyarak hatim kuranı ezber
Cehaletin kindir ilme değişmem

Ozan Müslüm yolun sevgi yoludur
Senin gibi herkes Allah kuludur
Yoldan çıkar isen sonun doludur
Çekerim çileyi mülke değişmem

Müslüm Bayram

Demkeş Nefesim

Dostlarım bana ah, ağyar olmuşlar
Titrerim kör düğüm, beklerim yazı
Postlarım dikenden, gülü solmuşlar
Demkeş nefesimdir, gözlerim sızı.

Eriyen bedenim, çeker suyundan
Közler damlasından, ağlayan deniz
Nefsi bulandıran, haram kuyundan
Zemzem suyu aksa, tıkanır geniz.

Aşığı tutsaksa, dünya malına
Sürgün çöllerinde, çatlarmış diller
Uzayda gezinen, düşler falına
Teleskopla baksak, gülüyor eller.

Musibeti bozuk, dünya düzeni
Adaletin kaygan, terazin kayıp
Karıncan ateşte, külü üzeni
Kaplumbağam hızın, yetişmek ayıp.

Kızıl bakırdandır, mavi göklerim
Mazlumlara duası, Amin diyelim
Mezarında döner, sizler köklerimiz
Güneş'ten kaftanı, kefen giyelim.

Müslüm Bayram

Demokrasi Haktır

Mıh gibi çakalım beynimize
Paslanmaz çivilerle
Anıtını dikelim gül bahçelerine
Bağlarına, dağlarına
Esintisi tatlı rüzgarlarına
İşleyelim nakış, nakış
Demokrasinin adını

Damıtılmış sevdadır
Kadehlerinden öz yurdum
Mest olsun bizim eller
Kör olsun nazar gözler

Karaçamın sakızı
Hoş kokusu Anadolu'm
Dört bir yanında güzel
Gür ormanların ırmakların
Yakılmasın kurumasin
Bezensin bin bir çiçeklerle
Arı ninnisiyle büyüsün
Serpilsin özgürce

Çıplak gerçektir ki!
Özümüz tarihten gelir
Bir olun iri olun diri olun dermiş pir
Cümle-i yaratan... Ademden bu yana
Kadın erkek eşitiz
Atalarımızdan yadigâr
Türküz Türkçe deriz

Damıtılmış sevdadır
Kadehlerinden öz yurdum
Mest olsun bizim eller
Kör olsun nazar gözler

Gök kubbeyi süsleyen
İğne oyası el rengin
Al yıldızlı bayrağım
Dalgalanıyorsa göklerde
Kadınıyla erkeğiyle biz
Demokrasinin beşiğiyiz
Yüz yıllardan beri
Hak der hak biliriz
Acem, emevi hiç değiliz
Aşığıyız özgürlüğün
Kıvançlıyım ne mutlu
Türkoğlu Türk neferiyiz

Müslüm Bayram

Denizlerden

Güneşli bir yüz yoktu buralarda
Gözler gezinirken boş tablolarıda
Yaban her şey, yıldızlı duvarlarda
Yansırken aynalara yalnızlığın

Puslu yosun tarla ummanlarında
Pul, pul gümüşten bedenler arzuda
Sevişmeler danslı çığlıklarında
Gör ölümlerini! Büyük aşkların

Efkârımı, fırtınayı dindiren
İlhamı cömertçe sunan bu evren
Sancılı doğum sonrası bedenen
Yeni başlangıçları müjdeleyen

Bekleyişlerle kendimi dinlerken
Ruhuma dokunuşlar zihinlerden
Hoş geldiniz gülümseyişlerinden
Simsıcak esintiydi denizlerden.

Müslüm Bayram

Dergahında Aşk

Aşk diye ağlayan çağlayan dilber
Kurumuş nehirler ekinler orak
Kar yağmış bacalar ocağa kül ser
Dökülmüş saçların eldeki tarak

Aslı olsan Tanrı, kereme sunmaz
Kâğıt kalem olsa dökmez halini
Lokman hekim gelse acına yanmaz
Bal olsa dillerin açmaz falını

Gönlümde çürüttüm silkindim attım
Yapışkan toz imiş rüzgâr ağlasın
Gül atmış taş diye dikenini tattım
Cahil sofrasına diz baş bağlasın

Kederlenme boşa dökme gözyaşı
Felek çakmağını boşuna çakmaz
Dert küpün sahtedir kırılır başı
Güneş olup doğsan bedenim yakmaz

Divane aşk sandın dilberim yandın
Aynalara bakıp çatlak bulunmaz
Gönül derya değil yunusum sandın
Dergahında aşksız semah bilinmez

Müslüm Bayram

Derin Yara

Her daim genç kalan çocuksu ruhum
Ağıttı dinlediğim al mendiline yazılı nakış nakış
Öykülerinde geçti ismin hatıralarımda kaldı
Taze filizleri koparılan toprağın kokusu
şımartılan sevgisi yüce şen çocuk
Ressama ilhamsın hüznünlü tabloların
Katmerli yazılmış kaderin asılmış duvara
Ağlayan duygular kalemimde kara...

Aşk namına yazılmış şiirler bekleme benden
Kederli kalem kurutmuş mürekkebini
Kutusuna taş basmış anne ninnilerinden
Kabarmış çatlak göz kapakları kurumuş
Emmiş suyunu toprak çatlaklarından
Duaya durmuş dikenler arasında... Ay sarısı laleler
Yıldızlar gibi çekilmişçesine dara

Büyüsüne kapılmış genç ruhum pişerken
Ocaklarında yas! Kaynar kazanların altı çatılır
Göğe yükselir alevli dumanlar
Güneşimi boğar
Kaybolur açılışım rehberliğinde ruhumun
Felsefesini okurum
Bulurum engin çınarların nasıl çürüyüp düştüğünü
Bölünür kan uykum tam orta yerinde dolar gözlerim
Dökülür hafızama aldan derin yara

Müslüm Bayram

Dermansız Yara

Tutuşan kalbime nedir ki çare
Sevda çöllerine salan nazlı yar
Şifasız bir derттir açtığın yara
Ellerine kına yak da öyle git
Döndür gözlerini bak da öyle git

İşkence hanende yaktığın ateş
Cehenneme denktir meleğine sor
Attığın oklardır sineye batış
Ellerine kına yak da öyle git
Döndür gözlerini bak da öyle git

Ele düğün bayram olsa sevincin
Aşkıma vefamdan ahu zarım var
Nerededir dostlar top oynar in-cin
Ellerine kına yak da öyle git
Döndür gözlerini bak da öyle git

Hüzün bulutların hep bana yağsın
Kutupların kuzey kalbin donmuş kar
Parlasın yıldızın yücesin dağsın
Ellerine kına yak da öyle git
Döndür gözlerini bak da öyle git

Kalsın benim sevdam mahşer Huda'ya
Dermansız yaz tabip yaralarım sar
Mekânımdan ırak hasret cüdaya
Ellerine kına yak da öyle git
Döndür gözlerini bak da öyle git

Ozan Müslüm aşkla sararıp solsün
Göçmen kuşlar uçup haberim salsın
Gam ve kasvetine merhemim çalsın
Ellerine kına yak da öyle git
Döndür gözlerini bak da öyle git

Müslüm Bayram

Dilek Tutmuştum Hakka

Solmuş kurumuş bütün yaprakların
Sanki bir güz çiçeği gibisin
Açmışsın... Sert rüzgarlara inat
Yaşama tutunarak yolum gözler gibisin

Senin de oldu nice... İlbaharın, yazların
Bir gülüşüne pervaneydi bütün böcekler
Şarhoş olurdu kokunla meftun arılar
İnleyerek, dertli ağlardı sazları ozanların

İşte bu yaban ıssız yerlerde dolaşıyorum
Ne kismetmiş ki... Seni yıllar sonra tekrar görmek
Sevda yüklü kıvrımlı bakışlarına dalarak
Dilek tutmuştum hakka aşkım
Sevda yolunda benim ölmem gerek

Müslüm Bayram

Dinmeyen Sızı

Geçmiyor oğul acım dinmiyor
Ağlamak üzülmek çare midir diyorlar
Bilmiyorlar hiç bilmiyorlar
Yangın yeridir yüreğim bilmiyorlar
Diyerek gözyaşlarını akıtan ana
Yazılmamış bir söz, söylenmemiş bir teselli
İnan ki bilseydim eğer...
Bu naçiz ozanın bedeni neye değer
İstemezdim hiçbir ana acı yaşamasını
Evlat acısıyla derin yanmasını.

İzsiz tarihten anılar barınır yüreğinde
Nice uykusuz gecelerine nice yıldızlar sığdırdın
En parlaklığını da aldın emzirdin koynunda
Büyüttün gözlerinden dahi esirgeyerek
Dünyanın elemli ateşleri yine de buldu seni
Lavlarını boşalttı göklerinden

Ket vurma sakın aksın bırak
Alev almasın gözyaşların
Silme! Sildikçe tazelenerek düşecek aynalara
Acıdan damlaların buğulu izlerinde
Arayacaksın bir türlü söyleyemediğin
Bilmediğin o gizi
Sanki idama mahkûm bir sanığın
Dilinden çıkmayan son sözü gibi

Düğüm, düğüm burkacak sarsacak
Acılı yüreğini her defasında
Her an her saniye yaşartacak
Çaresizliğin bakışları gözbebeklerinden
Keskin bir kama gibi parlayacak

Müslüm Bayram

Divane Aşk

Gururu okşayan yapay sevecenlikler in
Sahte eğlencesi gözlerde hoş
Karanlığa gebe yıldızsız gecenin
Karşı gelinmez cazibesi ne kadar da boş

Kirli ruhlarda yanan ateşin
Tütüyor dumanı ediyor sarhoş
Bakışları ok! Bir Ahu dilberin
Vurduğu kalbim durma koş

Aşkla yaratılmış cümle âlemin
Tutuşturup yanan aşkla bedenin
Sevmeyi, hasreti, birçok özlemin
Cehennemde yanar korlu alevin

Yıllandıkça can bulur yazdıklarım
Ölmeyen satırlarda yaşar aşklarım
Bu aciz kulun ey yüce Tanrım
Sığınırım her şeyden, seni aşkla anarım

Cehennem duvarına asılı merdiveninden
Kadeh, kadeh; konar geçerim
İblisin boynuma taktığı ipi
Divane aşk olur kendim çekerim.

Müslüm Bayram

Doğum Günü

Bir eylül akşamın da iki genç
Buluştular havanın tatlı serinliğinde
El, ele; ten, tene; yanak, yanağa
Ne hoştu o gün... Dalgalı deniz eşliğinde

Çökmüştü karanlık şiddetli fırtınayla
Başlamıştı tufan amansızca
Vurdukça kıyının yamaçlarına
Yalçın kayalıklara azgınca

Boşanıyordu boncuk, boncuk damlacıklar
Can suyuydu sarmaşıklı çimlere
Kıvrımlarındaki doyumsuz nice zevkler
Yaşatıyordu kavurucu kızgın güneşe

Tufanlar başkadır eylöldür ayı
Arzu dolu aşklarla yazılır şiirler
Sevmeden iyi düşün ey sevgili
16 eylül bu Adamın DOĞUM GÜNÜ.

Müslüm Bayram

Dost Gülü

Kelimelerle dans eden ey şair
İlkbahar tomurcuklarından derilerek...
Fıskırır!
Bezenir nice renklere
Güller kazanından güzel buhurlarından
Gökyüzüne hoş bir nefes yayılır

Göğün karanlıklarında yıldız, yıldız
Nakış, nakış; emektir değerlidir eseriniz
Oysa nazarında halkın fecaattir varlığınız
Bir mevtanın huzurunda takınılan hal gibi

Hoyratça nutuk atan siyasetçinin
Beşeriyetin gözünü boyayan sözlerine
Kapılarak arkasından sorgusuz koşanlar
Avazı çıktığıınca nasılda haykırır, alkışlarlar

Çarmıhlara gerilmek mi istersin şair!
Yakılmak mı?
Sana benzemek kudretinde henüz değilim
Seni taşlamak isteyenlerin arasında' da olamam
Asla! Dost gülü atamam

Müslüm Bayram

Dost Şaire

Ayrılığın acısıyla
Bir kız doğmuş sancısıyla
Yıkılası evin felek
Şahit misin bu yazıya

Kaderini böyle yazmış
Ay Güneşle parçalanmış
Adı dahi konulmamış
Boş beşiğin yası ile

Güzel masum nazlı bebek
Seni kimler beleyecek
Meleklerle haber salın
Öksüz bebek büyüyecek

Acılardan gül bitecek
İssız bağlar yeşerecek
Bülbül gelip aşk ötecek
Güzel sesi neşesiyle

Sen meleksin güzel sensin
Şiirlerde akan selsin
Älem bunu böyle bilsin
Sen sevgisin sevgi sensin

Mevla'm vermiş, sana haktır
Onurunla yaşamaktır
Evren bize imtihandır
İmtihani haklamaktır

Yaslı günün doğum günün
Mutluluklar senin olsun
Aşkla dolu, sevgi dolu
Cennet olsun güzel ömrün

Müslüm Bayram

Dostça Kal!

Derman adın nedir ki yazmıyorsun bir türlü
İçten yanmalı derttir bedenim eritiyor
Devinim girdapların içimde çalan türkü
Yağar acı başımdan yüreğim titretiyor

Ah gençliğim nerede soğuk mermer sırdaşım
Bu yazıyı yazanlar oynayın düğün edin
Yağmur göğün altında saz çalan ey gardaşım
Ağır geldim dünyaya tabutum derin ledün

Gitmedi üzerimden yazılmıştır talihim
Aşıktım türkülere diyar diyar gezerdim
Beslenerek büyüyen acılara salihim
Zaman dönerdi hızlı kör çarkından bezerdim

İşte son yolculuğum omuzların üstünde
Canımdan yar bildiğim türkülerim hoşça kal
Ozana yakışmayan resmîm tabut büstünde
Sazım asılmış öksüz dört duvarım dostça kal

Müslüm Bayram

Dur Yolcu

Dur yolcu! Nereden gelirsin nereye gidersin?
Yorgunsun otur biraz nefeslen
Hasbıhal edelim geldiğin yerlerden
Yolu dert etme sakın!
Zamandır gelip, geçen

Şu uzaktaki görünen dağın tepeleri
Ne kadarda yaman, yalçın görünüyor
Eteğinde ki küçük taştan kabirler
Onu; al alçak ediyor

Boyun eğme namert kula!
Allah için dik dur yılma bu uğurda
O: insanoğlunu çıplak yarattı özgürce
İsteme kulun cennetini bir eli balda

Şimdi yürü git bildiğin yolda
Yanlış ve doğruları artık bilirsin
Her şey senin ruhunda gizli
Sev ki özgürce hakka gidesin.

Müslüm Bayram

Durgun Gönül

Rüzgârda savrulmuş meyvenin tohumları gibi
Fıskırdık topraktan tomurcuk, tomurcuk
Kalplerden taşan pınarlar gibi
Aktık hoyratça... Zamanı tükettik

Cömertçe... Nice güzellikler sunduk
Baharda hoş kokan çiçekler gibi
Dolunay güneşinde açıldık, sön dük
Göğün katmerli yıldızları gibi.

Kalpler; kimi aşkla, kimi hüznle çarpardı
Her sabahı; güneşin yakmadığı gibi
Kader çizgisinden kim! Nasıl kaçardı
Feleğin çemberini görmemiş gibi

Durgun gönül! Sahipsiz ve de yaslı
Kollarını açmış ulu çınar gibi
İşlemez demir, kesmez! Bıçak paslı
Çürümeye terkedilmiş hurdalar gibi.

Ruhumda saklı gizli saatleri
Çıplaklığıyla yansıtır mı? Aynalar...
Kumları yalayan köpüklü öpücükleri
Koynunda barındıran; ey! Okyanuslar.

Müslüm Bayram

Duygular Mezarı

Sevda nehirisin aşkı bilirsin
Acı poyraz yelin, serindir serin
Tatlı bakışlarla efkar gelirsin
Duygular mezarı derindir derin

Şiir yazmak bahtın şairim diye
Yakışır da kalem tutan ellere
Mürekkep eline benzin güllere
Bu kadar ar etmek sitemin niye

Beni öldürmekse kastın amacın
Yıllanmış kininden doldur içeyim
Kalp kafesim kilit başıma tacın
Uzat hançerini vurup göçeyim

Hançerin kılıfı ipekten bezden
Çıkmamış kınından paslı mı paslı
Beni sor yıllara yaslı mı yaslı
Kayboldum yolundan ayrıldım izden

Alın çizgilerim kilim dokudu
Nakışlarım hasret şiir dilimde
Okşayan gözyaşım sırrın okudu
Gönülden asmışsın yıldız telinde

Ar duygularına sofraya kurayım
Solgun dolgun kadeh kemikli bütün
Elmasta mahzenin kapalı kutun
Söyle nerelere gerdan kırayım

Müslüm Bayram

Dünya Ölmesin

Sabrı veren sabret diyen ey yüce Tanrım
Zamanı kim durdurabilir ki
İbretlik imtihanlarından geçmem için
İmtiyaz var mıdır?

Zira... Kullarından geri kalmayayım
Suallerini ezber edeyim

Zamanın karanlık dehlizlerinde büyümüş
İbretlik dersler,
Ruhu ürkütecek haller vardır
Kızıl ötesi bakışlarıyla
Göklerde süzülen
Antrenmanlı bir kartal
Keskin pençesinde bir avı
Kavrayarak dağın doruklarında
Yalçın kayalıklarında yavrularını besler
Sevgiyle uçurur kanatlarında

Yaratılış gayesini unutan zavallı kullarının
Dillerinde her daim Kevser'in
Cennetinden yetmiş zevce hurilerin var
Şen ki âlemlerin tek Tanrısı cömertlikte sınır tanımayan adil olan
Âdem ve Havayı eşit ödül ve cezalandırdığın gibi
Dünya kadınlarına da cennetinde Nuriler var mıdır?
Adaletinden kim şüphe sual edebilir ki

Cennetine girmek de,
Cehenneminde yanmak da haksız;
Bu imtihan dünyası değil midir ki!
Kazanları kurarlar ateşi koyarlar
Dünyayı cehennem ateşiyle cayır, cayır yakarlar

Ve bir pandomima gösterisi oynarlar da kimse umursamaz
Dev bütçeli silahlanmalarla
Savaş oyunlarında figüran olmak mıdır kadercilik
Ölen kim? Öldüren kim?
Eceli veren de alan da Tanrı bildiğimiz
Yaratma gayesi aşktan, sevgiden olan
Ey yüce tanrım
Kulların neden azapta?

Yaratandan ötürü sevmek olmalıydı oysa şiarımız
Şevgide yarış
Özgürlükte yarış
İlimde yarış
İnsanlıkta yarış
Evren'de barış
Emellerine ne oldu?
Hangi Kudret senin yaratma gayeni hiçe sayar çiğneyebilir
Adaletin bu mu dünya

Küle dönmüş anne yüreklerindeki közün
Babaların gözyaşı ağıtlarında çoğaldıkça çoğalan
Çocukların acılı coğrafyasını
Hangi ölçü birimi ölçer
Var mıdır bir terazi

Sen ki! Tüm yarattığın yaratıklar arasında
En kutsalını insan seçtin
Ona ruhundan üfleyerek can verdin
Ve de İbret olsunlar diye
Tüm canlıları önüne serdin,
De ne oldu? Yine de obur aç beyinleri doymadı
İsyankâr gafil haldeler
Kuşkum yoktur sevginden
Cömertliğinden de
Affetmek senin yüce şiarındandır
Bu cahil azgın kullarına son kez fısılda affet
Dünya ölmesin
Yaşasın insanlık

Müslüm Bayram

Düşlerim Dolunay

Gökte uçan nesne, nede bir turna
Güneş batmış çoktan, ne de yıldız var.
Düşlerim dolunay, umudum vurma
Beneği gözümde, şalında iz var.

Güngörmüş başına, sevda bülbülün
Dem alır dilinde, ahu zar eyler
Göz rengin bürümüş, açmış sümbülün
Mahzen bakışların, sahi zer meyler

Gamzeli çukuru, güllü al yârin
Güneşin batışı, narlı kızılı
Kamaşır gözlerim, kollar sal yârin
Ağrılı vuruşu, kalpten sızılı

Rüzgâra söyledim örtsün üstüme
Savrulan saçların yorganım olsun
Mihlanayım kırk yıl, kapın büstüne
Sırmalı bağların urganım olsun.

Ay ışığım kırık, kadehlerde gör
Divane aşığa, peteğinden kat
Girdabına yenik, sahillerde sor
Kefeni eteğin, mezarına at.

Müslüm Bayram

Düşünsel Bir Bakış

Ruhunu olgunlaştıramayan her beden çürümeye mahkumdur
Hem kendisi, hemde bu evren için tehlike arz eder

Müslüm Bayram

Düşünüyorum

Diyorsun ki; çok üzgünüm
Bu dünya benim için bir boşluk
Kocaman bir çukur... Kapkaranlık

İçinde boğuluyorum nefessiz ce
Tutduğum her şey elimde kalıyor
Yaşama tutunmuş, direniyor denilse de.

Şimdi soruyorum sizlere
Cevabını verebilir misiniz?
Yanıtlarınız canımı yaksa bile

Çok tehlikeliyim artık! Çünkü düşünüyorum
Öyleyse; insanım demek, canlı varlığım
İşitip; duysun ki! Tüm evren...
İnadım inat bende varım!
Açılın ulan! İnadına yaşayacağım.

Müslüm Bayram

Eğil Başım!

Yalnızım sensiz çok her Şeyden uzak
Hatıraların'la devlerim'le
Sahra llerinde kurulsa tuzak
Aşka bilenmiş kalp bilevlerim'le

Eksik doğmuş gökte işte ay yarım
ıkarıp yanına koysam kalbimi
İlk göz ağrım balım uğruna karım
Bytyyorum saf arı sevgimi

Zamanlar o eski masalların'da
Masumiyetiyle kulakta küpe
Şahit tuttuk yzduk am salların'da
Kırmızı kadehler dizilmez ipe

Tanrımdan dileğim isteğim tektir
Ay yarım ben yarım mlk nezeyim
ulu dahi gözde bende ipektir
Eğil başım aşkla secde edeyim.

Müslüm Bayram

Eğilmesin Başım

Başaklar eğilmiş başını bükmüş
Sararmış yaprağı şiirler yakmış
Al közünü ateş ekmeğe dökmüş
Uçun turnam uçun bizlerden öte.

Ezel bahar idi çiçeği hoştu
Gözlerim rengine bulanıp coştı
Yar aşkıyla beden külüyle pişti
Eğilmesin başım dizlerden öte

Ahirim ezelim sevmişim yari
Cenneti kevseri ağaçta narı
Ayrılık yazgıysa nedeyim varı
Uzak olsun candan nazlardan öte

Bülbülün sevgisi aşkı başına
Selam gönder yüce çiçek dağına
Sarmaşıklar sarmış girmiş ağına
Ağlamasın maral gözlerden öte.

Seven ayrılmasın gonca gülünden
Mühürlensin aşkla kelim dilinden
Düşmesin al duvak tülü belinden
Ahu zarı bülbül sazlardan öte.

Ayrılık kaygan buz mermer musalla
Başa gelir ise birde el salla
Dostlar avutmasın sözle masalla
İnlesin kemanım tizlerden öte.

Müslüm Bayram

Emaneti Bende Ağır

Bir şimşek yalazı aydınlığında titrek vücudum
Yaz yağmurlarıyla ısladığım o zifiri karanlığın
Anısı belleklere kazınan kaderin izleriydi
Pas tutmuş zincirlerle kilitli kalan
Bir toz bulutu boşalmasıyla canlanan
Aynalara mahkum ettiğim zamandan

Tarlaları başak, bağlarında üzüm
Fıçılarında şarap kokusu
Ezilmişsem sana olan sevdamdır
Yalın ayak kerpiçten beş sınıflı mekteplerinden
Hoyrat zamanın hoyrat sevişmelerinden

Bir aşk mektubuydu gönderilemeyen
Saman sarısı kaplamış neferi sönmüş
Bir nefes bir el bir dokunuş bir bakışla
Silkelenen açılmamış bir zarf ilişti hafızama
Cam kırıkları içerisinde kabuk bağlamış
Yaralarıyla depreşen

Memleketim güzel memleketim
Zamanın uzaklara savurduğu
Derinden fırtınalı
Rüzgarım ben

Tepeden tırnağa sıırılsıklam!
Tufana tutulmuş zelzele halimle
Sanki o anı yeniden yaşıyorum
Islanıyor titriyorum

Beynimde fırtınalar esiyor dilim lal
Ağır yaralı mektuplar
El sürülmemiş bakir çiçek bahçesinden
Şiirler ekliyorum,
Hafızam duygu sağanağında
Ruhum üflüyor tüm sevda sözcüklerini
Şifa niyetine...

Ellerimi açmışım semaya
Gökler bakır
Güneş kızıl
Bulutlarda yas
Kuşlar duaya eşlik ediyor
Papatyalar saygı duruşunda
Gül dikeninden koparılmışsa
Ne çare!
Emaneti bende ağır.

Müslüm Bayram

Eski Bir Şarkısın

Eski bir şarkısın kulaklarımda
Rüzgâr gibi fısıldayıp geçen
Zamanın geriye çeviremediği
O aşklı anılardan
Kırık bir plak sesi
Hüzzam makamından

Demleniyorum ocaktaki kahve gibi
Kabarıyor doluyor yüreğim
Bir harman yeri telaşında
Güz sonundan
Sararmış mevsimler şimdi
Gözlerinin renginden

Uçurumun kenarında bu ova
Yeşil vadiler uzakta
Meyveleri kurumuş ağaçlarının
Yenik düşmüş kuruyan dalların
Eser kalmamış ağırlığından
Evgin tavırlarından

Oysa gülüşlerin fay hattıydı yüreğimde
Titrerdim depremlerle sığınırdım
Zülûflerinin altına
Islanırdım yağmurlarında
Tomurcuklanır açardım yeniden
Fidanlarından

Gözlerin göğün koyuluğunda
Bulutlanırdı zaman zaman
Sanki bir tufan!
Fırlatırdı yıldırımlarını
Tutuşurdu beden
Alev saçar yakardı!
Nasıl da yanardı derinden
Nasıl da kanardı derinden

Müslüm Bayram

Esrarı Aşk

Umudun olmalı sağlam bir düşün
Güneş olup elbet her an doğarım
Kilitliyse kapın üstüme kışın
Huzmesi bacana tüner sığarım

Karanlık geceden yıldızlardan sor
Sevdalıyım deli Aşıklar gibi
Mevla'nın közünden yürekteki kor
Kör sadık bekleyen eşikler gibi

Yalçın kayaların uçurumsa yar
Buzluysa karlıysa, sisliyse dağın
Aşkaysa secdesi nazındaysa ar
Erim çölüne yeminle bağın

Derin göklerinde gizi esrarın
Su içen kuşların bakışlarında
Sezersin ey aklım nedir ısrarın
Güneşin doğuşu yakışlarında

Kanatların kartal kıvrım tepeler
Şahin bakışların keser gözümü
Boduçların esmer kızıl körpeler
Kadehime dolar yemiş üzümü

Dayanağım noktam kalp atışımdır
Nefesim tazeler solmaz bağlarım
Mürekkebime dil bal katışımdır
Özünden şiirim yüce dağlarım

Müslüm Bayram

Ey Dost

Ey dost sözüm sanadır
Arif ol anla beni
Dost sıcacık anadır
Kerem ol dinle beni

Boz bulanık gölüne
İmrenerek girilmez
Namert gonca gülüne
Arı olsa konulmaz

Dost olan gerçek söyler
Söz mecliste yerilmez
Mert adam postu neyler
Atlas libas serilmez

Dünya köşkü tahtına
Zıplayarak binilmez
Helal lokma bahtına
Besmelesiz yenilmez

Düşüpte olma gafil
Vuran kahpe çok olur
Kelamın kalır sefil
Batar kalbe ok olur

Güneşin batırırlar
Ay sarıya boyanır
Boy tabut yatırırlar
Horoz erken uyanır

Hoş kokupta aleme
Sanma Firdevs gülüsün
Mürekkeple kaleme
Düşer takke kelisin

Ey dost sözüm sanadır
Arif ol anla beni
Dost sıcacık anadır
Kerem ol dinle beni

Ozan'a sor ne lazım
Ceviz kokar tel sazım
Söyler inler ikazım
Dost duyana avazım

Müslüm Bayram

Ey Fani

Yasaklı meyvenin tatlı hoşluğu
Her şey bir anda seninle başladı
Fani insanoğlunun sarhoşluğu
Onu elemli ateşlere saldı

İşıltısına kapılıp aldandım
Eyvah, eyvah! Benim içindi sandım
Yılanın zehrine şerbeti kattım
İçtim de zehrini tanıdım artık

Hayat ırmağıydı yundum yıkandım
Arındı bedenim kirlerim attım
Kalemim ucunda mürekkep tattım
Tükenmez kalemim yazarım artık

Bazen coşkun seller gibi çağladım
Bulutlanıp bazen yalnız ağladım
Paraya pula dostumu satmadım
Bulanık su idim duruldum artık

Şiirlerimi oku! Anla ey fani
Kudretli kudretinden körse eğer
Gözün aç kapama kulaklarını!
Mevla'ya kulluk et! İnsansan eğer

İlham-ı aşkla inleyen arıdan
Tattığı çiçekten zevk-ü sefadan
Günahkar peteği tatlı balından
Tatlı dimağından sarhoşluğundan

İnsana hayrı yaratılışını
Lirik şiirlerle resmeden ozanı
Söyle seviyor musun şiir yazanı!
Gönüldendir... Aşkla oku destanı

Müslüm Bayram

Ey Fani İnsanoğlu

Piramidin en tepesine çıkmak,
Tırmanmak olsa da utkun
Ulaştığında oraya unutma!
Yalnızsındır
Ne tutunacak bir korunağın
Ne de koruyucu bir meleğın
Sevapların, korkuların, utançların la baş başa sındır
Çekim gücüne yenik dirençlerin le,
Şeyredeceğım
Huşu içerisinde okuyacağım dualarımı
Kararacak göz kapaklarının ışıltıları
Seyri hoş olmasa dahi
Sefilce olacaktır düşüşün
Duyumsa!
Ey fani insanoğlu
Budur işte son halin

Müslüm Bayram

Ey Hancı!

Yeryüzü sofrası kurulduğunda
Hiç düşündün mü?
Sen yoktun ey hancı.

Bu sofradan senin gibi nice açlar geçti
İnkâr geldi azdı...
doyurmadı hiç bir şey
Kendince ekti kötülük tohumlarını
İki metre kare toprağa sahip olmak adına
Kazıdı kendi adını yazdırdı
Soğuk mermer taşında
Ruhuna Fatiha okunmayan.

Oysa yeryüzü tapınak değildi kula
Ona yaşamı kutsal kılanda
Esirgemesi cömert yüce gönlünde.

Ormanları verdi yağmurlar yağdıran
Umman'ları verdi ırmaklar coşturan
Ovaları verdi güneşi ısıtan
Gecelere yıldızları lamba yapan
Ay ışığı verdi güzelliği yansıtan
Aşkıyla yakan kendine yakışan.

Kul düşünemedi...
Akıl ve beyin neydi ki...
Neydi kendin üstün kılan
Ah ulan! Ah...
Ne şehit oldun ne de gazi.

Şimdi yaz sen yaz şiirlerini
Ara tesellisini kendince oyalan
İsmi; Aydın'a, Şaire, Yazara çıkar
Düşünme yine de sen
Dünyanın etrafında dönüyor san
Külâhları serdim önüne
Kandır sende haydi kendini.

Müslüm Bayram

Ey İnsanoğlu

Acılar ortak, ağıtlar aynı, töreler benzer
Bayramlarımız birlikte kutlanır
Yaşam kültürümüz bir
Bu topraklar bizim, bu bayrak bizim

Gelincik tarlasındaki çiçekleriz biz
Hangisi hangisine benzemez ki
Bizi biz yapan bu renklerimizdir
Her biri farklı; farklı güzel

Mutluysam sebepsiz değildir mutluluğum
Mutsuz sam kimin hakkıdır mutsuzluğum
Ey insanoğlu düşün; bir değil bin düşün
Düşün ki! Mutlu olasın
Düşün ki! İnsan olasın.

Müslüm Bayram

Ey İnsanoğlu Nedir Düşüncen

Görkem'i ihtişamıyla raks eden bu evren
Savrularak intizam-ı bir ahenk içerisinde
Barındırdığı her şey farklı, farklı renklerde
Ey insanoğlu! Nedir düşüncen?

Düşünseydin eğer olmazdı zulümler
Bu topraklarda bitmeyen yıllarca
Düşünseydin eğer bunca ölümler
Sönmüş bacası tütmez ocaklarda

Şimdi herşeyi başa sardığımda
Mutluluktan gülen yüzler nerede?
O sımsıcak yuvaya doğduğunda sen
Güneş sımsıcak, aşıkta yıldızlara

Genliğimden çalınan yıldızları sayarak
Karanlıklara bırakıyorum bir bir
Savuşturduğumda fırtınaları acılara tutunarak
Umutların yeşerdiği güne güneş elbet doğacak

Güneşinde parlak doğuşuyla yeniden
Bulutlar yağmurlarını oluk, oluk akıtacak
Bol bereketli toprakların yüzeyinden
Ham başaklar olgunlaşarak fişkiracak

Özlemimdir! Ocaklarında çatıldığında ateşin
Dumanı yücelirken bacadan göklere
Gülümsüyorsa yüzü yavrusunu emziren annenin
Artık göçerim huzurla...
Bende zahirden ahire

Müslüm Bayram

Ey Kutsal Aşk

Ay ışığında uyanırdık erkenden
Çıkılırdı yola mahmur gözler kapalı
Şıçrayarak heyecanla günaydın sesinden
Göz göze gelişler sanki, sevdalı

Kim yanacaktı ilk kıvılcım ateşinden
Başlarken masumiyeti aşkları
Küllenirken kor kor içten, derinden
Beyhudeydi çırpınış, telaşları

Bu engin bereketsiz kıraç toprakların
Özlemimi nedir buralara çeken?
Gitmiyor gülüşleri gamzeli yanakların
Kendisine beni meftun aşık eden

Ayrılıkların acısını çekerken
Bilinmezdi ki Mevlam ne verecek
Dilekler tutulur kalpten beklenirken
Kim bilirdi ki yollar aşkla, bitecek

Ey kutsal aşk beni sevdalara saldıran
Karşında ne kadar da güçsüz, acizim
Şonsuzluğu arzularcasına zehrinden
İçerim bal niyetine diye.... Sunulan.

Müslüm Bayram

Ey Kuyu

Ey kuyu! Çocukluğum hatıraların la dolu
Çıkrığa ipini sararken, titiz ve itinayla
Gözlerdim gelmeni...
Beklerken; tekrar, tekrar salardım çıkrığı
Yeniden; sanki yeni gelmişim gibi.

Çöl sıcaklığından da kavruk yürekleri
Serinletirdi, ferahtı suyun
Uzaklardan gelen ayak sesleri, neşesi
Hoplatırken! Ter basardı körpecik bedenimi

Ey kuyu! İkimizin de geride bıraktığı bir boşluk,
Hırpalanmış, geçmiş bir zaman var
Dolduramadığımız...
Bir mezar yeri gibi derin
İşte şu yanı başımızdaki,
Erguvani çiçeklerle dolu olan

Ey kuyu! Geldim işte sana yine eskisi gibi
Ne çıkırık kalmış, nede seni sınıksıkı saran o urgan
Her şeye hasret kalmışsın
Çevrede ne bir ayak sesi ne bir neşe
Şuyun dahi öksüz ve yetim... Belli ki benim gibi.

Müslüm Bayram

Ey Şair

Ey şair! Zamanı mıydı şimdi ektiğin çiçeklerin
Daha ilkbaharında; soldu tomurcuklar
Şana ne gerekti toplum... Sefil hallerin
İşte gör! El çırparak seni yuhalıyorlar

Halkının iyiliğini düşünür, istersin elbet
Köle ruhlu beyinlerin özgürleşmesini
Cömertçe serpiştirirken buhurlarını
Kirlenmiş nahoş havalarına inat

Hayvanları seversin doğayı özlersin
Yağmur olup yağsın istersin şiirlerin
Yeşil çimlerin üzerine bulutlanarak
Bol otlaklarda beslersin, umutlanarak

Git yoluna! Ey şair...
Nafiledir senin tüm çaba ve dileklerin
O, ıssızlığının çölünde, mavilikleri gökler altında
Yalnız bir dağ çiçeği olup aç!
Hakkıdır, dert etme hiç
Dalına konmuş aşk acısıyla inlemesi arının.

Ey şair! Kartalın dansını izle süzülürken göklerde
Geceleyin dinle kurtların ulumasını
Arslan kükremesindeki hiddetini Tanrının
Tanı... Cesaretle zayıf tilkinin kurnazlığını

Güneşin doğuşuyla batışına değin
Enerjisini bağışlarken evrene
En güzelini içersin ışıklarından
Temiz solumak için... Son nefesine değin

Müslüm Bayram

Flora

Çiçeklerin tanrıçası
Yine buradasın demek
Eskisi gibi olsun gülüşlerin
N' olur!
Öyle bir gülümse ki
Dünyalar benim olsun
Açan çiçekler dursun
Eşlik etsin gülüşüne
Gülümse şifa niyetine
Yaralarım iyileşsin

Bir zamanlar bu vadilerde
Esintisi vardı gülüşlerinin
Yankısıyla çınlayan

Bak nasılda sakın sessizler
Bir arı vızıltısı dahi yok
Yapraklarında çiçeklerin

Ruhları dem alırlarmış senden
Hoş kokularından
İlhamla açarlarken
Gül rengi gamzelerinden

Öpülesi kadehlerin ne hoşmuş
Tatlı... Kırmızısından al rengi
Çölün ortasında şavkıyla parlayan
Tılsımından da gizemli
Sanki bir serapmış

Kayıp zamana iz düşümü müydü?
Soğuk yanılısamalarından alınma
esintilerin
Bir düş müydü yoksa
Seni sevmelerimin

Müslüm Bayram

Gafil Olma Ey Şair!

Gafil gezme ey şair! İssız yaban ellerde
Şiirlerin saçılırsa yanık toprak çöl olur
El alkışına kanma sahtedir gülüşlerde
Ekşir gözlerde yaşlar, demlenirken al olur

Gizdir tatlı şükranlar, kabarmasın duygular
Aşklar bayat sevgi yok! Çürümüş omurgalar
Yer altında yatar leş, taparmış aç kargalar
Tuzak kurmuş avcıya avlanırken mal olur

El elin eşeğini, Türkü çalar ararken
Nağmeleri nahoştur kulak vermez çalarken
İlahisi papazın; cila, nara atarken
Gürültüsü arıya vızıldarken lal olur

Doğmayacak çocuğa don biçmek neyin nesi
Laiklik vazgeçilmez Atatürk'ün ilkesi
Yolu ilimden geçer, güneştir yörüngesi
Ayrılırsak izinden namus arken bel olur

Gafil olma ey şair! Yaz en keskin yerinden
Göklerden yıldız yıldız; İnsin hecelerinden
Parlasın ay kadar hoş, güllü nağmelerinden
Baksın üzüm üzüme! Kararırken bal olur

Müslüm Bayram

Gam

Kuşlar uçar diyar diyar yol alır
Uğurtmalar hüzün dolar yel alır
Anne gözyaşları dinmez sel alır
Yaşanmaz bir dünya ah dursan gayrı

Ali İsmailler Ethem Berkinler
Toprak altındaki masum bedenler
Aratmaz cehennem kor ateş günler
Söndürmez buzdağı yar sürsen gayrı

Mal dediğın nedir Altın bir kafes
Sultan Süleyman'a, kalmadı nefes
Vicdanlar kurumuş bakıyor enfes
Dostun eli değımiş gam vursun gayrı

Müslüm Bayram

Geçmiş Zaman

Bitmezmiş geçen günlere özlem
Pas tutmuş demirden borular
Çeşmelerin yıkadığı buz gibi sular
Çekilmiş,
Dinmiş çocuk sesleri
Dilsiz kalmış sokaklar
Hoş kokulu ihlamurlardan esinti
Ne de rüzgâr sesi var

Sedasına eşlik eden kuş cıvıltıları
Karıncaların kerpiçten yuvaları
Okul yolları tarumar
Açılış ziliyle çalan bando
Marşlar susmuş
Bayraklar katlandıkları yerde
Çeyiz çekmecelerinde
Kapalı... Üzerinde kilit var

Tarihin raflı arşivlerinden çıkmış
İmecenin tozlu son tablosu
Zamana yenik düşmüş
Bükülmüş beli
Orta direkleri kemirip emen
Kurtçuklardan arta... Yığınla
Taş duvar örenlerden ceset var

Samanyolu galaksisinden
Yıldızlar kümesi dağılmış
Kayıp uzay boşluklarında
Sevinçlerle aşkla izlediğimiz
Ev ödevlerimizden anılara gülümseyen
Gecelerin süsü, incisi
Bir kutup yıldızı var

Müslüm Bayram

Gel Beri, Beri

Mahir isen er meydana
Yüzün çevir güneş aya
Güzellikse işte ayna
Güzel'sen gel beri, beri

Hakkın eşiğinden geçtin
Fanisin doğruyu seçtin
Aşk kadehin dolu içtin
Âşık' san gel beri, beri

Medet mürvet de var yola
Çiğ'se sözün ateş kora
Başın eğik ver bir mola
Kâmil' sen gel beri, beri

Allah Muhammet Ya Ali
Yedi cihanın serveri
Pirim Hünkârım ya veli
Pirim'sen gel beri, beri

Müslüm Bayram

Gel Derdime Derman Eyle

Ozanım diyerek çıktım yola
Çileye kedere derde mola
Şevgi yoktur kötü kula
Gel derdime derman eyle

Ozanlar diyarında kulum
Hak Muhammet Ali Yolum
Pir hünkâr Hacı Bektaş velim
Gel derdime derman eyle

Ozanım güldür bahçem
Baldan tatlı sözdür akçem
Kötülere yoktur çarem
Gel derdime derman eyle

Ozan Müslüm yanar hardır
Dünya yalan gerçek vardır
Unutma! Yüce Divan dardır
Gel derdime derman eyle

Müslüm Bayram

Gel Diyorsun Bana

Bir şiir okudum gece düşümde
Ve sen gel diyorsun bana
Ah bir bilseydin haller nice...
Bahçemizi sarmaşıklar sarmış
Otlar biçilecek, yeni fidanlar dikilecek
Toprak çapalanacak
Can suyu verilecek
Oysa benim önümde sarp dar geçitler
Halime titriyor yaprak
Ve sen gel diyorsun bana

Sensiz tadı yok şekerli kahvem
Dalda bir kuş umut türküsü söylüyor
Karlar erimiş yollar kaygan
Ay ışığı geceden sarhoş
Gözümde yükseliyor sisler
Ve sen gel diyorsun bana

Bir ağıt sesi çınlatıyor kulağımı
Çobanın dilinde nağmeler inliyor
Ağlıyor durmadan çan sesi
Aç kurtlar hiç susmayıp uludular gece
Belli ki sürüde hasar var
Ve sen gel diyorsun bana

Bir işaret fişeği yazmalıyım taşlara
Kazımalıyım halleri şiirle
Yontmak gerek yalçın kayalıkları yontmak!
Kalbim dinamit gibi çatlamaya atıyor hazır
Parçaları şarapnelden bir ok!
Ve sen gel diyorsun bana

Rüyadan uyandırsaydı horoz sesleri
Yaksaydı güneş zamanın takvimlerini
Sevişseydi gece boyu akrep yelkovanla
Kuş cıvıltılarıyla beslenseydi bebekler beşikte
Yağmur olup yağar, olurdu fırtına...
Ve sen gel diyorsun bana.

Müslüm Bayram

Gerilir Hilal

Kulakları yamaladır duymaz
Doğuştan ama bakar
Karadır karaladıkları kirli yüreği
Gözleri demir perde
Pas tutmuş damarlar
Uyurgezer ruh hali

Dünyanın kirli çukuru dolmuştur
Otlaklarında kurtçuklar beslenir
Kanlı yağmur sularından içer
Gözler doyumsuz toprağa bakar
Kuşlarsa heyhat... Göğe

Tunçtan saç ayağında durmadan kaynar bir kazan
Cehennemin ateşini harlar durur
Tutuşur dalından körpecik meşeler
Cennet hayalleri yıkar beyinleri
Ak bulut emmiştir isi
Döker kan damlar yağmurlarından
Avutur toprak ana

Şiir ölür dizelerde ozan ölür
duyulur tan vakti okunur sala
Sevinç'ler yok olur, hüznün olur
Yaşadığı hatıralar burkudur
Nükseder damarlarından
Bir ana sancısı

Tufan dinmiş bulutlar yıkamış toprağı
Sarmış rengarenk gökkuşağı şehidimin örtüsü
Al bayrağın rengiyle yerle gök arası
Güneş ışıklarını kısmış
Açmış şemsiyesini bulut

Bir çiçeğin boyun büküşü
Solgun ölüşü gülün
Böceklerin dilinde sevda şarkısı
Çeyiz sandığında saklı göz nakışları
Ak gelinliği dürülü
Şaire ağıt olur döner
Kaleminden dökülür
Uzanır göklere avaz avaz...
Gerilir hilal.

Müslüm Bayram

Gitme

Atını mahmuzlayarak dörtnala giden ey yolcu!
Dur gitme! Ateş çemberidir ilerisi, kentler harabe örendir.
Gitme! Çiğneme o garip toprakları
Önündeki o uçsuz bucaksız ova seni yanıltmasın.
Hüner değildir buralarda at koşturmak her bir zerresinde; çocukların masumiyeti,
yumuşacık ayak izleri gizlidir.
Sürme atını! İncitme, ağlatma ıstırabı...
Kibrini yen galibe gel.

Sanma ki sen bir kartalsın!
Altındaki yağız kısraktır seni rüzgâr gibi uçuran.
Sürme! Mahmuzlama atını gitme...
İlerisi hayalleri yağmalanmış çocukların ninnileriyle uyuttuğu oyuncak bebeklerle
doludur.
Basma sakın! Gözyaşlarından kurumuş topraklara...
Şu gördüğün fener direkleri seni yanıltmasın
Işıkları barış ateşiyle karartılmıştır.
Ebemkuşağının renklerinden de oralar gitme... Karışıktır.

Müslüm Bayram

Gittin Gideli

Sen benim için koca dev bir çınardın
Gölgende büyüdüm, güvende yaşadım
Dünyadan göçüp de gittiğin o günden,
Sonrası hüzün, kırılmıştır kanadım

Matemi yalnızlığım düşlerim seni
Süzülen yaşları gözümde tadacak
Hiçbir sevda dolduramaz ki yerini
Yangındır yüreğim! Nasıl soğuyacak

Dualarım sanadır her seher vakti
Güneş pencereye aydınlık doğmuyor
Horozlar ötüşüyor her biri dertli
Bulutlar sulu sepken karlı yağıyor

Ne güzelmiş seninle ilkbahar yazım
Çiçekler daği solgun renkler saçmıyor
Melekler yoldaşın sa sana nem lazım
Kevser'in ırmakları coşmuş akıyor

Ah yalan dünya gözleri kamaştıran
İşte dev çınar! O gün ayrıldı senden
O çınardır ki benim acılı yaram
Mezarı iki metre kefen kumaşından

Müslüm Bayram

Gökkubbede Bir Seda

Dostlar eleştirilmez hiçbir güç asla değil!
Yapılan güzel işi alkışlayarak eğil
Devlet yönetmek olmaz tek kişi kasla değil
Kişinin ayinesi iştir lafa bakılmaz

Devletimiz babamız öte deyip hor bakmaz
Kutuplara ayırıp görmeyerek kör bakmaz
Hizmeti haktan bilir yükün tutup var bakmaz
Kişinin ayinesi iştir lafa bakılmaz

Devletimiz yücedir hakka leke katmasın
Toprağımız kutsaldır kimselere satmasın
Meclisimiz görgüdür demokrasi batmasın
Kişinin ayinesi iştir lafa bakılmaz

Uzlaşarak yaşamın özgürlüğün tadını
Bölüşerek ekmeği eş yapalım kadını
Bölünmez vatanımız gel koyalım adını
Kişinin ayinesi iştir lafa bakılmaz

Ozan lafı uzatma halk için hakça çalış
Başaklar eğilir gör olgunlaş artık alış
Gökkubbede bir seda eserinden son kalış
Kişinin ayinesi iştir lafa bakılmaz.

Müslüm Bayram

Gönül

Yüce dağ başında, tüten ateşin
Çürümüş meyvenin, hüznü dalısın.
Yaprağın döktükçe, karla yatıştın
Gönlümdeki gülün, şanlı salısın.

Irgalanır zaman, ağrır haline,
Rüzgâr hüzzam çalar, şarkılarını.
Yedi kat göklerden, turna eline.
Mektuplar sarkıtır, türkülerini.

Kalıp, kalıp döküp, kalplere yazdım.
Katmerli bulutlar, yıldızlardan sor.
Arzımı dökmeyen, mumları ezdim.
Sarrafın ehlini, yıldızlardan sor.

Güneş battı çoktan, yardan haber yok.
Ay sarsam yaralar, durmaz sızılar.
Feleğim çemberin, kırılmış bir ok.
Bulanık göl imiş, kader yazılar.

Gönül ifşa etme yaralarımı!
Dem alır gözlerim, damağımda tat.
Paslanmış bacanın, karalarını.
Güneşim ateşle, közlerinden kat!

Müslüm Bayram

Gönül Bağı

Sevmek ti güzel olanı sevdiysek
Aşık olduksa sevmeze ne oldu
Sevgimizi mürekkebe buladık
Okuyup da anlamaza ne oldu

Düştük se gurbet ellere yollara
Dost edindiklerimize ne oldu
Umut beslemişsek, emek vermişsek
Dostluğumu satanlara ne oldu

Sevgi dilidir biz Anadolu'da
Bozmadık da üzmedik de ne oldu
Kardeşlik, barış, saygı diledikçe
Ezildik de, Ezenlere ne oldu.

Kimseye kalmaz ki yalancı dünya
Göz görüp de; bilmeyene ne oldu
Türlü güzelliği vermiş yaradan
Gönül bağı kurumuşa ne oldu.

Müslüm Bayram

Gör!

Puslu gecede şiddetli rüzgârın
Sere serpe yatırdığı dalları
Ayakta kalan tek yaşlı çınarın
Bulutlanmış yerdeki gözyaşları

Yasını çeken matemli ormana
Şuali sorulur mu ki gecenin?
Öksüz kalmış hasret sevgili ana
Yaralı bir kuş ötüyor... İncinin!

Tutkunken ötüşü bülbül sesinden
Yitik... Ağıttır gayrı içim burkan
Ocağına çatılan meşesinden
Yutkunun! Külleriyle avunurken

Dinmiş tufan kara toprak fidanlar
Parlaklığından güneş ar duyuyor
Gör! Gökte dönmekte leşçi uçanlar
Aç! Çıglık çıglığa kanat çırpıyor

Baltalar bilenmiş kalmamış neşe
Silahlı kovboylar keşif yapıyor
Külleri ormana kızgındır meşe
Gökyüzünde duman acı kokuyor

Müslüm Bayram

Gözden Düşerken

Ozanca yazarsın, dilince söylersin
Rüşvet değildir diye alınmaz selamın
Duyulmaz zaman tüneli aks-i üzerinde
Uzayıp giden sonsuz yolcu...
Yeşeren her yeni umut bahçelerinin
Nasıl tarumar edildiğini gözler
Okşarsın yeni umutları fidanların
Şen yağmurlu ormanlarından
Sokaklarda biçare dolaşan
Yabancı canlı türlerini

İzlersin! Göveren başak tarlarında pas tutmuş
Bir zamanlar dörtnala sürdüğün
Atalarından emanet at üstünde
Şimşek gibi geçerken nalları parlayarak
Ay ışığı rengi çökerken yüzüne
Yapraklarını döker son baharların
Hüznünden de ötedir güneş karası
Ruhuna yansıyan

Yalan söylemez aynalar gördüklerine
Çatlak yarıklar oluşmuş ayak izlerinden
Yanık toprak kokusu kalmış geriye
Hislerimi tutuşturan ağrıların
Yaslı kalp çarpıntısı eşliğinde
Beslersin ruhu kırıntılarında
Kuru soğan tadında
Dilin ekmek yarası
Fıçıları boşalmış koruk bağlarından
Bir içimlik tat.

Rengi kaçmış çiçeğe konacak ey arım!
Hiçbir tat almayacağın aşikâr
Dansın ritminden dahi bellidir
Bir umut bekleyen çocuklar gibi
Son kez çalacak teneffüs zilin
Gözden düşerken beden

Müslüm Bayram

Gözkamaştıran

Sana âşık olduğum o gün
Mutlu etmeye söz verdim
Engellemek isteyen feleğin
Çemberini kırıp eline verdim

Ördüğü tüm duvarları yıktım
Boynuma astım çile madalyalarından
Aşkından yandım, küllendim
Dev kuleler yaptım küllerimden.

Çıktım kulenin en uç noktasına...
Şeyrettim yıldızları geceleri
Kendimce,
En parlağını seçtim yıldızlardan
Ne ki en parlağı sevgilim
Sensin bakınca göz kamaştıran.

Müslüm Bayram

Gözlerin

Seni çalıyorsa, telimde nağme
Hatırası katık, şarkı sözlerin
Kadehler çatlamış, kaşını eğme
Divane başımda, batan gözlerin.

Kaldırımlar ağlar, özlemi seni
Yorgun düşmüş kentin, çatılar hani
Gerdanın üstüne, dilimle beni
Ölümsüz iksiri, katan gözlerin.

Yücedir dağların, duman bürünmüş
Kurumuş ekmeğe, kışı sürünmüş
Yaktığımız ateş, közün kürünmüş
Küllerine yası, atan gözlerin.

Durgun ırmakların, yakamoz gizi
Üstünde gölgesi, dolunay yüzü
Gecedir saçların, yıldızlar izi
Kirpiğinde güneş, tutan gözlerin.

Bedenimde ocak, pişerken demi
Nefesin sıhhatim, aşkımın em-i
Ceylan bakışından, içtiğim nemi
Aslanın düşünde, yatan gözlerin.

Müslüm Bayram

Gözlerinde Boğulsun

Yol boyunca sisli bulvarlarını aşarak
Yolcusuyum dünyanın bilinmezliklerine
Kaldırımlar sessizliğini fısıldayarak
Gidiyorum bilinmeyen sensizliklerine

Bir müzik çal isteğim tınısı eskilerden
Bestesiyle güftesiyle göz renginden olsun
Ayak izlerin ritmi etrafım çemberinden
Dönerken... Savrulan saçların rüzgârım olsun

İşıltısına aldanıp güzelliklerinin
Yaşadım ilkbaharları, yazları severek
Zifiri karanlığı uzun gecelerinin
Saydım en parlağından yıldızları seçerek

Esiriydim gülücükleri ak gözlerinin
Büyülenmişcesine tir, tir titremelerim
Sarhoşuydum nice çiçekli mevsimlerinin
Genç ruhum bitti hoşça kal nicedir hallerim

Ebedi yolculuğun son yörüngesindeyim
Koy başımı dizine son sözlerim duyulsun
Uyumadan gözlerim emri dileğindeyim
Ne olur... İki gözüm gözlerinde boğulsun

Müslüm Bayram

Gözlerinden Vurulmalıyım

Ay ışığında dolanıyor iki gölge
Soğuk ayazında nefesler buharlanıyor
Donuyor kırmızısından al elmalar
Tatlandırmak istediğim dilim
Kamaşıyor...
Kısık ateşli gönlüm
Bir kaktüs iğnesinde kanıyor

Bir çizikler haritası coğrafyam
Aşık olduğum akarsular
Yalçın kayalıklardan kaynıyor derin
Kuyular barındırıyor yollarım sarp
Çoban izleği düşlerimden
Düşüp bayılmak için
Gözlerinden vurulmalıyım

O yanık buğday yığınlarının kokusu
Sinmiş tenime düğüm, düğüm
Hasret ezgileri kulağımda
Yıkanmış yağmurlarıyla karanfilim
Sabahın çiy taneleriyle ıslak
Saçlarından dökülüyor
Şüzülüyor altın güneş
İnce kemerinin altından
Bana gülümsüyor
Ne senden uzak
Ne sana yakın

Müslüm Bayram

Gözyaşlarının Diyeti

Değeri nedir acının
Neyle ölçülür
Bir babanın gözyaşlarının kıymeti...

Şan, şöhret, para, pul
Çok mu önemli!
Bir baba çaresiz kalmışsa
Düğüm, düğüm ise hiçkırığı boğazında

Kaç hançer yarasına eşittir bu acı... Hissettiniz mi?

Kesik kesik kanayarak acıtarak
Mırıltıdan ibaret bir kaç söz
Her şeyi değersiz kılıyorsa ne fayda

Duygularımın acizliğine verin
Şiir emekçisinin gözlerinden
Görmek isterseniz
O izam ettiğiniz şairlerden değilim

Devinimli hayatın tekerrürü mü bu
Halkalarından zincirleriyle kelepçeli
Çepeçevre olmak mıdır yaşamak

Kimi zaman çaresizliğe düşmedik mi?
Güçsüzlük içerisinde güç tiyatrosu oynarken
Umutlarımıza kurşun sıkılırken

Umutsuzluktan bahset memelisin şair!
Aşkı öğütlemeli sin!
Aşkla direnmeli şiirler yazarak
Edebiyata gönül vermelisin inançla...
Zevkle sevmelisin!

Sevmek en büyük erdemse eğer
O pas tutmuş halkalarından zincirler kopacak
Çürüyecektir elbette sevginle

Özgürlüğünü hisseden sürünün çan sesi gür çıkar
Gizi; çobanın merhametinde saklıdır
Vicdanını yansıtır
Yoksa koyunu kurda kaptıran çoban mısın he!

O sürüyü kurda kaptırmakla acıyı saldın sa bir kez
Mahkum ettin demektir iflah olmaz korkulara
Korkuyla acılar yaşamaya

Gücün gerçek sahibi kim şair
Sorgulamayı unutanlardır onlar
Unutmakla başlar her acı hüsrana

Ve cehenneminin ilk çakıl taşları döşenirken

Nefsine söz dinletemeyen onlar
Karanlıklardan beslenir alkışlanırlar
Taptıkları güç zehrini içerek

Hazin son tarihin karanlık çöplüğüdür
Kazanlarında kaynayan her daim
Tuzlu gözyaşlarıdır ağıtların
Diyetini ödemekle meşgullerin

Müslüm Bayram

Gül Ağacım

Kucak açmış sımsıcak güneş doğmuş üstüme
Ayaz yağsa ne çıkar yârim varsa yar diyar
Kilim dokur aşk işler nakışların büstüme
Ey güzelim diyecek dilim sorma kaç ayar

Denizlerin incisi yakutların en hası
Güzelliğin tanrıdan melekler darılmasın
Kâkülün kondurayım yıldızlardan taç başı
Kem gözlere gelerek düşüp' te kırılmasın

Katıksız mayalanan tabiatın anası
Derin uykularıma sırrı perdesin çeken
Damağımın iksiri hayatımın manası
Ocakta acı kahvem telvesin dibe çöken

Mataramda tuzlu su çöl millerin geçeyim
Kızıl elma hurması el sürmeden soyması
Abı hayat çeşmenden sen doldur ben içeyim
Kadehlerin bal kâse yanakların ayvası

Kalbimde tek aşkımsın mühürlüsün pek şansım
Beste yapıp güftesin ayakların sereyim
Zamanı durduracak kollarında her dansım
Kadınım gül ağacım güllerinden dereyim

Müslüm Bayram

Gül Eyledik

Hayatın çile sınavı
Düştük geçtik yol eyledik
Sıratın köprüsü avı
Göçtük içtik bal eyledik

Bazı zaman tuza bandık
Kuru ekmek aştır sandık
Böldük yarısına kandık
Kardeş diye lal eyledik

Fırtına rüzgârlarına
Mühür direk garlarına
Kör kütük aşk yarlarına
Tutunarak sal eyledik

Ağır abisi yaşamın
Saygısı düstur paşamın
Taht yapıp gönül aşanın
Adabıyla el eyledik

Haksızlığa duçarına
Deli olduk naçarına
Namertlerin uçarına
Başımızı bel eyledik

Maskelerle gezmedik hiç
Dilimizi büzmedik hiç
Karıncayı ezmedik hiç
Hakikate kul eyledik

Edebiyata sanata
İlhamlarımı hak kata
Şiirlerim ata ata
Nefes verdik gül eyledik

Müslüm Bayram

Gülsün Güneş!

Düş kırıklığı yaratan her saniyede
Zamanın çarklarında dövülür işkenceler
Ruhlarda sancıları sersem âşıklar misali
Ayaklar çürük savrulur biçare
Döker damlacıklarını karanlık bulutlar
Taş basılı yürekler sefilliğin'de
Tuzlu yaralar kabuk bağlar
Dinmeyen sancılı ağrılar

Gel seninle birlikte ağlamayalım artık
Geçen zamana yanmayalım
Vuralım en güçlü yanımızla
Pas tutmasın kazma
Işıl ışıl gülsün güneş

Nasıl denecek uğultusu ninnilerin
Acı üstüne ağıttır nağmeler
Düşünelim!
Eğitim tezenesi üzerinde çalmazsa sazı
Kaygısı diner mi insanlığın?
Allah korkusu din korkusu yükseklik korkusu
Ölçüsü nedir terazinin
Güneşimizi emen, havamızı kirleten
Yükselen dev kuleler mi?

Bezginlik panayırında kurulmasın devran
Alınıp satılmasın akıl ile izan
Yiğitlikse meydan okumak
Meydan okuyarak dikelim fidanları
En güzelinden yetiştirelim boy, boy
Dev çınarlar yükselsin
Gökdelenler sarsılsın kökünden
Her yanımızda gür orman
Mutlu aksın zamanın ırmakları
Taşmasın dereler kabarmasın
Kır çiçekleri açsın masum güzelliğiyle
Özgür oynasın çocuklar

Gel seninle birlikte ağlamayalım artık
Geçen zamana yanmayalım
Vuralım en güçlü yanımızla
Pas tutmasın kazma
Işıl ışıl gülsün güneş.

Müslüm Bayram

Gülü Solmasın

Sönmüş alevleri kor ocakların
Dumanı tütüyor yaşlımı yaslı
Sitemi nedendir? Sor sancakların
Kanından şehidin aslıdır aslı

Elbet bir gün ağlar solarsa yüzün
İşte asıl o gün ölürüm ey yar
Değmesin kirpiğin kaşına hüzün
Doğ cennetime gül! Olurum ay yar

İsli bacalardan yaşlar akmasın
Ey kara bulutlar yağmayın durun
Kahpe kurşun değmiş yürek yakmasın
Durmayın yiğitler! Durmayın vurun

Arap çöllerinde pusu kurmuşlar
Solmasın ocağın gülü solmasın
Kulluk genlerinde secde durmuşlar
Vatanımız aşktır petrol olmasın

Al bayrağım gökte gül gül eseyim
Değmesin namert el yıldız yüceyim
Yoktur dostun kime nasıl küseyim
Damarlarım toprak kandan heceyim

Müslüm Bayram

Gülümse

Tatlı candan olsun gönder gülüşün
Esirgeme yeter ki, mutlu olayım
Unutayım maziyi tüm kederlerimi
Bir gülüşünle sileyim!

Susma yalnızlığıma ne olur gülümse!
Kahkahaların içimi ısıtsın
Canlansın baharım açsın papatyalarım!
İstemem senden başka hiç kimse...
Yalnız sen, bir sen gülümse...

Öylesine hasret öylesine muhtaç
İşte güneş yine doğuyor sensiz
Tutunmak, umutlanmak isterken bir nefes
Gülümse ozana sımsıcak,
Bir kucak aç!

Kalk fırla yerinden!
Dinle kuş seslerini, bir ağaçtan bir uca
Paylaşmaktalar, yaşam sevinçlerini
Gör yengin gülüşlerini güneşin!
Kamaşsın gülümseyen gözlerin.

Gülümse ki, yaşadığım bilinsin
Gülümse ki, yaşamım renklensin!

Müslüm Bayram

Günaydın Ruhum

Günaydın ruhum ışığım dalım
Konuyor ağaran gün işte pencerene bak
Ne olur... Uyanık kal derin nefes al
Şarkısını dinle daldaki öten kuşun

Beslen ilhamlarından kızıl akan
Kızılırmak suyundan iç!
Aşk sofraları dolu mazilerin
Çalan ezgilerini anımsa
Nerede hani söyle yaşam sevincin?

Orada okyanusların damarları var
Akar kaynağında derin
Korkusuz tarihin ince notları
Uygarlıkların nice gizemleri
Kükreyen arslanlardan duyumsa!
Vadi yatağında göklerin sallanışını
Kara bulutların nasıl çakılışını

Şimşeklerin gerilmiş yaylarından
Hedefini onikiden vuran yıldırımlarıyla
Parçalanan kayaların kütükleri yayılırdı
Taşardı dereler gün boyu

Matemi sessizliğindeki yaralı ağaçların
Meydan okuyan çıplak kökleri
Okşardı toprağı damarlarından sarardı
Filizlenirdi dere yatağında yeniden

Yeşeren alüvyal topraklar ovalarında
En güzelinden açan papatyalar
Kutsardı aşkla doğan güneşimizi
Yaşama tutkulu sevincimizi

Günaydın ruhum ışığım balım
Hayat ırmağım yaşam kaynağım

Müslüm Bayram

Gündüz Batmış Güneşim

Zaman karışmış maziye
Yol vermez çıkmaz sokaklar
Hangi yoldan gideceğim
Pas tutmuş çekilmiş sürgüler
Saat on ikiden durmuş
Ziller suskun çalmıyor

Dallar kırılmış yerde
Ağaçlar çırılçıplak

Uykuda mezar taşları
Annelerin koynunda
Beynimde ninni sesleri
Güneş tepemde parlıyor
Yükü ağır karıncanın
Sirtında bulutlar taşıyor

Düşürüyor damlaları
Yağmur olur damlalar
Burnumda toprak kokusu
Bir ceylan gözü akışı
Boğazımda süzülür

Bu Lokmanın tadı yok
Dizin, diniz dizilir
Gözlerimde uykular
Bulutlanır yazı yok
Ağaçlar çırılçıplak
Kırık kanatlı bir kuş
Gündüz batmış güneşim
Yıldızımın adı yok

Müslüm Bayram

Güneş Gibi Doğmak

Bir umudun olmalı bir de düşün
Elbet bir gün, Güneş gibi doğarım
Kapın kilitliyse de, dert etme sen
Ben kapı deliğinden' de sığarım.

Uzakta ki! Şu kıvrımlı tepeler
Sıra, sıra; çetin! Geçit vermezdi
Hatırlarsın! O; dev, karlı buzullar
Gün doğuşuyla; nasılda erirdi.

Gökte ki bilinmeyen! O esrara
Bakarken... Su içen kuşlar gibi
Gökyüzünü kaplayan yıldızlara
Sevdalıydık... Deli Aşıklar gibi.

Bir gün; elbet yine sarılacağız
Umutlar; fidanlarla yeşerecek
Biz; çınarlarız... Kardeş olacağız
İşte o gün! Dev kaleler düşecek.

Müslüm Bayram

Güneş Olup Doğacağım

Güneşi batırılmaz bir ülküdür sevdam
Her ondokuz mayıs sabahı güneş olup doğan
Değişleri duaz-imamlarla okunmuş ruhum
Özü soylu fidanım
Tertemiz umutların beslediği
Şırma saçlarının nakışlarında
İnci ezgilerinden

Kimin haddine göz koymak!
Anadolum! Ateşten doğmanın ilk imtihanı
Uğruna can olmak
Topraksı vatan bilmek
Topraksı ana demek

Kızkardeşimin gelinliği
Sandığı cevizden
Simli oyalı örtüsünden kilit
Anadolu kokar tiril tiril
Kirlenemez dokunulamaz asla!
Rengindedir benzer kızıl sancağa
Dokunulmazlığı imanımdan

Kaynasın kanım eğer ki!
Pişsin!
Çehennem çanağın'da
Ölmeden geçit verirsem
Çağlayıp aksın!

Bizki güneşin torunlarıyız
Karanlık ormanları aydınlatan
Koynunda nice arslanları emzirmiş
Demirli lavlardan içmişiz
Ergenekon'u yerinden oynatan
Öfkeli rüzgarın çocukları

Ey benim kutlu ocağım
Yedi kat göklerin kartal kanadında
Döküm döküm dalgalanan
Yıldızlara asılı sancağım
Her kim ki indirmeye cüret ederse
Bir ondokuz mayıs şabahında yine
Güneş olup doğacağım

Müslüm Bayram

Güneşi Kim Boyayabilir Ki

Namert insanları hallerinden tanırım
Kıskançlık karanlıklarında boğulurlar
Kurmuş oldukları tuzakların ipine,
Dolaşarak etek öper, el pençe divan dururlar

Yadsınan kalbi düşüncelerinde
Mağrur yenilgiler çoğalır
Oysa yıldız törenlerinde her daim
Yengin gülüşleriyle... İnsan olanlar dolaşır

Müslüm Bayram

Güneşin Gelinliği

Bir tırpan gibi savrulmuştum
Ovalarında sarı altın başakların
Yere seriliş i gibi vakurdu başım
Kör kurş unları! Sımsıcak kaynayan damarlarımda
Bir pınarın gözüydü

Testisini dolduran bir yaban kızı
Düş ürdü içmek isterken
Paramparça dağı lan testiden
Sağı ldı kızıl kanım

Telaşa kapılarak titredi
Rengi sapsarı kesildi
Dallarıydı ş anlı çınarın
Kökleri tarih kadar derin
Sarsarak ürperten! Göklerden gelen
Rüzgârın uğultusunu gördüm
Öz Anadolu yurdumun

Dansa duruş u semalarında kızıl kumaş tan
Uzun eteklerin ihtiş amla savruluş u
Semahlarında kırkların
Anaların ayakları yalım, yalın
Kınalı bacıların yakarış ları
Dualarını duydum

Bir sevdanın öyküsünde vatanım
Ocaklardan en kutsalı toprağım
Ateş iyle yanarak kavrulan
Büyüyen bir Arslan yavrusu
Kükreyiş iyle anılan
Yüce Mevla'dan

Aşkı kanımdan da öte
Kutlu sevdadan yaralandığın
Dua izamlarla yolcu edildiğin
Uğruna kurban verililiş i İsmail'in
Ş anındandı İbrahim'in
Oluk, oluk boş aldı kanım
Tertemiz toprak öptü alnımdan
Secdesinde şehidin
Kızıl güneş in gelinliği
Ay yıldızlı bayrağım
Sarmalamış tabutum

Müslüm Bayram

Güneşle Batacağım

Gün olur tutulursun
Yanarsın alevleriyle
Çıkamaz kara sevdadır
Yazılırken adın
Gül ekili bahçelerinden
Bir çiçekçi emekçisinin
balkonunda
Düz ince puştalara kazınmış...
Yavru bir kuş kanadında ipliğın

İşkence hanelerinin dehlizlerinde
Kozalarından ince ince örölmüş
Nardan har olmuş sarnıçların
Çekilirken kuytusuna
Tortusu birikmiş sevdanın
Üzerine serip ekeceğim küllerimden
Mabedim tuba ağaçlarının

Çıkıp maviliklere gökyüzüne
Çekmek içime doyumsuzca
Doyulmuyor yar sensiz
Zincirlerini kır sal!
Özgür düşlerinin sırrında
Birazdan öleceğim
Kızıllığında göklerin
Küle dönecek rengim
Ve ben...
Yârin kadehinde
Güneşle batacağım

Müslüm Bayram

Güzelliğe Aşk

Dillere destan güzelliğin; sen ki özgür kadın
Fırtınalı, dalgalsın çok
Kurbanı, bağımlısıyım ruh hallerinin
Yatır kollarına sev! Her şeyden çok

Yıllara meydan okuyan sen! Başımda taç sen
İşte kadeh! Yıllanmış şarabından doldur içeyim
Ahu musun, dilber misin? Sen nesen!
Aşkınla mest olup, sarhoş düşeyim

O alımlı işveli, cilveli halin
Bulutlandırır kabaran yüreğimi
Yıldızlara sordum sen çıktın falım
Gök gürültülü sunuyordum dileğimi

Karanlığıma açan yaban gülüsün
Güneşi olayım taç yapraklarının
Okşayarak, öperek, koklayarak
Ateşinle... Kavrularak, yanarak

Seyredeyim derinliklerini göklerin
Ummanı gözlerinden haz alarak
Girdabında kaybolayım dehlizlerinin
Boğulayım... Hiçkırıklarla ağlayarak

Ve bulduğumda seni yeniden
Ruhumu okşayan dokunuşlarından
Ayırma ne olur! Kovma cennetinden
Açlığımı doyurduğun memelerinden.

Müslüm Bayram

Hamdım Piştim

Sizlerden ola ki, bir gün gidersem
Su kovaşından tas, tas şiirler dökün
Hoşnut olmayarak, sizi seversem
İsmimi kazıyıp, defterim bükün

Can o'lam toprağa, suyum dökeyim
Tomurcuk, tomurcuk; fide dikeyim
Ateşine kırk yıl, odun çekeyim
Mürşit olmaz isem, kazanda yakın

Yedi kat kubbeye, urgan gereyim
Kızıl alevlere, yorgan sereyim
Yanarak her zerrem, ışık vereyim
Yıldızsa közler'im, gülerek bakın

Badelerindense; doldur içeyim
Mest olayım sarhoş, serden geçeyim
Ham başaklarından, tane seçeyim
İncilerden mercan, boynuma takın

Ozanım şairim, serin derelim
Çeliğin hasına, suyun verelim
Temeli sağlam, ustaca örelim
Çürüğe çarığa, saymayın sakın

Müslüm Bayram

Hamdolsun

Hamdolsun Allah'ıma dualarım hep ona
Kutlayanlar dilinde bazı özel günlerim
Hoş hovardaca sözler uçuşuyorken ana
Kutlayanın gözünden sevgisini anlarım

Sevilirsem severim ahit yoktur düşüme
Kainatı yaratan ne çok sevmiş yaratmış
Sevgisi yıldız gibi taç yaparım başıma
Gözümde inci elmas terazisi karatmış

İnsanoğlu fanidir âcizane kuludur
O yargı günündeki terazidir tartısı
Bağışlaması cömert en yücedir uludur
Sorgu meleğim anlat sevaplarım artısı

Kıyamete kalmasın günahlarım af olsun
Kıldan ince köprüyü yalınayak geçeyim
Desinler cennetliksin nasip olmuş bir kulsun
Tanrının kadehinden dolu çekip içeyim

Sevabını taşırın günahını arıtan
Toprağında büyümüş rengârenkse güllerin
Mest olmuş kokusuyla yüreğini eriten
Yargısında meleğin aynasıdır hallerin

Müslüm Bayram

Hatırasında Zaman

Senden sonrası yalan yakar damla gözyaşın
Hatırasında zaman eskiyen yürek görsün
Parıldayıp sönerken altında çekiç örsün
Paha biçilemezdir başımdan ağır yasin

Ak sütten sayfalarda eserlerimin gülü
Elbet bir gün gelecek tebessümle solacak
Değmeyecek kimseye yağmurlarının seli
Mevsimlerden saf sızı damarlara dolacak

Özgürce büyüttüğün yeşerttiğin topraklar
Ana rahminde cenin tatlı aşk hevesinden
Hakkı hatırlayacak suçluluk meyvesinden
Irmaklar sararacak yüzdüğünde yapraklar

Titreyecek göklerin yıldırımlarda ağıt
Soğumaya yüz tutmuş yürekleri yakaçak
Ateşten kule ruhum kaldırımlarda dağıt
Kurulmuş kazanıma közleriyle bakacak

Mahşerin karanlığı boğarken kimileri
Küllerinin renginde gör nefsin sığığını
Doyumsuz gönüllerin duyarken çığığını
Arit nefsi buhurla duyumsa sufileri

Müslüm Bayram

Hayat Irmağı

Genç bir bülbül idim güle dadandım
Kırıldı kanadım, hatam anladım
Uğraştım çok çalıştım yaram sardım
Güller sofrasıydı kuruldum artık

Hayat ırmağın da yıkandım battım
Arındı bedenim kirlerim attım
Kalemin ucundan mürekkep tattım
Doludur kalemim buruldum artık

Her şey insan için kendim inandım
Görüntüye kanıp çoktan aldandım
Zehrine yılanın ekmeğim bandım
İçtim de ölmedim vuruldum artık.

Bazen seller gibi coşup çağladım
Bazen kederlenip yalnız ağladım
Seven aşık oldum yürek dağladım
Bulanık su idim duruldum artık.

Müslüm Bayram

Hazana Çalan Baharlar

Bir ot yanar durmaksızın sevdası karışık yüreklerde
Dumanı yakar genizlerde acısıyla öksürüğün
Zorlaşır nefes almak, yüzleri yakar gözyaşı
Boşalır ırmaklar
Eser meltem rüzgârları
Hazana çalan baharlar

Bu tertemiz gökyüzünde aydınlık bulutların
Temizlediği yeryüzü nerede
Güneş gibi ışıldayan yaşama sevinci
Kırsaklarında boğulan gecede
Ölmeden önce bir not
Havanızı kirletmeyin

Umut ektiğim şiirlerim çimlensin diye
Aşkla dokuduğum ördüğüm duvarlarında
Asılı kalmış sazım...
Lirik şarkı çalan telleri pas tutmuş
Coşkusuz söyleniyor şarkılar
Acı gerçeğiyle gözlerinden dökülüyor
Yüreklerdeki hüznü şarkıyı söylüyor

Eşlik ediyor kızılığında batan güneş
Utanç içerisinde batmakta
Karanlıkları aydınlatma düşüyle yatmakta
Şehvetli kinli gecelerin taşsız kralı
Düş kuran parlak güneşin
Paslı ağlarını örmekte

Müslüm Bayram

Her Dem Aşkla

Bu bakışlar bana yabancı değil
Derin ruh taşıyor gözlerinin deryası
Boğulmak istercesine bakakaldığım
Kadim hüznlerimin durağından
Yaralandığım sevdalara salındığım
Yanık başak tarlalarından keskin orakla
Biçilerek harmanlandığım

Tane hasadım yalnızlığımın kuytu köşelerinde
Kalın duvarlarla örülü
Cevizden tahıl ambarlarında kilitlenmiş
Tohumlanmaya hazır tutuklu
Bir aşk mahkûmuyum

Işığına hasret yıldızlarının altında
Doyumsuz arzulara zincirlenmişim
Bir umut savrulmaya aşına özgürlüğüm
Ekilirken kadifemsi ellerinden
Açlığımın iksiri can suyu damlası
Akıyor ruhuyla gözlerinden

Can oluyor, yoldaş oluyorsun
Dolarken yalnızlığımın ambarlarına
Buğulu gözlerinin sarnıç demliğinden
Kadeh, kadeh içer kanarım
Susuzluğunu gidermek midir çaban ey sefil ruhum?
Asla, asla, asla!

Ebetteki harcıımızdandır sanatına ermek emek vermek
Sonsuzca düşlemek, sofuca sevmek
Ozan kaleminden özümsemek özden
Hislenerek dökülmek şiir, şiir
Mürlerinden nefeslenerek okumak yudum, yudum
Sek içmek dolu kadehlerinden
Her dem aşkla seni

Müslüm Bayram

Her Şey Çok Güzel Olacak

Ayazında sevdasıyla titreyen
Yalnız bir yolcu bekliyor durakta
Sonsuzluğa gözleri sabitleyen
Gzlediği yâri belki ufukta

Gökler bakırdan gmŖten bulutlar
Ağlıyor beton zeminde damlalar
Bir iŖportacı avazı pazarlar
Satılığa ıkarılmıŖ umutlar

Nağmelerim yaslı çalar teline
Tel ağlarsa sevdalara yazılır
Islanan gzyaŖlarına seline
KaŖı kemandır diyerek yazılır

Naralar... Yalanın bini bir para
Olsa da! GneŖ yakındır doğacak
Sevdası yüreklerde tortu yara
Umut var... Her Ŗey çok güzel olacak.

Müslüm Bayram

Her Şey Yaban

Viraneden bir hal, gör ki tanınmaz
ten kuşlar ksz dalda yabancı
Anılar yakılmış, külü anılmaz
Peteğinde arı, balda yabancı

İnsandır çaresiz candan bezdirdi
Savurarak diyar, diyar gezdirdi
Felek çizdi kaderiyle yazdırdı
Kurumuş dereler glde yabancı

Toprağından ayrı yaşam tatlı mı?
Rahat hayat uzak elde atlı mı?
Mutluluğa altın libas katlı mı?
KonuŐtuđum gözler dilde yabancı

Saygı duy toprağa emek vermezsen
Sarı saman ithal pulda yabancı
Dostunu düŐmanı, bilir grmezsen
Vatanında kle, kulda yabancı

Ozan Müslüm yazar fayda kar etmez
Şiirlerim aldan glde yabancı
Őnerse ocağın, nefes har etmez
Gözlerin buğusu, tlde yabancı

Müslüm Bayram

Her Şeyim Sensin

Şiirin olsam essem, gezsem rüzgârla
Poyraz seni söyler yel seni söyler
Sırrım bilsen gelsen ay Gülizar'la
Kalpler seni söyler dil seni söyler

Hasret şarkı eksem bitsem yollarda
Kölen olsam çeksem kürek sallarda
Nağme nağme yağsam keman tellerde
Sazlar seni söyler tel seni söyler

Yağmur olsan aksan gözüm yaşına
Tuzun olsam bansam ekmek aşına
Kazdığım adını kader taşına
Yaşlar seni söyler sel seni söyler

Atlas kumaş olsam sarsam bedeni
Kadeh kadeh dolsan içsem badeni
Nehir olsam aksam aşsam bendini
Allar seni söyler tül seni söyler

Bülbül olsan ötsen hazan bağımda
Nergis olsan açsan karlı dağımda
Ne çok sevmiş idim ömür çağımda
Aylar seni söyler yıl seni söyler

Müslüm Bayram

Heyhat

Çıkıp seyran eyledim İstanbul sokaklarını
Güzellikler dolu; neşeyle, kıvançla
Dans ediyordu genç hanımlar, beyler
Şarkıya eşlik ederken tatlı gülücüklerle

Otobüslerde yolculuk yaptım çok ferahtı
Düzenli bir tertip içerisinde
Şoför her bir hanımefendi yolcusunu
Ayağa kalkıp; çiçeklerle karşıladı

İnsanlar mutluydu, yüzleri gülümseyen
Şohbet edip, selam veren hoşgörülü
Özgürlük içerisinde ötekileştirmeyen
Gözlerim bakarken oldukça büyüdü

Büyülenmemek elimde değildi
Çocuklar gibi şendim
Sokaklar gece aydınlık cennet gibi
Çağ atlamıştık, artık emindim

Kimse dilenmiyordu artık tiner çekmiyordu
Müzikler çalıyordu, turist kaynıyordu
Her yaştaki gençler birkaç lisan biliyordu
Genç bir anne çocuğunu emziriyordu

Heyhat! İşte mutluluklar ülkesi
Hoş geldiniz...!
Şimdi şiirlerimi mutluluk üzerine, ve aşkla yazacağım
Şen yuvamı burada kuracağım.

Müslüm Bayram

Hoyratça

Memleketim emekçisi
İşçilerimin alın teri
İskalanıyorken zaman
kısıvrak ellerinde kelepçesi
Atılıyor torbaya topyekun
Sıkı sıkıya...

Soğuk zindanların mermerdaşında
Sönüyor tek tek yıldızların ışığı

Batıl karanlıklara değen rüzgar
Döndür değirmenin taşlarını
Ağır hantallığında ez!

Gökyüzüm mavi
Hasret gözlerime
Binlerce metre dehlizlerin
Binlerce susmuş bedenler
Dizilsin ak gerdanlığınıza
Kara elmas incilerin

vicdanımda ağlar gün boyu
Kanar...
Ağırlığı göl!

Bir çocuk haykırır boşluğa
Hak dili dillendirir
Yükselir,
Çığlık çığlığa.

Ürkütür kuşları
Kanatları gergin
Havalar buz kesmiş
Çatırdayan nizamda
Torbalar kanunnamesi

Divanda yasa dar!
Anadolium toprağında hüznün var
Basmayın Mührü öyle hoyratça ne olur...
Her karışında kalp atışlarımın izi
Saf kaynağından kaynar kanım var.

Müslüm Bayram

Hü

Bahçede kazan kaynıyor
İçinde güller eriyor
Kokusu başım alıyor
Aşkıyla dönenlere Hü.

Geldim durdum darına
Hü dedim geçtim safına
Pirim hünkârın aşkına
Di yek Bis mi şah Allah Hü.

Cennet bahçesinin gülü
İlim deryasının feni
Hz.Muhammedin serveri
Ali demine diyelim Hü.

Müslüm Bayram

İlahi Adalet

Yüce komutan önüne baktı susarak
Mahşeri insan selinden çit çıkmıyordu
Azgın dev dalgalar durulmuş
Çarşaf gibi örtüsüne bürünmüştü

Sanki habercisiydi gök gürültüsü
Yıldırımlarını yeryüzüne fırlatırken
Karabulutlar bir kâbus olup çökmüştü
Darağacında genç âşıklar sallanırken

Söz geçirilemeyen o kaba gururuydu
Vicdanında kendi kendini mahkûm eden
Kudretinin verdiği ağırlığıyla yansiyordu
Silüetine... San ki ölü bir beden

Günahlar çoktan işlenmişti bir kere
Olacaktı elbet karşılığı ilahi adaletin
Toprak ana sarıyordu âşıkları tenine
Yüce komutanın infazını beklerken

Müslüm Bayram

İllede Seni

Sordum yüreğime sevdayı
Yıldızlar seni yazdı parlayarak
İnledi gökler ah çekerek
Seni fısıldadı
yağmurlar seni!
İllede seni

Çiçeklere sordum rengini
Boyunlarını büktüler
önünde
Renk, renk ay hilalin göklerde
Gökkuşağı'ndan rengin
Seni yansıttı güneş seni!
İllede seni

Mısralara sordum tarifini
heceler döküldü sayfalara
Gözüme şiirler düştü
Aşktan nağmelerle
Kalbim yerinden fırladı
Çarparak seni andı seni!
İllede seni

Müslüm Bayram

İncitme!

İncitme karıncayı ve canlıyı yaşasın
Yuvayı bozmayasın, emeklesin kışlasın
Demeyesin hayvansın, dost sohbeti başlasın
Sevelim hayvanları, koruyalım ey dostlar.

Hayvansız bu dünyada, yaşam tadı olur mu?
Köpeksiz bir ağılda, koyun kuzu kalır mı?
Ulumayınca kurtlar, ay duvağa gelir mi?
Sevelim hayvanları, koruyalım ey dostlar.

Eşref-i mahlûkatsan, Yüce hakkın katında
Şahlanışında gör sır, soylu yılki atında
Avcı vurmuş dişliyor, leş kokuyor etinde
Sevelim hayvanları, koruyalım ey dostlar.

İnsanlığa emanet, hastalığa çaresi
Deneylerde kobaysa, siyah fındık faresi
Çözümsüz denklemlerin, nesillerin karesi
Sevelim hayvanları, koruyalım ey dostlar.

Keçi sütü peyniri, temel gıda besini
Kuşluk vaktinden önce, dinle horoz sesini
Çilingir sofrasıdır, yavan etme aşını
Sevelim hayvanları, koruyalım ey dostlar.

Ormanlara saygı duy, yaş kesen baş kesendir
Karun kadar mülk olsa, iki metre kefendir
Ağırlığın tartılır, terazide küfendir
Sevelim hayvanları, koruyalım ey dostlar

Söz ozanın bel sözü, hayvanlar sadık dosttur
Kıyan el iflah olmaz; vahdete zulüm, kasttır
Üzerinde gön çulun, tabakhaneden posttur
Sevelim hayvanları, koruyalım ey dostlar.

Müslüm Bayram

İnsan Olmak

İnsan olmak zor mu sana
Aç gözlüğün bakar zina
Oyalanma git yoluna
Yobazlığın zamanı mı?

Sevmek insan elin'dedir
Sevda çiçek gülün'dedir
Hoş sözleri dilin'dedir
Aymazlığın zamanı mı?

Güler yüzlü tatlı diller
Allı pullu sahte haller
Uçkur tutmaz haram beller
Haylazlığın zamanı mı?

Ozan Müslüm keskin söyler
Dost bilenler selam eyler
Aşka dolmuş kadeh meyler
Sevmezliğin zamanı mı?

Müslüm Bayram

İşte Bak

GÜZELLİKLER İÇİNDE KALMIŞSAN EĞER
BIRAK ESSİN RÜZGAR KOPSUN FIRTINA
SIGINMIŞ SAN ISSİZ KUYTU LİMANA
NE MUTLU...
İŞTE BAK! GÜLÜMSÜYOR GÜNEŞE YILDIZLAR

Müslüm Bayram

İyi Düşün

Aşk ile başlayalım işe
Sevelim herkesi pürneşe
Pozitif olmayınca düşünce
Beyin ne desin bu işe

Müslüm Bayram

Kadın Eli

Taç yaparım başıma, dualarım mabut' a
Kifayetsiz aşk olmaz, sev gönülden ödünsüz
Kadın yârdır, anadır; gönül sığmaz tabuta
Cennet olsa dünyamız, boş hülyadır kadınsız.

Talih kuşu uğramaz, konmaz ulu gölüne
Bacası tütmez ocak, küflenmiş odun dalı
Taç yapraksız gür orman, mahkûm eder ölüme
Uz yazmazsa kaderim, olmazsa kadın eli

Hazana çalar bağı, gül olur solgun diken
Çağlamaz nehir ırmak, damarlarından kurur
Ekilmez tohum toprak, yaradır yaprak döken
Dert duvara sarılır, örümceği ağ durur.

Yoksul yaşamın heyhat! Sofranda yavan aşın
Seçimin kaderindir, çekeceksin nem gerek
Yuva yapan dişi kuş, kıymetlisin yok eşin
Kadınım diyeceğin, dilden ece nam gerek

Kadın eli yaşatır, sev yaşamı hayatı
Kadınsız şölen olmaz, mutluluğu ararken
Sevmeyi bilmeyene... Mevla'm öğret sanatı.
Tuzunun ayarını, hamurunu kararken.

Müslüm Bayram

Kal Deme

Yalvarma ne olur! Dil dökme yine
Boğma öpücüklerle kal deme
Gidiyorum buralardan bu gece
Şimşeklerle yıldırımlar inince

Fırtınalı havalara alışkınım
Kesme rüzgârımı durma önümde
Herkes sessizken sesi olmalıyım,
Yazmalıyım!
Çünkü şairim bende

Suskunken düşler ülkesinin düşü
Rüyalarında ki kimsesizlerin
Dillerde şiirler türkülerle coşmalıyım
Ve ben bunlarla mutlu olmalıyım.

Müslüm Bayram

Kalamam

Zamanın saati doldu seninle
Kalamam artık... Bu mevsimlerin
Yalvarışları donuk bir dağı andırıyor
Esmiyor ırgalanmıyor dalları
Yapraklarını dökmüş bir ağaç gibi
Kal kendinle

Ateşimi veremem şehvetli duygularla
Sönmüş volkanların üzerine çatarak
Çulumu seremem
Alevlendiremem bir nefes vererek
Ocakların bacasından,
Zehrini dumanla salan sigara gibi
Sönemem

Yıldızlar eşlik edecekler yol boyu
Düşünme gidişimi kederlenme
Cırcır böceklerinin ezgileriyle
Yürüyeceğim
Çiğneyeceğim tüm bahtsız anılarımı
Kendime kızacağım yalnız
Hakkım değil kimseye asla
Küsemem

Yağmurlarda ağlıyorlardı bulutlanarak
Tutunmak isterken camlara vurarak
Kutsuyorlardı bizi süzülürken
Birazdan dinecek sessizlik örtüsü kaplayacak
Kırpiklerinden aşağıya
Lapa lapa karlarla ağaracak
Kapanacak kayganlaşacak yollar
Bırak ayaklarımı dondurma
Gidemem

Gönlüme konan o eski müge çiçekleri solmuş
Dillerinde Gala çiçekleri büyümüş
Kıvrak dansından kurumuş derisi engereğin
Damlıyor zehri kanayan kalplerden
Titriyor odaların sütunları aynalarda
Düşürüyor sefil hallere
Bilirim halimce kendimi serde
Gülemem

Müslüm Bayram

Kalbimde Ağrılar

Bırakırken ağır gövdesini
Bedeninde kahpe kurşunlar
Anneler, Babalar, Evlatlar... Gözyaşı seli
Yakıyor canımı, kalbimde ağrılar

Kor yürekler, ateşli feryatlar
Kulakları sağır ediyor
Dinmeyecek artık sancılar
Sönerken; nice, nice ocaklar

Omuzlarda tabut; işte gidiyorlar
Ortam soğuk buz kesmiş
Kalpler durmuş çarpıyor
Uyan! Toprak ana
Şanlı şehidin gelmiş

Al bayrağa sarılmışlar
Selam durmuş bütün kuşlar
Toprak ana kucak açmış
Şehitleri saracaklar

Ta Malazgirt'ten beri yurdumuz
Otağımız, kutsalımızdır Anadolu
Peygamber ocağımız ordumuz
Tarihi şanlarla dolu.

Müslüm Bayram

Kalbimde Yaralar

Bırakırken ağır gövdesini
Bedeninde kahpe kurşunlar
Ağlıyor... Anne, Baba, Evlat
Yakıyor canımı... Kalbimde yaralar

Kor yüreklerin feryadı
Kulakları sağır ediyor...
Dinmeyen sancılı ağrıları
Nice ocaklar söndürüyor

Omuzlarda tabut gidiyorlar
Ortam buz kesmiş
Çarpmaz kalp... Yitik sevdalar
Uyan! Şanlı şehidin gelmiş

Al bayrağa sarılmışlar...
Selam durmuş tüm kuşlar
Toprak ana kucak açmış
Şehitleri saracaklar

Ta Malazgirt'ten beri yurdumuz
Otağımız bizim; Anadolu
Peygamber ocağıdır Ordumuz
Kutsal tarihi... Şanla dolu.

Müslüm Bayram

Kalbimle Solurdum

Yağmurlar üşürdü sensiz
Işırdı hayallerime Ay
Gözlerim...
Kaç yıldız söndü say?
Titrer alacakaranlıklarda güneşim

Yıldırımlar düşerdi göklerden
Kül rengine bürünürdü toprak
Kırılırdı hevesi göklerin
Ağlardı yağmurlar
Fırlattığına yanarak

Bin bir çeşit renkler yansırđı
Papatya tarlası çeyizinden,
Yarım daire hilal gelinliğin

Düşlerken seni
Gerilirdim yay gibi
Gözlerine bakardım
Gizlerdim sevincimi

Bir sevda bulutuna tutunarak
Koşardım...
Dileklerim taze
Umutlarım körpe
Zihinler bayram yeri
Başaracağı mı umarak

Sığınırđım çiçeklere
Dokunurdum sevgiyle
Göklerin tazeliğine
Kalbimle solurdum

Müslüm Bayram

Kan iekleri

Güzeldi her şey muhteşemdi
O ilk cenin düştüğünde rahmine
Dokuz ay tek beden yaşayarak
Sevgiyle getirdiğinde dünyaya

Kim ayırabilirdi seni
Canın peygamber çiçeğinden
Gecen, gündüzün olmadı hiç
Koparırcasına emdiğinde memelerinden

Oysa İlahlar da sunmuştu güzellikleri
Dört bir yana... Her biri başka güzel
Kılıçlar kuşanılmış; tuzaklar kurulmuştu
Düşerken toprağa kan çiçekleri

Akıp yatağında gölleşen
Gözyaşlarıyla boğulacaklar
Vampirlerin, firavunların güneşi
Kan çiçekleriyle sönüp, solacaklar.

Müslüm Bayram

Kapı

Kapının işte şu üzerindeki asılı duran kilitli halka
San ki; müebbet yemiş bir idam mahkumunun
Boynuna geçirilmiş bir organı andırıyor
Hücrelerinde infazını bekleyen

Suçlu sanık gibiyim, baktıkça içim daralıyor
Oysa bu kapı; tarihe tanıklık edercesine direniyor
Uğurladığı yaşamların al duvaklı gelinliğinde
Siyah takım elbiseli delikanlı hayalinde
Sanki dün gibi...
Bir mahşer yeri kalabalığında
Kaç sıcak el dokunuşu sevincinden
İzler taşıyor

Hafızasının sayfalarından
Bitmeyen, enerjisini yansıtan
Öylece bekleyiş, özgür direniş ki
Nasıl da bir umut, ferahlık yayıyor
Kamaşıyor buğulu gözlerim

Dokunmak okşamak geçiyor içimden
Konuşmak saatlerce...
Kim bilir!
Belki de benimdir beklediği
Son kez dokunuşlarımı hissetmek istediği
O sıcak el

Paslanmış demirlerine sevgiyle
Dokunmak o eski ışıltılı sevinçle
Çocukluğun izlerini yansıtmak
İssiz sokaklara
Bir Hışım gibi koşturup çarpmak!
Kırmak paslı zincirlerinden kurtarmak
Hayat koridoruna açmak sonuna kadar
Son kez ölümüne doyurmak güneşe
Son kez!
Kim bilir...

Müslüm Bayram

Kara Bulut

Fırtınalı esen rüzgar
Neden kızgınsın bana
Yaban ellere savurma
Düşürme! Gözden düşlere

Çöllerdeydim ıs sızım
Bu gökyüzünde yalnız
Kanat açmış uçamayan
Kanadı kırık bir kuş.

Dindir öfkeni yağma unut!
Yaralıyım ve de bitkinim
Sürükleme cesedimi yem etme!
Durdur sağanağını... Ey kara bulut

Müslüm Bayram

Kara Toprak

Kara toprakmış meğer bedenim
Bilemedim anne
Er adam ağlar mı?
Ağlama derdin
Tuttum sözünü anne
Ağlamıyorum

Bunca sahtesi varken gözyaşların
Nasıl ağlarım! Elmasları çalınmış
Kahrından körelmiş kuyularım

Çiçekler sararmaya durmuş
Dökmüş yapraklarını
Toprağında kuru dikenler
Ben ağlamasam da inan
Dayanamıyor her halim.

Bir zamanlar dağdım eteklerinde
Mutlu rüzgârlarım tez söndü
Güneşim batmıştı erken
Henüz serpilip büyüyemeden
Söyle anne neden?
Kara toprak oldun ki sen.

Müslüm Bayram

Kara Tren

Yalnızlık Allah'a mahsustur
Koyma Yarab! Kimseyi bırakma garip
Dalından fişkiran tomurcuk goncaların
Solmasın! Toz, toprak olmasın garip

Bu topraklarda uzun havada, halayda çalınır
Umutlarımız gömülürken diğer yanda karılır
Sağlamsa mayamız kim bozmaya çalışır
Bu coğrafyada hem dost, hem düşman yaşanır mı? Garip

Kara tren düdüğünü çalarak ilerliyor
Akıyor sabahın kızılığında iki orman arasında
Yaşatıyor umudu da, yası da
Bir bedende iki duygu çatışır mı? Garip

Sormuyorum artık nedeni, niçin-i
Söyle! Var mı benim gibi aşkla seveni
Çevrilmez ki geriye zamanın çemberi
Şinek vızıltısıyla uyanırsın bir gün sende garip

Geçen boranlarım hüznünlü zamanlarım
Saklı kartpostallarda eski fotoğrafların
Tatlı gülümseyişler, nazlı hallerin
Her şey yalan imiş... Bu dünya garip

Müslüm Bayram

Kardeşlik Hukuku Adına.

5 Temmuz Baş bağlar Katliamını kınıyorum lanetliyorum.
Neden niçin diye sorgulasam içinden çıkılmaz bir hal vardır
Devletimizin arşivlerinde gizli bir sırdır

Madımak acısı dinmeden üç gün sonra olan bu vahşet

Emperyalizmin ayak sesiydi geçirtilen
Faşizmin sularından güzel topraklarımıza kızıl kanını akıtan
Ana dolunun temiz bağrına haince...
Şaplanmış bir mızrak!
İşte orada hala! Orada.

Ey halkım!
Faillerinin bulunmasıydı
Masum dilekler, temenni edenleri
Cezalandıran savruk sistemi sorgula!

Yermek midir vazifen yüce devleti aliye'î yoksa!
Günah mıdır, İsyân mıdır, Suç mudur?
Katillerin yakalanarak en ağır cezalara çarptırılmasını,
Devletimizden talep edip istemen

Baş bağlar katliamında öldürülen vatandaşlarımıza
Ve başkaca terör mağdurlarına...
Şehitlik mertebesi verilmesi yüce vazife değilse nedir!
Ve ailelerine tazminat ödenmesi gerekmez mi?

KARDEŞLİK HUKUKU ADINA SÖYLE... SUSMA!
Madımak katliamında ölenler içinde olsun de!
İnsanı ayırmak yaratana isyan değil midir?

Devlet Baba duy sesimi neredesin!
Huzur ve barış içerisinde siyaset değil
Artık icraat bekliyorum
Beni de sev ötekileştirmeden evladın bil
Yoksa istenmeyen evlat mıyım?

**TÜM ŞEHİTLERİMİZE ALLAH'TAN RAHMET DİLİYORUM
MEKANLARI CENNET OLSUN**

NİCE SAYGILARIMLA

Müslüm Bayram

Kavur Hamuru

İçimde bir ürperti beynimde sarsıntı var
İstemiyorum dedikçe beni tetikleyen
Dalıyorum düşüncelere nice ilham var
Öyleyse kavur hamuru! O ateş bende var

Müslüm Bayram

Kavur Hamuru!

İçimde bir ürperti beynimde sarsıntı var
İstemiyorum dedikçe beni tetikleyen
Dalıyorum düşüncelere nice ilham var
Öyleyse kavur hamuru! O ateş bende var

Müslüm Bayram

Kaygısızca

Bir türkü çal, ezgisi
Kardeşlik olsun
Çatlasın çatık kaşlar
Yüzleri gül olsun

Bir türkü söyle, ezgisi
Barış, sevgi olsun
Eritsin katı yürekleri
Pamuk gibi hafifçe

Bir türkü söyleyelim
Birlikte, koro halinde
Toprak gibi, ana gibi
Sarmalayıp, kardeşçe

Bir türkü söyleyelim
Tüm silahlar sussun
Dinlesin herkes bizi
Hiç kimse üzülmesin

Ve bizler bebek olalım,
Yeniden...
Güneş gibi doğalım dünyaya
Annelerimizin karnından
Özgürce ve de kaygısızca...

Müslüm Bayram

Keman Ağlarsa

Demıştin ya bir gün terkedip gidersen
Bilki seven her halimle bekliyor olacağım
Susuzluk çekeceğim aşkına a kalacağım
Umutsuzluk olmayacak hiç penceremde
Gelipte ansızın baktığın yine o gece

İşte pencerendeyim yine
Hiç ıkmadın ki biran dahi aklımdan
Kalbim otlu kazan alevler yağar
Anılar sevdasında pişer
Susuz kalmış oy güzelim bağlar

İşte bulduğum o güzellik
Ayağında halhal halkalar
Doğmasın söyleyin güneşe
şarkım ezgili alıp, şakiyacak
Bu gece kemanım aşktan ağlayacak

Doysun karanlıklar gece boyu
Yemişleriyle mutlu olsun
Kurumuş bağlarımın şaraplarından
Dolsun tadımlık
Aşka kalkmış kadehim
Düşsün mest olup sarhoş

Yağmurlar sağanaklarıyla yıkasın
Yıldızlaşmış geceden siyah saçların
Dağılmış örgülerinden serilmış göklerinde
Uykusuz kalsın başım
Yasını çeksin hıkırıklarının
Dinmiş uğultusunda
Gök gürültüsüyle irkilip
Koyaklarına dökülsün toprağın

zerinde volkanik yanardağ
Kızıl meşesi sönmüş ormanın
Soğumuş külleri
Hafiften esmiş meltem rüzgarları
Karadan denizlere ulaşmış
Coşmuş aşka gelen dalgalar
rarak kıyılara
pmş ayaklarını

Ağlayan keman susmuş kılıfına ekilmış
Hoş ezgilerini ekmiş geceye
Hzn ay gibi solgun
Güneş yanığı toprak
Yağmurlara gebe kalmış
Kızıl ufuklar neşeli
Güneşi uyutuyor

Müslüm Bayram

Kerbela

Kalbim açıp sırrım yâre söyleyin
Yakar ateşi Kerbela' dan beri
Hüseyni'me susuz kıydılar çölde
Muaviye oğlu Yezit askeri

Uçun turnam uçun toprağ kan değdi
Hüseynim şehit düştü boyn eğmedi
Ya Allah, Muhammed, Ali diyerek
Şehadet şerbetin içip, can verdi

Hüseyn Ali den, Peygamber göz nuru
Ona kin besleyen yezittir soyu
Kerbela da kurulmuş kanlı pusu
Evren ağlar yasta, Hüseynim diye

Unutma! Bu zulmü ey insanoğlu
Kula kulluk etme! Hüseyn'i düşün
Eğer ki düşünmez kulluk edersen
Cehennem de kokutur murdar leşin

Müslüm Bayram

Kırık Kulplu Fincan

Hafiften esiyor rüzgar sallıyor
Beşik gibi daldaki yaprakları
Yarım fincan çay masamda duruyor
İçtiriyor bana tüm acıları

Bebek gülümsemesiyle her şeyi
Sımsıcak ateşinle yakıyorsun
Gözlerindeki sevginle dervişi
Masum keleşi andırıyorsun

Her fısıltısında seni anıyor
Kulağımdaki rüzgarın tiz sesi
Beni çok uzaklara götürüyor
Sana hasretimi hissetmiş gibi

Eşlik ederken kırık kulplu fincan
Demleniyorum dalda kuş sesleri
Rengi kararıyor gittikçe çayın
Kederlerimi almış, içmiş gibi

Tatlı bir el hissi dokunuşlardan
Duymuş aşka ilahi özlemimi
Uzaklaştırırken dalgınlığımdan
Solgun filizlere can suyu gibi

Müslüm Bayram

Kırılısın Kalemler!

Utanmak vehminde olsaydı bir nebze ar
Kırılmazdı gonca güller karanfiller
İlim irfan öğretmek se kurulmuşsa mektepler
Sınıflar barınamaz bu koridorlar dar
Soğuk duvarların mermerlerinde
Ölü iskeletler, portreler var

Yüreğinden vurgun yemiş nedir yangınlar
Taşlaşan korlardan dökülüyor harcı
Karıldıkça acıların temeline kuruluyor gökdelenler
İçi boş!
Öksüz kaldı sahipsiz sandalyeler

Çiğliğin sesi olmuşsa açlık
Şussun edebiyat, şiir... Kırılısın kalemler
Heyhat!
Nedir bu şirin sahte ikiyüzlülükler
Delikli kuruş kalmışsa cepte harçlık

Lokmasından kestiği, giymediği giyilmeyen
Çeyiz sandığında kilitli rugan parlaklığında
Akıyor kurnalarından annelerin kaynıyor
İçin! Kandırın obur midenizi
Gözlerindeki alevli yaşlardan

Müslüm Bayram

Kırk Derece Hatırı Var

Dinliyorum uğultusunu
İssız sokakların
Sevdalı bir rüzgar
Koro halinde
İsmi ni fısıldıyor
Savrulmuş kırılmış dalların
Yazılmış yapraklarına...
Aşk diye kazınmış kalpten adın
Yalnız ağaç gibiyim gür ormanda
Haydi söyle... Hangi eldesin?

Gittin gideli doğmaz güneşim
Buz kesmiş ayazında sevdalı yüreğim

Kaldırımlar ağlıyor ağıtlar kulağında
Yükseliyor dev dalgalar sen boyu
Damla damla gözyaşları okşuyor dökülürken
Sırma saçlarının koyu renginden köz, köz
Kırk derece ateşim
Demleniyor kırk derece hatırı var
Kahve fincanda
Kabarıyor en koyusundan yüreğim

Falıma bakmak isteyen kır saçlı yaşlı bir ana
Çevir fincanı aç ellerini oğul
Bereketi haktan ola
Bahtına güzellikler çala diyor
Ve devam ediyor

Henüz çiçeği tomurcuk üzerinde bir hanımefendi
Güneş gibi parıldayan gözleriyle selamlıyor
Boydan boya cadde ve sokakları
Usaresi bol lezzetli meyvelerinden
İnce bir kalemle çizilmiş kabarık kadehlerinden
Sunuyor tüm güzelliklerini
Eşirgeme Mevlâ'm bu kulunda nasiplensin
İçsin...
İç oğlum! Sakın geri çevirme diyor

Darmadağın elemli hallerim
Bir tütsü dumanı kadar bulanık,
Karışıkken!
Nedir?
Bu tertemiz hoş kokulu nefesle ferahlamam
Ağıtlara karışan şen kahkahalar atmam
Nedir?
Ürpertici melankolik ruh hallerim

Müslüm Bayram

Kırmızı Güle

Şiirlerle gazeller yazdığım kadın
Söyle seni sevmek bu kadar mı zor
Bakışların derya dillerde adın
Ne anlatsın dilim yüreğimden sor

Acı çektirmek sende katmer balsa
Arın olup çiçek özü süzeyim
Bedenin saran bez ipekten şalsa
Kelebeğim dut yaprağın gezeyim

Yüreğinde bayram yeri olayım
Oynasın kenarında şen çocuklar
Ötüşen kuşların tarı olayım
Çatma kaşların kavrulsun ocaklar

Yanayım tüteyim ocaklarında
Küllerim karlı dağ erisin közüm
Al osun elmacık yanaklarında
Vursun kadehler doysun iki gözüm

Yağayım kurumuş topraklarına
Buluttan gölgeyim solmasın yüzün
Akayım çatlamış yarıklarına
Yemyeşil bağında salkımlı üzüm

Ezileyim mahzenine gireyim
Fıçılarda saklı mahkûm bir köle
Sarnıçların maya çalıp dereyim
Yazılsın aşkımız kırmızı güle

Müslüm Bayram

Kızıl Kadehler

Güzelliğinin methine hangi söz!
Ah; geçerli olurdu ki sevdiğim
Ak gerdan bakışların san ki bir köz
Ruhumun deminde arı benliğim

İçiyorum geceleri sarhoşum
Değildir sarhoşluğum dem içkiden
Seni en güzel nasıl seveceğim
Kızıl kadehler söyle gizi lütfen

Tutkuyla çarpan yaralı kalbimi
İffetli gözlerin dindirir ancak
Melek yüzün kadifemsi tenini
Boğsam buselere alev alacak

Yeter ki oklarınla vur kalbimden
Geceden siyah saçların sarayım
Kainat güzelim takılan taçtan
Daha güzeli... Güllerden takayım

Selvi'yi imrendirecek belini
Sarmalayan al kuşağın olayım
Güzelliğine doğan ay rengini
Şiirlere resmederek ben yapayım

Pamuktan döşeğinin üzerine
Çarşaf çarşaf serilip uyuyayım
Gür ormanlarının derinlerine
Doğarak.... Güneşin olup sızayım

Hece hece aşkla şiirler eğirip
Öreyim ince tenden bedenini
Diz çöküp önüne gözyaşı döküp
Hıçkırayım deniz gelgitler gibi

Cennete ne gerek aşkımız yeter
Kevserinin ırmağında yüzeyim
Alev almış ateş dumanın tüter
Gök gürültülü yağıp söndüreyim

Enginlere doruklara çıkayım
Göklerin nadide çiçeklerine
Konarak inleyen arın olayım
Batayım.... Baldan diken güllerine

Sevdayla can çekişerek sarsıcı
İksirli mahzenlerinde öleyim
El açıp Tanrı'ya son kez duacı
Talibim günahına ver çekeyim

müslüm bayram

Müslüm Bayram

Kibele Ana

Sen ki anaların atası tanrıçası
İtir kokulu teninde dokuz ay
Sancılarında taşıdın sevdin hep
Yıldızlar altında bekledin sabahı
Güneşin doğuşu eşlik ederken
Doğurdun tek başına.

Kestin göbeğini tuzlayarak
Acı zehrinden tattırdın ozana ilk
Dünya nimetlerinden bir tat.

Kıskandı ay karardı bulutlar gürledi gök!
Yağmurlarıyla yıkandı beden
Otladı yine ah!
Acıyla doldu yüreğim.

Hüzün biçti vakti akşamı
Gölgesi düştü ayrılığın gamzelerine
Kızıl ufuklar boğarken güneşi
Yansıdı aynalara
İnci elmaslı gözlerin.

Nasıl bir cezaydı ey Kibele ana?
Güzelliğine mi yansın hasretine mi?
Tanrı fermanımı yalnızlığım
Kutsamışsın!
Beşiğinde soğuk toprak
Hasret koymuşsun güneşe
Garip yazmışsın adını
Bu çilekeş ozanın.

Elimde kadeh İçiyorum mutluluğuna
Kalmasın dünyanın tek zerre zehri
Kıyamam ki sana ey tanrıça!
Dokuz ay sancılarla taşıdığın
Doğurduğun ozana...

Müslüm Bayram

Kibriya

Temmuz sıcaklarına aşığım
Gece şarkı söylüyor cır cır böcekleri
Karanlıklarla dans ederken yıldızlar
Belli ki yine uykusuz kalacağım

Fısıltı halindeki belirsizlikler
Ah çekiyor şimdi; söylenmemişlikler
Bir aşk hikayesi mi? Şiirlere dökülen
Ezgili türkülerle; şarkılar söylenirken

Dansı süsleyen güzellikler odur ki
Geceler....! Aşıktır parlayan yıldızlara
Ey sevgili kibriya!
Güzelliğin o kadar muhteşem ki
Ne benzer doğan güneşe
Nede aya.

Müslüm Bayram

Kilitli Kalp

Kilitli kalpler mühürlüdür diller
Kendini zincirlerle asan düşünceler
Çürüyecek bir gün yok olup gidecekler
Yitik anılarla...
Sonbaharda kurumuş bir ot gibi

Kurtlar çakallarla geziyor birlikte uluyorlar
Sürünün etrafını sarmışlar
Aptallaşmış köpekler leş yiyorlar
Körpe kuzuların canı yanacak gibi

Bir çığlıktır sessizlik yüreklerde sızısı
Gitmiyor bir türlü kulağımdaki tınısı
Burunlarda ki pis kokular
Dayanılmaz! Murdar leş gibi.

Müslüm Bayram

Kim Bilir

Hayatın başlangıcı ve de sonunda
Ay solgun doğacak
Kim bilir...
Şairler prensini sarı sayfalarda bulamayacaksınız
Güneş battığında vakitsiz gece
Yıldızlar ağlayarak yanacak
İşte o gün öz tohumundan
Toprağa filize duracak bir gül
Yaşam gerçeği andıyla
Bin bir rengiyle açacak

Düşüncelerinde pürü pak
İlhamla yazılmış şiirlerimden tadacaksınız
Acı, tatlı burukluklar
Okunacak yüzlerinizden

Yıkılacak tüm duvarlarınız
Kalın perdelerin duvağı çözülecek
Düşecek ayaklara çırılçıplak!
Gözlerim dalgın alevli derya.

Ve sevişeceğim günahlarımla
Yüzleşeceğim,
Tufana tutulmuşçasına titreyeceğim!
Dikili darağacı olacak terazim
Dikenden merdivenlerim.

Acı duyarak tırmanacağım
Pas tutmuş kama yarası sancılarım
Boşalacak gözyaşlarımla
Aklarken cennetimi
Hislenecek hatıralarım.

Müslüm Bayram

Kim Dost Kim Düşman!

Sefihlikleriyle dolaşan ruhlar savaş halinde
Naraları güç gösterisinde yarışıyor
Sisler bulvarı dünyamız
Görünmez limanlar yolcular telaşlı
Yaslı akıyor şu nehir, ırmaklar
Bir zamanlar kuytu derinliklerinde
Parlardı balıklar
Umutla çoğalır yüzerdi

Hüzünlenmiş kurumuş damarlarından
Küf kokan havadan
Gökyüzünde dönen kartalın gözünde
Seyrettim ahvali

Bombaların zulumü çalıyor
Trampet bando eşliğinde
Orta oyununda oynanacak tiyatro
Biletlerde yazıyor savaş taktikleri

Birazdan başlayacak cenk hali
Kimin canı yanmaz ki
Her yanda çocuk çığılı
Canlar karaborsada

Kararmış yedi gökten bulutlar
Yıldırımlar ağlıyor düşerken
Kayıp çocuklardan sorgular
Bizi emziren annelerimiz nerede?

Pusulamızı yitirdik!
Bir haçlı seferinde
Kim dost kim düşman?
Yörüngesinden kayıp
Yıldızı olmayan gecede
Gidiyoruz bilinmeze...

Müslüm Bayram

Kime Ne Gerek

İyi ki sevdan var; iyi ki sevdin
Ya sevmeseydin neler ederdin
Gönlünü hayırsıza, vefasıza verdin
Taş bassan bağına kime ne gerek

Sevdalısın belli ki; çok seviyorsun
Sevgisiz kalplerde eğleniyorsun
Karalar bağlayıp, demleniyorsun
Taş bassan bağına; zalime ne gerek

Senin gibi sevda, sevene gerek
Kadir kıymet bilmeyen; neyine gerek
Haline ağlamaz, acımaz felek
Taş bassan bağına gamsıza ne gerek.

Müslüm Bayram

Kime Niyet Kime Kismet

Geceleri inleyen fırtına dinmiş
Dondurucu soğukunda buz tutmuş sular
Aç ve susuz bir kuş gagasıyla buzları kırmaya çalışıyor
İştahla dişlemekte buzu

Sevişen kız oğlan kız ergen öpücüğüyle
Bastırınca acıyla bağılıyor
Kırılıyor gagası

Bembeyaz karların üzerine taze kan kokusu düşüyor
Sarhoş ediyor havada süzülen leşçi akbabayı
Bir şimşek hızıyla saplıyor pençelerini
Yay gibi gerilen kanatlarının altında
Aç ve susuzluğunu gideriyor

Müslüm Bayram

Konma Gönül

Aşkla başla tat al yaşa hayatı
Yaşam bir çiçektir başkadır tadı
Adem'e yasaktı cennet ağacı
Konma gönül konma halin yamandır

Evrenin düzeni aşkla kurulmuş
İlk insanoğlunu Havva doğurmuş
Şeytana uyup elemle kavrulmuş
Konma gönül konma halin yamandır

Mevla'ya şükret rızkına ol razı
Doğru git yoluna alma ikazı
Kendin yor hayr ile gör bazı bazı
Konma gönül konma halin yamandır

Çiçekten çiçeğe konup uçulmaz
Zevkiyle sefayla sarhoş göçülmez
Seven yardan aşktan serden geçilmez
Konma gönül konma halin yamandır

Ozan Müslüm Neşe Acı ve Keder
Sanki kardeştir kalbinde yer biter
Yaşamda ölümden sonuçta kader
Konma gönül konma halin yamandır

Müslüm Bayram

Korkaklar Sevemez

Nerede bir korkak görsem utanırım
Nasıl bir duygudur ki bu?
Esiri eder kelepçesiz
Nesimler, pir sultanlar gelir gözüme
Allah'ın Arslan'ı Ali gelir
Yüzüm kızarır asileşirim.

Üç fidanların, Denizlerin ruhuyla
İnsanlığı yüceltmeliyiz diye haykırırken
Gökyüzünde kara bir bulut parçalanır
Yarılır tam orta yerinden
Paramparça dağılırken.

Şaşkınlık içerisindeki kalabalık halk
Bir koro oluşturur kendiliğinden
Yaşasın insanlık, kahrolsun kötülük sesleri
Yücelirken göklerde renk, renk
Bir mahşeri andırır!
Korku yenilmiştir artık

Süt maviliğiyle semadadır bulutlar
Yıldızlar karanlığı aklamıştır
Güneş saçarken gülücüklerini,
Doğuyor üzerlerine
Cennetten renkli gül sunuyor.

Seni seviyorum diyen yüzlere
Sevgilim, aşkım diyenlere.

Müslüm Bayram

Korkma

Fırtınalı eser kırarsın tüm dalları
Ayrıcalığı imtiyazın yoktur
Acımasızlığın ilhamı nereden gelir
Kim kızdırdı seni ey korona!
Kızgınlığının nedeni nedir?

Yabansın! Adaletin bize yaban
El açmam sana yalvarmam
Tapınmadım dünya mülkü malına
Göz kırpmadım şöhret şanına
Korkmam senden ürkmem asla!
Zira secdem Tektir! Tek Tanrı'ya

Zehrin çöl sessizliği tufanı anlarım
Gökyüzünde milyarlarca yıldız hasret
Sevgiliye özlem kadar derin
Kapı duvardır terazindeki ürün
Candır takasta sende pul etmez
Korksada dünya alem inan ki
Korkun ecele denk gelemez

Sırlarıyla dolu evreni yaşama sunan kim?
Adaletinden sual mi! Ne şüphe...
İlmlle oku! Tanı Evren'i
Oku ki tut İlk emrini
Hizmeti kutsal say insanlığa
Bil!
Güç kim erk kim.

Sev kendini kutsa Tanrı'yı
Doğayı sev hayvanları sev
Çare sevgide şifa sevgide
Şevgi hakim olmuşsa dünyaya
Korkma!
Öldürmez korona tek bir kimseyi

Müslüm Bayram

Korkusuzca

Pencereme vuran yağmur taneleri
Uyandırmak istiyorlar... Öfkeliiler
O kadar şiddetli vuruyorlar ki
Korkuyorum uyanmaktan

Ve lakin korkunun ecele faydası yok
Hafifçe doğruluyorum gözlerimi açarak
Bir ateş kıvılcımı gök gürültüsüyle inen
Beni tökezleten, baygın düşüren

Yılmak yok! Deniyorum tekrar, tekrar defalarca
Beynimde fırtınalar kasırgalar kopuyor
Roman kahramanları geliyor aklıma
Başaracağım...
Korkusuzca ve mutlaka!

Müslüm Bayram

Köprü

Kıskanma dünya malını
Tapandan; sıra çok olur
Sırat köprüsüne gelirsen bir gün
Kıldan köprü; geçen az olur

Zalimin zulmüne hilesine
Doğru dur! Eğilme cümlesine
Bu dünyanın kata külle sine
Yenilen; azdan çok olur

Kiblesi sevgi olanın
Yaşamı çile ömrü güç olur
Yayıdığı ilim fenerinden
Feyiz alan-ı kıt az olur.

Müslüm Bayram

Kurşun Yarası

Şeytan orkestrasını çok muhteşem kurmuştu
Çınar ağaçlarını özenle belirlemiş
Sermiştii postu gölgesinde
Sahne alacakları sinsice izleyecekti

Birazdan kopacaktı fırtına... Dev çınarların
Dalları şiddetli kasırgada kırılacak
Tam gövdesinden çatırdayarak ikiye ayrılacaktı
Acıların ağıtlara karışımının aromasını
Kendi ellerinden hazırlayıp sunacaktı

Elem tohumları ekilmişti bir kez
Yeşerecekti elbet kötülük çiçekleri

Fırtına öncesi sessizliği bozan
Teleklerini savrulan rüzgara bırakarak
Uçuşan kuşların çığlıkları sanki
Dinmeyen orkestranın senfonisi gibiydi
Hala anıların belleğinde
Uğultusu geçmeyen

Fırından yeni çıkmış ekmeğin kokusu karanlık sokaklara yayılmıştı
Mırıldanarak neşesiyle yürüyen bir çocuğun elinde
Ucundan bir lokma ısırıkla koparılmış
İştahla çiğnediği ekmekle birlikte savrulmuş
Çamuruna batmıştı sokağın en tenha yerinde
Gülümsüyordu haline acılı gözleriyle

O gün simsiyah bir geceydi
Gökte bir yıldız dahi yoktu

Ve kurşunlar yağmur gibi yağmaya başladı
Havada şimşek gibi parlayarak
Zifiri karanlıkta sokakları fener lambası gibi aydınlatıp
Yıldırımlar gibi çakıp sönyordu
Taş duvarları parçalayarak
Boş kovanları savruluyordu sağa sola
Pencerelerin arkasında puslu perdeler
Hüzünlerini çekmiş, bürünmüştü yasa

Ormanlar kadar sessiz uğultuların ortasına doğuyordu güneş
Artık o köye hüzünlü ışıklarından bırakıyordu
Mutluluk ışıkları sönmüştü köyün
Bahar aylarında çiçeklerin yerine
Tarlalarında çakıl dikenleriydi büyüyen
Kabuk bağladıkça... Yaralarını kanatarak deşen
İşte o köy benim köyüm
Her düşüm de dertli öyküm

Müslüm Bayram

Kutlu Olsun

Ey şairler ey ozanlar
Kutlu gündür cumhuriyet
Kaynar kanımda kazanlar
Damarlarımda hürriyet

Sabahıma doğan güneş
Sancılarıyla batacak
Cumhuriyete nedir eş
Hilalim kaşın çatacak

Kutlu olsun Doğum günün
Cumhuriyet Bayramımız
Meşale ateşi ünün
Ana sütü ayranımız

Gökte yüce derinlikler
Yıldızlar sarı ay mıdır
Kula kulluk yarenlikler
Başa taç etek yay mıdır

Vatanımız toprağımız
Kızılıcak şerbeti kandır
Taşı fidan yaprağımız
Cumhuriyet taçtır, şandır

Kutsal vatani yurt tutan
Ey mehmetçğim ocağım
Mermiye kafa baş atan
Kanından şanlı sancağım

Cumhuriyet armağandır
Özgürlüğümüz timsali
Başkomutan tek kağandır
Yok! Atatürk'ün emsali

Coşkusuyla coşacağız
Bayramımız kutlu olsun
Yüreklerden taşacağız
Alem duysun mutlu olsun

Müslüm Bayram

Kutlu Olsun!

Ne Mutlu bize, şanlı milletimize
Kutlayacak zaferlerimiz var
Yedi düvele diz çöktürmüş
Şanıyla yüce tarihimiz var.

Sen ben o, etten kemiğiz
Kutsal amaç uğrunda birleşeceğiz
Dev Ordularıyla emperyalizmi yeneceğiz
Çiğnetmeyeceğiz toprağı asla!
Namusumuz bileceğiz.

Biz deyince...
İri olunur diri olunur bir olunur
Senlik benlikte boğulur
Türk'ü, Kürdü, Laz'ı, Çerkez'i' mi olur?
Ne Mutlu Türküm Diyene.

Ey Türküm diyen!
Ant olsun ki şanlıdır adımız
Atatürktür liderimiz başkomutanımız
İlelebet! Al sancağı yüceltmektir şanımız
Kutlu olsun!
Otuz Ağustos Zafer'i bayramımız.

Mahşeri Meydanda kurulacak bir gün divan
Birlikte yaşamak uğruna var mıdır,
nedir çaban?
Münafiktir eğer; fikri başka zikri başka olan
Eyvah demeden dertlen önce,
Kendine yan.

Vatanımız kutsalımız arımız
Atatürk'ün izinden gitmektir karımız
Utkumuz, tutkumuz; parlar göklerde
Al yıldızımız bayrağımız.

Kutlu olsun!
Milletimize en yüce
Otuz Ağustos Zafer Bayramımız.

Müslüm Bayram

Kutsal Ateş

Ateş yanıyor dumanı göklerde yüceliyor
Bacanın simsiyah karanlığı sanki içimi aydınlatıp, rahatlatıyor
Gülümseyen çocuklar boş sokaklarda özgürce oynuyorlar
Bugün bu Ateş beni farklı yakıyor,
Canımı acıtıyor

Evlerinde Mutlu insan yüzleri görmeyi arzum
Gülüyorlar sıcacık kaygısızca
Düşleri engin...
Bencil beklentileri olmadan
Sobanın ateşi bir başka ısıtıyor,
Canımı yakıyor

Sıra, sıra dizilmiş ahşap boyasız evler toprakla sıvalı
Çatıları kimisi çatlak kiremitlerle yamalı
Tozlanmış camları belli ki boş
Yıllar olmuş kimse uğrama yalı
Dumanı tüten Ateş'in sıcaklığı bugün
Canımı bir başka yakıyor

Hüzünleniyorum... Hüznümü içime atıp ağlıyorum
Bilmiyorum nedenini saklıyorum nemli gözlerimi
Oğul, oğul...
Ocağımız sönmessin ateşimiz tütsün derlerdi
Bu tüten duman bugün benim
Canımı bir başka yakıyor.

Müslüm Bayram

Kutsal Ocak

Kutlu ocağın şanlı ordusu
Selam durmuşlar hilal bayrağa
O bayrak ki!
renği al kırmızı
Göklerin incisi parlayan yıldızı

Uçan kuşlar ötüşen börtü böcekler
Susmuş evren sessiz yıldızlı gece
Lambasını kısmış dolunay
Güneş tanda kızarmış

Mavi gökleri süsleyen tatlı ece
Dalgalanan ay yıldızlı bayrağım
Bezenmiş rengin şehit kanından
Sana öylesine dahi yan bakan
Olur İmanından
Tatlı canından

Sense şanlı ey! Türk Mehmet'i
Kutlu ocağın asil neferi

Seni doğuran ana ne güzel ana...
Şafağına mühürlenmişse
peygamber İzi
Kıvanç duy ne mutlu sana
Mukaddes kadehin doludur
Şehadet getirip iç kana kana

Övünç kaynağın asildir unutma
Savaşçı ruhu atalarının
Dolaşır kanı damarlarında
Yedi düvele karşı şanlı nice zaferi
Yazılıdır tarihin altın sayfalarında

Şimdi sıra sende, kılıç sende
Savaşırsın gece gündüz sınırda, çölde
Emperyalizme uşaklık edenleri
Boğarsın saklandığı karanlık ininde

Kudret sensin, Arslan sensin
Korku nedir bilmezsin
Şanlı ordunun Şanlı Mehmet'i
Başımızın üstünde taç sensin

Seninle gururludur bu millet bu ordu
Çiğnetme asla! Düşmana yurdu
On altı devleti kuran atalarının
Kutlu emaneti onurudur

Bu Ocak kutsal Ocak!
Yıkılmaz hep dik duracak!

Müslüm Bayram

Kutsal Yaşam

Açılsın perdeler odama ışık girsin
Bir gün doğuyor sabaha yeniden
Kutsal yaşam, yaşamak için
Umutlar tükenmeden, sönmeden...

Kuşlar; uçmayın! Bağrışıp durmayın
Başıma ağrılar; sancılar giriyor
Habersizim habersiz, kaç zamandır
Sevgiliden o vefasız yârden

Oysa ne ümit'ler besliyorduk
Güneşi karşılayacaktık doğarken
Kuş civıltıları eşliğinde oynayacaktı çocuklar
Gözlerimiz yıldızlarla sonsuzluğa dalarken.

Müslüm Bayram

Kutsal Yuva

Yuvasını kurarken dişi kuş
Erkeği pusuda gözetliyor
Mimarisiyle sağlam oldukça hoş
Zarafetiyle güzellikler sunuyor.

İzlenmekteler; doyumsuzca
Sevgiliye hasret gibi; susuz ve aç!
Kismetine razı olmayınca
Neye yarardı... Altın işlemeli taç.

Saldırıyorlar durmadan; yıkacaklar!
Günlerce verilen emekleri
Ölümüne savunurken yuvasını
İnliyor her yer; ciyak, ciyak sesleri.

Çaresi yoktur! Çekilecek çilenin
İlahi adaletse... Bir sebebi var
Uzaklaşıp, kaçarken aç kargaların
Müjdesidir; yaşayacak ömürleri var.

Müslüm Bayram

Manzara

Kuralsız kaygan bu dünya zemininde
Yürürken düşe kalka zorlanıyorum
Suratı kas katı ruh hallerinde
Bir yığın manzarayla karşılaşıyorum

Karnında taşıdığı bebeğiyle anneyi
Tebessümle selamlayıp uzaklaşıyorum
Acep olur mu? Mutlu bir geleceği
Nedensizce dertlenip düşünüyorum

Kaygı uyandıran böylesi düşünceler
Garip gelebilir belki de sizlere
Kurtlar sisli havayı sezerler
Yaradan'ın verdiği gizli hislerle

Ana kraliçe arılar yuvayı terk etmişler
Belli ki yuvasını hor görmüşler
Eşek arıları sarmış sarhoş tüm çiçekler
Bülbülün aşkını güle, yazık ki görmezler.

Müslüm Bayram

Masumdu Giz

Yükselişindeydi giz hüzün bulutlarının
Boşalırcasına sırsıklam yağmasıyla
Göklerin saflığından arı umutlarının
Yansımalarıydı aynalara ağmasıyla.

İlk sırlarıydı çıplaklığının mahremine
Masumiyetinin allığını yansıtırken
Bakışların sığınır efsunlu gizemine
Güneşli gülüşleri içimi ısıtırken.

Aşklı perdelerinden sevgiliye susamak
Arzu aralığından meftun dolu bakardım
Ak güvercin hafifliğinde gökte yaşamak
Kanat takıp mavi ufuklarına akardım.

İlham dolu gecelerimin yıldızıydınız
Yedi kat derinliklerin sırrı gözlerimin
Tatlı gülücükleriyle çarpan sızıydınız
Ağrısı dindirilemez kalbi sözlerinin.

Düşünüyorum hani yüce inceliğiniz
Venüs'ü de kiskandırırdı eceliğiniz
Güneşten al aydan bir haldi yüceliğiniz
Gönüllerden taşardı, hoştu niceliğiniz.

Bulutlanmış ah sisler inmiş gözlerinize
Ürkütölmüş sindirilmiş yüz sanki çocuksu
Lal olup susmuş ne oldu bülbül dilinize
Kurumuş pınarların! Kalmamış gözyaşı su.

Müslüm Bayram

Mevlam

Uzadıya uzun derinliğinde
Sahte gülücüğün yarenliğinde
Dağılmış yuvalar örenliğinde
Güneşi doğmayan karanlığında

Sevgisiz büyüyen sürgünleriydi
Ormanların yaprakları dalından
Hazana açılmış mevsimleriydi
Zamane yolcusu kırık salından

Gümbür, gümbür gümbürdeyerek çalan
Savaş borazanı kundaklarında
Kan uykusuna emzirerek dalan
Annenin kolları yanaklarında

Çölleşen bu yaban topraklarının
Tomurcuklarıdır onlar üzmeyin
Gövermiş biçilmez başaklarının
Orağa gelmez çimleri ezmeyin

Kullarını masum özel yarattın
Akılla beyinle güzel donattın
Nefsiyle şeytanın önüne attın
Gözyaşı kandı analar ağlattın

Mevla'm yakarışlarım duy sanadır
Misafiri fani yalan dünyanda
Dursun kan yaşları cennet anadır
Alanda sen rahme cenin koyanda

Müslüm Bayram

Mevzu Aşksa

Vazgeçilmez dedikleri ne ki!
Vazgeçmekse vazgeçtim, terk eyledim bu şehri
İaşesi aşından yoksun
Tüm tatlı hevesleri zevklerinden
Geceleri eğlencelerinden

Diz çöktüm önüne serdim çulumu
Aşkla ezdim!
Çığnedim gururumu her şeyden yoksul
Domdom kurşun yaralı değdiği yerden
Vurgun kalbim
Tam on ikiden

Söyle! Vazgeçebilir misin her şeyden?
Çöl ıssızlığı bir vahada
Benimle sürgüne gelebilir misin?
Bir asır sürse güç müdür sana?
Güç olan nedir?
Sevgi nedir?
Aşk nedir?

Dargın olmak hayata, kırgın olmaks
Boynum tüyden ince eğilir kırılırım
Yaralı bir ömür Kaf dağında aşksa
Zümrüdü Anka'n olur gelirim

Müslüm Bayram

Meydan Belli

Kurulmuş dünya düzeni
Döner çark işler nizamı
Sual etmeyin zamanı
Vicdan ölmüş yok terazi

Çemberine girenlerin
Un ufak ezilenlerin
Çarklara direnenlerin
Günahları çoktan belli

Bu dünyanın suyun içtik
Kendimizi sarhoş ettik
Kanmayınca zulüm ettik
Kanlı toprak acı belli

İnsanlığın hilesine
Oyunların cilvesine
Yalanına tövbesine
İnananlar dünden belli

Yolcusuyuz gece gündüz
Yaşlısı çocuğu genciz
Mahşerde bir beraberiz
Ölen belli katil belli

Yaradan güzel yaratmış
Varlığı adil dağıtmış
Bulutlara nemi katmış
Toprak emer hardan belli

Ozan Müslüm hak diyelim
Yüce divana varalım
Narı aşkıyla yanalım
İnsanlığa meydan belli

Müslüm Bayram

Meyhaneci

Şiirlerde aradım ismini heceledim
Çöl toprağa can veren buluttan çiseledim
Akıyor çağlıyordun, koynunda geceledim
Eğrildim girdabında mayhoş tattım selinden

Mest oldum alasından gözlerinde dem tuttum
Gönlüm edebiyatta şiirlerden em tuttum
Sundum altın tepsiyle şöleninde cem tuttum
İçtim yar kadehinden sarhoşum naz telinden

Uyuyalım el ele uzanalım sonsuza
Başak verip erelim değirmende unsuza
Çuvallara dolalım nazar olsun kansıza
Namert dünya malıyla esmeyelim yelinden

Dinle ey meyhaneci kollama köşeleri
Dağıtmam masaları kıramam şişeleri
Seyreyle ufuktaki kor kızıl şişeleri
Sarhoş olalım son kez mahareti elinden

Kızma bize ne olur kapatma kapıları
Şerefimize doldur bağından rakıları
Yıldızları sayalım kaçırma uykuları
Örtüsü yorganımız kazılırken belinden

Masamız musalladır mezemizi kaldırma
Yıldızlarla sönelim ellerinle soldurma
Sevgi baksın sol gözün âşıklara saldırma
Şafağı görsün vakit koklayalım gülünden

Müslüm Bayram

Mih Gibi Çakılmışım

Merhaba sevdiceğim, aşkına gönder selam
Dahi lahza ayrılık, işkencesi çok mahir
Görmeyesin sitemim, şiirlerim öz kelam
Gönlüme düşer darlık, huzurumsun bin ahir.

Doğarsın el bebeğim, ay gibisin yazgınla
Erişmek erdemlice, onurluca yaşamak
Dualarım sebebim, kalbim çarpar ezginle
Aynalarda sen varsın, aşk eşigim basamak.

Sarsıcı arzularım, dinmiyor iyileşmez
Rüyalarımda gezen, tatlı ar hüznlerin
Salkımları altına, aşk gölgesi ilişmez
Köşe başında eşme, asmalı üzümünün.

Eskidi akşamlarım, gökte yıldız kayarım
Koyu kahve gözlerin, batırdığı gök benim
Askerim şafağımdan, düşen ayı sayarım
Çatlamış ayağımda, derin yara yük benim.

Arı olsam dalına, bal yapsam al yanaktan
Taç yaprak ırgalansa, kanatlarım okşasa
Siyahı üzümünün, ah dökülse çanaktan
Dilimde aşk iksirim, taç sultanım ne şaşa.

Od düşürdün kalbime, o gün bu gün seyyah'ım
Bekle beni sevgilim, ant olsun ki aşk adım
Salıncağım girdabım, dem âlem-i ervah'ım
Suali olur mu hiç! Yazmışsa gönül kadım.

Nadide dağ çiçeğim, doğadan saf ezgimsin.
Tek avuntum ahir sen, bitimsiz ihtirasın
Mih gibi çakılmışım! İlk aşkım son yazgımsın
Umutlarım zahir sen! Göz bebek muhtirasın.

Müslüm Bayram

Mutluluk Nedir

Mutluluk nedir diye soranlar?
Günaydın sesiyle uyanıyorsam eğer
Şükrediyorum yalnız değilim demek
Soluyor sa yüzünde perdelerden sızan Güneş
Sevgilim yanımdasın yaşıyorum demek.

Müslüm Bayram

Mühürlü Aşk

Ufkun kızılığında batan güneşim
Solgun yıldızlarına alışık değilim
Dorukların sağrısına oturmuş bir ay var
Yanılıcı mağrurluğunda boğulan;
güzelliklerinde serinletici esintisi ormanın
derinliklerinden inleyerek fişkıran akar su gibi

uğultular sitemkar karışır rüzgara
Çoban türküsünde ismin geçer
Kulaklarımdan hüzünlenirim
Kapılırim duygulara

Devingen ruhum dindirilemezdir
Cömert duygularının azabında kıvranır
sızısından alevlenir
Yanardağ olur lavlarından
Örsünde çekiçlenen aşık bir kalp
Kalıplanır önüne serilir
Mühürler sevdasını

Adaklanmak istediğim tek sensin
Celladım olsan dahi sunak taşında
bense gönüllü kurbanım
Yüzer canlı cesedim...
Nostaljik soğuk mermerlerinde
Tüm hücrelerimle titrer
son nefesimi isminle veririm

Müslüm Bayram

Mühürlü Gözler

Güzel kaşlarını niçin çatarsın
Yaralıdır gönlüm aşka sevdaya
Selamsız geçerek çalım satarsın
Candan nazar ile bakmam bir daha

Yıldızlarla gecelerin koynunda
Yeminler ederken o tatlı dilin
Yorgun kalpler ay doğarken uykuda
Mühürlenmiş gözlerimle gözlerin

Gülü koparılan dallar incir mi?
İncinse de köklerine küser mi?
Seven âşık sevdasından geçer mi?
Bülbülüm bağında ötmem bir daha

Çiy düşmüş bedenlerimiz titrerken
Şisli gece şafağı sabahına
Güneş ilk flaşlarını patlatırken
Nar bakışların tatlı nazarına

Aşkını bin bir Çiçek'te arayan
Çiçeğin özünden suyundan kanan
Petekler dolusu balları yapan
Arı olsam güle konmam bir daha

Yalanmış sevdamız, aşkımız yalan
Alev volkanlardan geriye kalan
Küllerimizin köz yığınlarından
Zerresi kalmamış savrulmuş aman

Ozan Müslüm sever seni aşk ile
Coşkun ırmak gibi akan seliyle
Meleklerin gökten nice huriyle
İnse de başkasın sevmem bir daha

Müslüm Bayram

Mülkü Şiir

Ey dost eğlen sana nasihatim var
Selamsız sabahsız zandan geçersin
Acı söylemekse, kabahatim var
Elem soluyarak zından içersin

Cemi âleminde ikrar vermişsin
Çiğnersin ikrarın basıp biçersin
Çanana candan gül, sevda dermişsin
Sıgmazsın bendine taşıp göçersin

Ayrılmasın yolun yâre varasın
Kalbinde ikilik kötülük yoktur
Allı cemalinle dara durasın
Yüzer Kevser'inde bedeninin paktır

Mülkü şiir ozanın gönlü bedesten
Atlastan libası sikkesi yoktur
Dermansızdır cehle, kelim sedastan
Okumaksa ilim, dört kitap haktır

Müslüm Bayram

Mürekkebi Bulama!

Zamanın bıraktığı küllerinden medet
Ummak mı zor olandır yanmak mı?
Anıları deşerken bir cimge umutla
Parlatmak nice dir çaba
Sabahına doğacak güneşi.

O güneş ki içinde kordur sönmeyen
İncileri dökülür de olursa toprak
Kalır ebedi gözlerinde nem.

Böylesi sevda aşk hikayesi
Yaşamayanlar bilmezler
Romanlarda olur böylesi der
Düşüyle yatarlar.

Kalp kapakçıkları ölüdür uykuda
Güzelliğın nesnelərini seçerken arzular
Boğulsun hoyratlığında!
Müptezel duygular.

Ey şair!
Aşk ı aramak değildir cevher
Ki, zira aşık olmak işin en kolay ıdır
Sevmektir aslolan sonsuzca
Ne olur... Mürekkebi bulama.

Marifetse iltifata tabi olacaktır elbet
Aşk yolculuğuna çıkacaksan doldur heyben-i
Sevgiyle yansın meşalen
Sönmesin ezeli ateş!

O ateş ki aşk küllerinde derilen
Parlayan inci yıldızlardan ak gerdanlığa
Yârin dizilen.

Müslüm Bayram

Nal Değildir

Türkü çal övünerek
Doğru saz dövünerek
Kendin ol güvenerek
İnsan kal kul değildir

Yoksula fırın kürek
Binaya sağlam direk
Akıllar başa gerek
Bozuk yol yol değildir

Öz konuş duru söyle
Aşkı kat çalış böyle
Ekin ek çiftçi köyle
Boş toprak sal değildir

İpeklisi beziyle
Anaç ana kızıyla
Nakışlısı nazıyla
Elin tut şal değildir

Dağda çiçek izinden
Arı içer tozundan
Kışı karsa yazından
Boş petek bal değildir

Dost söyler özü açık
Ortalık dolmuş kaçık
Laf bilmez açık saçık
Gidişat hal değildir

Ozan Müslüm atına
Doludizgin fırtına
Hakkın hakkı katına
Ermek şart nal değildir

Müslüm Bayram

Nasihatimdir

Zayıfsan güç topla ver zahmet
Güçlüyken zayıf görün olmasın haset
Her daim sana gelmez bol kısmet
Vefasız kula güvenme sonu zül olur.

Güçlüyken hiç düşünmez insan
Kimler dost, kimler düşman
Başına altından taç da taksan
Vefasız kula güvenme sonu zül olur.

Allayıp, pullama boş insanı
Çekersin bir gün çilesini kahrını
Arama sakın akıl ile izanı
Vefasız kula güvenme sonu zül olur.

Eğer ki bir gün; olur da düşersen
İnan; tekmeyi ilk ondan yersin
Dert etme kendine ilk değilsin
Vefasız kula güvenme sonu zül olur.

Ozan Müslüm sözüm dosta, dost görenedir
Kadir kıymet bilenedir
Bülbülün figanı nesinedir
Vefasız kula güvenme sonu zül olur.

Müslüm Bayram

Ne Olur!

Bağışlaması, rahmeti bol Yüce Rabbim
İsterim ki günahlarım yağmurlarınla yıkansın
Kir tutmaz toprağına düşmeden
Sevaplarım adına dualarımı da duy
Kazanların yana dursun yine de
Kötülerin ateşi sönsün bir kez
Ağlamasın çocuk... Anneler
Mutluluk aksın gözyaşları
Al yanaklara tebessümünden sür ne olur!
Güldür.

Gecelerin kadar sessizim
Gömdüm! Türlü düşüncelerim ari
Uzattım ellerimi yıldızlarına
Sığınmacı göçmen duygularım
Şiir okurum yazarım ehlimce
İlhamlarından beslenir beynim ne olur!
Doldur.

Dişi deveye erkektir dememi bekleme!
Başım diktir celladın sunaklarında
Ezilse de üzüm taneleriyle
Bir şarap imalatçısı çarklarında
Tatmam bir damla asla!
Çelladın altın taslarında...
Öleceksem de ne olur!
Öldür.

Vazgeçtim her şeyden
Dünya sahte cennetinden
Gerek bana, bana gerek! Kevser'inden
Bu garibinde mahrum etme ne olur!
Kuldur.

Müslüm Bayram

Nevruzum

Anadolu bahar nevruzla coşar
Bin bir çiçek türü bu ayda açar
Aşkıyla sevgiyle yoğrulup taşar
Hakikat budur dermansın Nevruzum

Nevruzum Bahar'ım en güzel ayım
Çalıyor türküler inliyor sazım
Kadın, erkek el ele gör halayım
Kucak aç dünya dermansın Nevruzum

Nevruz halkımızın Örfi Bayram'ı
Sönmeyen yıldızı Güneş'i ayı
Bin yıllık geçmişi tarihi varı
Koca bir çınar dermansın Nevruzum

Doğdu müjdeledi imam Aliyi
İslam eşiği Bektaş-i veliyi
Ulu ozanlardan pir Nesimi'yi
Ana ateşi dermansın Nevruzum

Müslüm Bayram

O Ben Değilim

Bakma bana öyle!
Resimdeki o ben değilim

Farz et zaman yengini
Sevda elgini
Gül solgunu
Limanlarına demir atmış
Gönül özlemiyle yorgun düşmüş
Dev dalgalarından beste, beste
Nostalji şarkı gibi
Sıcaklığına sığınan

Bakma bana öyle!
Resimdeki o ben değilim
Dökülür son damla yaş
Boşluğundan kanar
Ağrı dağı olur ağrılar
Yarasından yanar
Eteklerinden tutuşur
Yanardağın lavları
Külleri yığın külçe
Romanlaşır havalar
Büyülü şarkılarında
İsimsiz geçer aşk
Yazılmaz güftelerine

İlgıt, ilgıt esmişim
Tozmuşum rüzgârlarında
Dökülmüş çiçeklerim ah!
Uzanmış toprağına
Okşar nasır tutmuş ellerim
Hüzünlenir zaman

Bakma bana öyle!
Resimdeki o ben değilim.

Müslüm Bayram

Okyanusta Yüzüyorum

Bana tuzaklar kurmayın
Okyanusta yüzüyorum
Siğ sulara yem atmayın
Ben hileyi seziyorum

Kıskansan da çatlasan da
Entrikalar çevirsen de
Maskelere bürünsen de
Kör değilim görüyorum

Benim derdim üzüm yemek
El vereni dostum bilmek
Soyun sopun neme gerek
Ben kendimi biliyorum

Ozan Müslüm haktan dönmez
Namertlere boyun eğmez
Siğ sulara hiç gelemes
Okyanusta yüzüyorum.

Müslüm Bayram

Oy Gelin

Çiçekler içinde bir gelin var
Gözü yaşlı eller kınalı
Anladım ki onda; garip bir hal var
Lal olmuş dili, kalbi yaralı

Ne yıldız çare gökte ne de bir bulut
Dökülmüş gözyaşı kurumuş halde
Ne çayır çimen, akan çaylar umut
Yürüyor hüznle, hal bilmez derde

Gelin oy; oy gelin, ne güzel gelin
Yüzün çalıyor kızıl elmaya
İnce belinde, kırmızı kemerin
İzdüşümün gözümde; benzer dolunaya

Elmas karası bakışların, yay kaşların
Turna gibi sekişlerin ne narin
Oy gelin... Sendeki yara çok derin
Bende ki sevdaya çalar hallerin.

Müslüm Bayram

Ozan Tutma Kusur!

İblis gömleğiyle, gezer bir gafil
Cemde mihman olur, gülbeng veremez
Taşır omuz başı, dünyada sefil
Ya hak bir Muhammed, Ali diyemez

Erenlerin izi, piri yolundan
İkrar vererek HÜ! Allah diyerek
On iki imamlar kırklar deminden
Sek aşk ile turna... Semah dönerek

Divanı huzurda, çekildim dara
Mizacım aynalar, saf dökülerek!
Ağır basa tartım, vah günahlara
Ya Hak bir Muhammed, Ali diyerek

Ozan tutma kusur! Özünde ara
Ayrılık ikilik, kalbimde yara
Bir gün çekilirsən, divanı dara
Ya Hak bir Muhammed, Ali diyesin

Müslüm Bayram

Ozanın Yolu

Aşkın kitabını yazayım dedim
Hayal denizinde yüzme dediler
Soğuk çeşmem billur akayım dedim
Sahra çölü derin gezme dediler

Harami kaynıyor dört bir yanımız
Yüce dağlar geçit vermez geleyim
Nağmeleri yanık çalan çalgımız
Kırık telin tutmaz sazı neyleyim

Nice aşıkları ezdiğin hanlar
Satırların bozuk ayak yar olmaz
Bu yola baş koymuş ulu ozanlar
Şiirler okunmaz kitap nar olmaz

Ufuk'ta batıyor kızıl güneşim
Sırat köprüsüdür yalçın kayalar
Gam olmaz kimseye ölümse eşim
Yedi ulu ozan tozu sayalar

Müslüm Bayram

Öğretmenim

Ben bir öğrenciyim sizler öğretmen
Söyleyin... Hangi dersi nasıl seveyim
Yaramazlık yaparsam söz affetmen
Ne olur uzatın ellerinizden öpeyim

Baharımın tomurcuğu gülüyle
Hoş kokusu buhuruyla mürüyle
Saçlarımda hoş esintisi yeliyle
Özlem dolu hatıralarım öğretmenim

Işığınızla yakın beni aydınlatın
Karanlıktır! Siz sizlerin boşluğu
İsterseniz beni fırlatın atın
Cehennemdir! Işığınızın yokluğu

Öğrettiniz bize... Hece, hece anlattınız
Alfabeyi bölüp parçalayıp tattırdınız
Gökteki ece birer yıldızsınız
Gururum onurum canım öğretmenim

Ozan Müslüm bir harf öğreneyim
Uğruna kırk yıl kendim köle edeyim
24 Kasım Öğretmenler gününde
Başım eğik önünüzde dara geleyim

Müslüm Bayram

Ölüm Bize Sefa Ölüm Bize Yüce

Doğumla birlikte yola koyulan insanoğlundan kimisi yolu düz gider,
kimiside yol boyu döşeli çakıl taşlarını ayıklamakla hayatı biter
Kimide yola tuzaklar kurar, yol keser, haydutluk eder
Sevapları yoktur dağıtacak tükenmişliklerinin içerisinde sarhoşturlar.

Hiçbir şeyden mutlu olamazlar, kin duvarları örerler içten, durmadan!
Kendi cehennemlerinin kubbesini sıkı, sıkı...
Ne duyarlar, nede görürler kimseyi
Ölümden, ölmekten; korkarak yaşarlar

Korku dereceleri, günahkârlık ölçeğini yansıtır.
Korku arttıkça; günah işleme derecesi de artar
Acıma duygusu yoktur vicdanlarında
Bencillik; benliklerini kör etmiştir
Hiç düşünemezler dünyaya çıplak geldiklerini
Düşündükleri gün ise; çıplaktırlar kefenli tabutlarında.

Son pişmanlığın işkence hanesine esir düşmüşlerdir artık
Kendi işkenceleri başlarken! İşkence arenalarında.
Seyir halindeki; izleyici sıralarında olanlar ise mahcup
Evrenin ilahi adaleti karşısındaki hayran bakışlarında

Ne yüce duygudur ki; selam olsun onlara
Mayalarında sevgi besleyenlere
Ruhlarını şeytana satmayanlara
Onlar; ateşlere basarak, korkusuzca yürüdüler
Atıldılar hep ileri... Adanmışçasına.

Ağlamayın arkamdan, yırtmayın döşünüzü
Ölüm Bize Sefa Ölüm Bize Yüce.

Müslüm Bayram

Önce İnsan

Bir pazar yeriymi açtım tezgahı
Astım ceketimi sundum pazara
Gelen baktı, geçen baktı
Üzerine giymeye yürek yetmedi

Oysa cesaret doğuştan bir yetenektir
Bilmiyordu bunu onlar
Cahillerin her daim kördür gözleri
Ceketi çekiştirip durdular

Lime, lime ettiler ceketini
Herkes payına düşene razıydı
Kendince mutluydular
Cahillikleriyle yanıldılar

Ceket düğmesiz ve de kolsuz
Düğmelerden ne haber ne de iz
Bu kumaştan ceket çıkmaz!
Yamalı bohçayla adam olunmaz.

müslüm bayram

Müslüm Bayram

Önce Kendine

Şeverek oku! ilhamla, aşkla özümse
Önce inan kendine sev âşık ol
Kanma cahil cühelaya hacı hocaya şeyhe
Şakin ha! Kendinden başka kimseye...
Önce kendine önce kendine önce kendine.

Mektep medrese gezmek okumak öğrenmek ilim
İzinden ayrı düşmek midir bilimin? Asla...
Saplanarak karanlığa kalanlardan olma
Yıldızlı gecelerin sırrına ermektir maharet
Geri kalırsan cehalet
Şakin ha! Kalınmamalıdır geri güven kendine
Önce kendine önce kendine önce kendine

Mürekkep yalamış okumuş iseniz
El etek öpmek kul olmak yakışık almaz
Demektir ki muş gibisiniz, cahilsiniz
Kendine gel kendin ol bul kendini
Şakin ha! Kulluk Yüce yaradan' a dön kendine
Önce kendine önce kendine önce kendine.

Emir keşindir oku!
Ta yüreğinde hisset mana âlemini çöz
Donatılmış, akıl ile düşmüşsün canlı evrene
Yaşamak insanca yaşamak hür özgürce
Şakin ha! İsteme göklerden başka mülk
İnan kendine!
Önce kendine önce kendine önce kendine.

Müslüm Bayram

Öyle Bir Geçer Zaman Ki

Geldiğinde yıllar sonra
Hiçbir şey eskisi gibi değil
Nerede? O çamurlu yollar
Kurumuş akarsular ırmaklar

Dinmiş fırtına, ayazın sesi
Damında çarşaf gibi uzanan nerede?
O; diz boyu sıyırdığım karlar
Yıkılmış; viran olmuş kerpiçten damlar

Sabahın gelişini müjdeleyen
Kesik horoz sesleri nerede?
Memleketin ıssız kuytu köşelerinden
Avaz, avaz yükselen yanık türküleri

Kalabalıklardan bıkip kaçmış
Yaşlı bir ceylan yolunu kaybetmiş
Dolaşıyor... Papatya tarlalarında
Arıyor geçmişini.... Anılarında.

Müslüm Bayram

Öyle Bir Zaman

Yüreğe düşmüşse hüznün güneşi
Haktan nedir çare söyle bir zaman
Yar aşkıyla yanar kalbin sinesi
Dostlar bilmez pare öyle bir zaman

Kara sevda bahtın ölüm var imiş
Lokman hekim gelse çare zor imiş
Yalan dünya kefen bezin dar imiş
Namert gelmez dara öyle bir zaman

Kurumuş bağların durmuş hazana
Yuvalar yıkılmış, paye bozana
Haller perişandır doğru yazana
Bülbül düşmez zara öyle bir zaman

Yücedir dağ başın dumanın bitmez
Karlara erise dereler yetmez
Ecele güzellik pul para etmez
Külün durmaz kora öyle bir zaman

Ozanın sözüdür gamından yazar
Kalemi keskinse ezberler bozar
Önceliğim insan alımda nazar
Sazım susmaz nara öyle bir zaman

Müslüm Bayram

Özgürlüğüm

Ölüm soğuk mermerlerden
Buz kesmiş damarlarım
Ezilmedim çizmelerden
Hoşça kalın yoldaşlarım

Eylül benim doğum yârim
Merdivenler ecel çıkar
Benim olsa dünya yarım
Kelepçe diller ne çıkar

Boynum ince yağlı urgan
Gülümsüyorum güneşe
Telaş etme be gardiyan
Bak! Yürüyorum pürneşe

Ey! Celladımın has başı
Cehennemini yakacak
Gözlerimin çakmak taşı
Kıvılcım olup çakacak

Ağlamayın anam bacım
Ben cennetin ışığıyım
En kıymetlim başta tacım
Özgürlüğüm aşığıyım

Müslüm Bayram

Özgürlük Yolunda

Bu nasıl ayrılık! Nasıl yazı
Doğmuşum karlı bir kış ayında
Üşüdüm; Zemheri soğuk ayazı
Bir baykuş öter konmuş damımda

Ötme baykuş ötme seni vururlar
Anasız babasız öksüz kalırlar
Belki murat alır; belki verirler
Kimsesiz sahipsiz hayat yolunda

Baykuşum bende; çıkmazsa sesim
Dünyanın kahrını nasıl çekerim
Avcı vuracakmış; güler geçerim
Ölüme ne çare; özgürlük yolunda

Müslüm Bayram

Özlem Var Umut Var

Ta derinlerden gelen bir istek
Hatıralarda eskimeyen
Dövünüp duruyor durmadan
Tatlı meltem rüzgârlarıyla

Doğan güneşe özlem var
Hasrettir gökyüzü yabancı
Her sabah her sabah aynalarda ki
Tutkulu gülümsemelerdeki bu acı

Kapanında can çekişirken
Bir birini tetikleyen heyecanlar
Nereye savrulacağını bilmeden
Yürüyorlar...
Özlem var, bitmeyen umut var

Akın, akın yürüyorlar
Yollar çakıllı, dikenli
Korkusuzca geliyorlar
Tuzaklar yağlı zehirli

Özgürlüğe n gam n keder
Ayaklar yalın yaralı
Pasını attıkları yol ne der?
Haykırışlar gök gürültülü dalgalı

Müslüm Bayram

Özlemim Günler

Çocukken bizler yerli malı haftası vardı
Tüm aile çocuklarıyla sevinç yaşırdı
En leziz börekler açılır telaş başlardı
Yok olmuş! Silinip gidiyor özlemim günler

Öğretmenlerimiz bir başka ışık saçardı
Öğrenciler öğrendikçe havada uçardı
Körpe bedenlerin ruhuna sevgi kaçırdı
Yok olmuş! Silinip gidiyor özlemim günler

İlk ondan öğrendik bayrak vatan sevgisini
Atatürk'ün laik cumhuriyet ilkesini
Emaneti cumhuriyetin felsefesini
Yok olmuş! Silinip gidiyor özlemim günler

Bayramlar coşkuyla düzenlenir kutlanırdı
Yapılacaklar ince elekte elenirdi
Öğrenciler şık özel kıyafet giyinirdi
Yok olmuş! Silinip gidiyor özlemim günler

İmeceyi, yardımlaşmayı sizden öğrendik
Sizlerin çarkından geçerek keskin bilendik
Yanlışta direnmeyip, doğruları görendik
Yok olmuş! Silinip gidiyor özlemim günler

Ozan Müslüm ilk temeldir eğitim sistemi
Karlı dağdır öğretmenlerimizin sitemi
Güzel ülkemiz geleceğimizin istemi
Yok olmuş! Silinip gidiyor özlemim günler

Müslüm Bayram

Para

Sormayın ey dostlar sevgi nedir aşk nedir
Hangimiz düşmedik ki bir zamanlar bu derde
Kurtulamadık da içimizden atamadık da
Ne çare... Aşkta parayla sevgide parayla

Gençlik yıllarında okul sıralarında
Bir kaçamak yapmadık mı? Aşklı bakışlarımızla
Cep delik cepken delik... Elimiz kalınca boşlukta
Ne çare... Aşkta parayla sevgide parayla

Teneffüste; kantine yayılan taze simit kokusu
Seni düşünürken özlemle ısıtırdı içimi
Buğula yan demlikteki çayın fokurtusu
Ne çare... Aşkta parayla sevgide parayla.

Müslüm Bayram

Pir Sultanlar Ölmez

Temmuz sıcağında yanmaktayım
Kanım terimin içinde
Vasiyetim vardı benim vasiyetim
Asılmaktı Pir sultanın ipinde

Otuz yedi candı onlar insandı
Şairdi; yazardı, ozandı, sazdı
Sevgi ekiyorlardı dilleriyle, türküyle
Susturdular! Yaktılar alevli ateşlerle

Yakanlar; ortaçağın firayunlarıydı
Kara bataklıklarında boğulan
Allahü Ekber sesleriyle... İnsanı insan yakar mı?
Oysa bilmiyorlardı hiç!
Sevgisini cömert Tanrının

Sivas, Sivas bunu da yaz
Pir sultanın yurdu; ey! Banaz
Hızır paşa emir vermiş
Pir sultanlar asılacak, yakılacaklar

Pir sultanlar ölemez!
Sevgisiz toprak yeşeremez
Kendine gel sen ey! İnsanoğlu
Tanrıya kefen biçilemez!

Müslüm Bayram

Putlaşmış Yaşamlar

Ey! Kendini her şeyin üstünde görenler
Hiç yıldızları seyre dalıp bakmadınız mı?
Gücü iktidarda, maddede sananlar
Nuh tufanı gazabından ders; almadınız mı?

Sokaklar ıssız!
Soğuk ve karanlık
Sefil çocuklar gezinmekte görmediniz mi?
El açıp Tanrı'ya yalvarıyorlar gibi
Put gibi yaşamaktan sıkılmadınız mı?

Müslüm Bayram

Ressama İlham

Karanlık gökler... Bir yıldız dahi yok gecede
Dev dalgaların dinliyorum uğultusunu
Kayaları yalayarak saf çeperince
Köpüklü öpücüğün mühürler tuzlusunu

Serinletici ıslak ten dokunuşlarında
Hatırası canlanıyor tadı dudaklarda
Gözlerim seyrinde ölüyorken doruklarda
İksirle dolmuş tükenmeyen hoş sevdalarda

Biran! Tılsımlı geceyi bozan dolunayın
Işımasıyla ak gerdanı durgun denizin
Süt liman mahmur kuytusunda maviliğinin
Yakamozlu berduş sarhoşluğuyla gezinen

Işıkları sönmüş deniz feneri altında
Aşk sarmalı... Ruhları birleşmiş iki beden
Doğuşuyla güneşin mahcup kızılığında
Ressama ilham... Tüm çıplaklığıyla resmeden

Müslüm Bayram

Ruh

Ruh şaştı ruhsuzluğuna, uludu...
Yankılandı ormanlar
Devrildi ağaçlar
Kıpladı örtüsü çığ gibi savruldu
Korku saldı her yere
Duyulmadı korkusu
Ruhsuz ulumalarından

Çılgın dalgalarıyla isyanda okyanus
Kirlenmiş suyu denizin mahcup
Kusuyor köpüklerini kayalara
Devrilmiş beyaz heykeller çiziyor
Ölü bedenlerden...
Panayırlar

Şairler yazın şiirlerinizi!
Besteleyin şarkılarınızı
Çalsın kurulsun dev orkestra
Ülusun ozanlar
Alkışları yıldızlara vursun... Ruhsuzluğun
Kıvançlı kalbinin tam ortasına
Çakılsın!
Çivilensin tabut.

Müslüm Bayram

Sana Aşık Olmak

İşıltınla yaktın kuş olup uçtun
Kamaştı şavkınla yaslı gözlerim
Zaman geçti hayli yasını tuttum
Ah bir bilsen seni ne çok özlerim

Aklına gelirdi düşersem eğer
Şiirler yazıyor anıyorum seni
Aşık olmak sana çok güçmüş meğer
Alfabeler anlatamıyor seni

Tadılmadık bin türlü giz zevkinle
Boşluğum zamana yağlı kurşunsun
On iki den vurdun tam girdin kalbinle
Gece gündüz zihnim dolaşıyorsun

Tütmeyen duman ateştir yokluğun
Lavdan alev, alev yanar içimde
Sensiz mavilikleri bol şu ufkun
Demirden duvar hücredir gözümde

Müslüm Bayram

Sana Söylemişim

Bu ağaçlar kuruyacak
Çekilecek çırılçıplak pul, pul
Biçimsiz ufuklarıyla düşecekler tek tek
Soyunarak elbiselerinden
Dilim, dilim çürüyecekler
Kurtçukların neşesinde

Doluydum belki bir zamanlar
Estiğim kadardı toprak
Sığındığım saçaklarında
Fırtınalarım derin
Titrerken zelzele

Yağmalı gür akmalıydım oluklarımdan
Taş malıydım sokaklarından
Boşalırken kara bulutlardan arzuyla
Kir pasağını süpürmek!
Tek leke kalmasın yer yüzeyinden

Sana söylemişim
Bu ağaçlar yılgın
Yenilerini aşılama, acil büyütme!
Dal budak saçılmak her yerde
Yıldızlar doğurmak göklerde

Ar duymayacağı güzelliklerle
Temiz filizlerin esintilerinden
Söylemişim sana bu ağaçlar kof
Yenileri biçimlensin köklerinden
Yeni ufuklarımız taçlansın diye...

Müslüm Bayram

Sancılı

Haçerdir sözlerin saplarken meşkle
Dökülen nağmeler diller sancılı
Konamazsın layık tahtıma aşkla
Ruhumda coşmayan seller sancılı

Değmeyecekti hiç ayazın ahir
Şiirlerden beste ahusun nehir
Hayali aşk ile kendine kahr
Bağında kör baykuş güller sancılı

Tohumlar yeşermiş göze gelmişsin
Ham sözleri ilaç derman bilmişsin
Kaf dağından poyraz acı yelmişsin
Serapmış gözlerin çöller sancılı.

Çürür ise insan gamı kederde
Besler kurdu çınar gövde hederde
Ormanın çığılı merhem ar derde
Udinin akordu teller sancılı

Düş kurmak güzelse hayalim sendin
Hücreler gergiyse dardayım tendin
Darağacı kurup celladı kendin
Kılıcı boynumda eller sancılı.

Müslüm Bayram

Sarhoş!

İnsan utanır mı? Deme kendinden
Okudukça ilim, bileniyorum
Deli cesareti! Cahil fendinden
Usumu herkese, bölemiyorum.

Sanmayınız her şey, gelir Tanrıdan
Mantık; akıl ile, harmanlanmazsa
Düş kalabalığı... Olur, sanrıdan
Dağılır kovanı, bal sırlanmazsa.

Ozanın şiiri deli gömleği!
Giydirmekse hüner, usta terziyim.
Şeytana aklını, kurda emleği
Kaptırmaksa sefil, yasta arzuyum.

Engin gök kubbenin, sırrından nefes
Çekip dolu kadeh, inkârcı sarhoş!
Firavunun zulmü, dünyevi kafes
Okyanusu yaran! Asası ne hoş.

Manayı ilimle, okuyup yazan
Diller ne söylerse, ezberdir kulak
İnancım kurandan, ilk emir izan
Kaç peygamber daha... ne kadar ulak!

Müslüm Bayram

Sarnıç Gözlerin

Yağlı kurşunlara gelmişçesine
Ağır dan da ağır yaralısın sen
Ar hüznün tattan yüz sevmişçesine
Geçmeyecek tufan sevdalısın sen

Doğdun gölgesinde ay ışığının
Gözyaşları sevinç dolu yıkandın
Çiy düşmüştü bağa mey aşığının
Çatlak kadehinde sızı akandın

Dem salıp göklere şahı servinin
Hoş esintileri günlük yelisin
Sarnıç gözlerinden közden merminin
Hasreti hedefi yuva kalbisin

Zikzaklı yokuşu dert engereği
Kamaştırır dansı gözde izleri
Salınınca etek aşksa gereği
Kalbimde küllenmiş közde izleri

Engereğin kiskanç soylu salınış
Taştan caddelerin tozun kaldırır
Sarnıç gözlerine bakıp dalınış
Seven âşıkların canın aldırır

İstemem gerekmez yıldız ne de ay
Sarnıç gözlerinde dalıp öleyim
Sevda mahkûmunun son arzusu say
Cennete sayayım aşksa balayım

Müslüm Bayram

Secdesi Kıt İnsan

İnsandan insana olmaz kul köle
Mayası bozuktur katılmış hile
Altın beşik ister, höllükte bele
Topaç olmuş yaşam, fırıl dönüyor

Ar namusu sermiş basmaz yerlere
Toprak kirse tutmaz yiğit erlere
Soğan ekmek baldır, aştır serlere
Ay güneşe hasret, kırıl sönüyor

Yüce yaratanda kusur aranmaz
Fikri bozuk kendi, balsa arınmaz
Sevdasına sadık, âşık yaranmaz
Ak süttten çıkmışça, tiril dönüyor

Karlı dağlar yaşlan, karın erisin
Güneş kızgınlığı, kurttan berisin
Kemikten bedenin, körpe derisin
Korlu lavlarında, eril sönüyor

Ozanım şiirlerin, sazdan çalınır
Dostla muhabbetin, gönlü alınır
Halaylar kurulur, turna salınır
Secdesi kıt insan, harıl dönüyor

Müslüm Bayram

Selam Olsun

Ayaklarım karlı yol eriyecek izlerim
Güneşin doğuşunda yürüyecek toprağa
Son kez ufka erecek kapanacak gözlerim
Tohumları okşarken gürleyecek orağa

Bencilliğine ahım nede söylem bir sözüm
Yoktur geçen zamanda solacak nakışların
Olmayacak dilimde ah benim iki gözüm
Yalanmış sahte endam eğreti bakışların

Kartalın konduğu dal ağlar sessizliğinde
Kulağında zelzele yalnızlığı sıkıntı
Yaralıdır kanadı gökler ıssızlığında
Kanar ağrılarından heyelandir akıntı

Sıllara dönüşüm mazilere özlemim
Toktur karnım istemem diz çökmem sofralara
Hoş iltifata kanmam bol sözlerdir gözlemim
Namert elinden lokma girmesin safralara

Ummanlarda oynaşır sığ sularda yüzemem
Ak düştü hücrelerim olgundur duygularım
Israr etme ne olur riyakarla gezemem
Selam olsun yoldaşlar dostlara saygılarım

Müslüm Bayram

Sen Ey Yabancı!

Yalçın kayalardır, hüzün dağların
Kovukları derin uçurum, yar.
Yaşlı kartallar tünemiş, dost tutmuş.
Ağır cüsseleriyle sinmiş.
Kanatlarında sancılar.

Yanaşmış, demir atmış bir gemi
Dökülmeye başlamış armalarından
Tatlı özlemleriyle pas tutmuş
Açık ara uzak armuzlarından.
Işığı söndürülmüş,
Şen şakrak... Bi haber tayfalarından.

Yorgun düşmüş sahiller, ıssız limanlar.
Kumsalda cılız beste çalar.
Aşktan çatlamış bordaların yüzeyi
Yas tutmaz anılar...
Eski tufanlarına yanar.

Uzak diyarlardan gelmiş sen ey yabancı!
Anlatırsın hoş anılarını, dinleyenin yok.
Tadı kaçmış damaklarından bal dökülür.
Boğulur fırtınalarında hisli duygular.
Kıpraşır müjgânların...
Yıldızlaşır ağlaşır.

Müslüm Bayram

Sen Gelirsin Aklıma

Gün ışığı sızır perdelerden
Yansıtır rengin aynalara
Duvarda ki resme nazire
Bir gül kabarır mahmurluğuyla
Dikeniyile solgun sabaha
Sen gelirsin aklıma

Yağmurlar çiseler ıslatır sokakları
Parlar dallarında kirazlar
Bahçelerinde menekşeler
Radyoda papatyalar şarkısı
Bir kedi eşikte miyavlar
Arar hüznün dolu bakışlarında
Sen gelirsin aklıma

Gün öylece dolar zaman yorgun düşer
Ufuklar kızarır uykusuzluğun dan ağar
Kapanırken gözleri güneşin
Karanlığın ıssızlığında
Sen gelirsin aklıma

Kurulur yıldızlar altında sofram
Muhabbetim kendimle arzu dolu
Aya erişmeyi beklerim
Beyhude kıskançlığı kuyruklu yıldızın
Şerefine sen ey son kadehim
İşte doğuyor yine altın hilaliyle ay
Kamaşıyor sa anlarım ki gözlerim
Sen gelirsin aklıma

Müslüm Bayram

Sen Mahvet!

Gizemlidir anılar baldan tatlı hayalin
Gözlerinden geçerken, avazından vurgular
Boğulur gecelerde şehvetinden celalin
Son yaşanmışlıkların geçmişinden sorgular

Ateşlere atsalar aşk ehliyle yanamaz
Yüreğinde taşırırsın dualı hançer gibi
Pişmanlıkların olsa aşka geçit tanımaz
Korlu kadehlerin kül! Seherle uçar gibi

Günahlarım kabarık sorguya yatırılmış
Açık artırmalarda şansımı zorluyorum
Günüme doğan güneş ufukta batırılmış
Düşüş atmak bahtım sa zarları sallıyorum

Dalından koparılmış düşmüşse meyve yere
Çürümeye dururmuş ezildiği yerinden
Vermiş evladın sele akıyor kızıl dere
Zeytin karası saçlar aklaşmış kederinden

Arzuları körelmiş veda öpücüğünde
Kalmamış aşklarından ne bir iz nede şehvet
İlk gördüğümde o gün Venüs güzelliğinde
Güzelim demiştim ki... Al beni tek sen mahvet!

Müslüm Bayram

Sen Ölmedin!

Ey güzel çocuk duy beni
Sana öldü diyenler var
Sen asla ölmedin ki
Yazılmadı kara tahtına hiç
Soğuk mermer taşında ölüm

Yağlı urgana boynun uzatman boşunadır gülüm
Darağacında kafa atman ölüme
Mıh gibi çakıldı ölümsüzlüğün be gülüm
Unutulmazlar arasında adın
Servi oldun mavi göklere
Kalplere sevdanı saldın

Değemez hiç bir celladının kirli eli
Bakamaz da kem gözleri
Körpecik bedenler ölmez be gülüm
Sen ölmedin ki ölümsüzsün be gülüm.

Dünya anneleri sancınla doğuma durdu
İsmi koydu çocuklarına
Ak ellerinde ak sütüyle besleyip
Sarmaladılar koyunlarında
Okşandılar sevgiyle...

Kutluyorlar doğum gününü
Her yıldönümü ölümsüzlüğünü
Kabir taşında yazıyor be gülüm
Sen ölmedin yaşıyorsun be gülüm.

Ölmek nedir ki be gülüm
Güneşin battığı geceye
Bir Yıldız olup doğmak!
Yaşamak... Ermek ölümsüzlüğe....

Müslüm Bayram

Seni Çok Seviyorum

Ruhunu sessizce teslim ettiğin
O; vakurca gidişinden beridir
Bir közdür yüreğim sönmeyen
Kederlerimle baş başa hiç dinmeyen

Mahşeri andıran sevimli kalabalıklar
Hatırlıyorum... Bir toz bulutu gibi dağıldılar
Herkesten sakladığım gözdeki yaşlar
Saplanmış bir ok! Çıkmıyor ki ağıtlar

Mırıltı halinde dildeki şarkılarım
Nağmeler gelişigüzel savruluyor
Zemzem suyu mudur? Damla gözyaşlarım
Katılmışı yüreğim nasılda yumuşuyor

Açtım ellerimi mezarının başında
Yüreğim gibi sanki katılmışı toprağın
Kazıyorum... Tırnaklarımı kanatırcasına
Dualarımla toprağına gül dikiyorum

Artık ağlamayı da öğrendim anne
Gözyaşlarımla suluyorum toprağına
Çocukken söyleyemediğim o sihirli sözcüğü
Haykırıyorum işte duy! Seni çok seviyorum.

Müslüm Bayram

Seni Sevmeyen Ölsün

Edebiyat defterinin
Kıdemlisi saf gülüsün
Ayaz fırtınalarının
Al baharı bülbülüsün

Yağmurların coşacağı
Sen bir nazlı yaz sıcağı
Hilal rengin gök kuşağı
Ah! Seni sevmeyen ölsün
Ah! Seni görmeyen ölsün

Sancağını selamlayan
Cumhuriyeti anlayan
Boş kovanları ballayan
Ah! Seni sevmeyen ölsün
Ah! Seni bilmeyen ölsün

Sen denizsin mavi sensin
Ayın rengi güneşisin
Âlem bunu böyle bilsin
Ah! Seni sevmeyen ölsün
Ah! Seni övmeyen ölsün

Gururumuz ecemizsin
Ummanlarda incimizsin
Bacım sensin kardeş sensin
Ah! Seni sevmeyen ölsün
Ah! Seni sevmeyen ölsün

Müslüm Bayram

Sensiz

Ayrıldığın limanından zamansız yolculuğa
Sevda yüklü yüreğim bilseydin eğer
Hoşça kal diyerek çıkar mıydın kim bilir?
Bırakmışsın bir not!
Delice seviyorum demişsin meğer

Gökyüzüne baktım o gamlı anımda
Gözümde parladı yaşlar akarken
Hislendi bulutlar aynı Zaman'da
Kaybolup, sonsuzluğa uğurlarken

Yazmışsın... Düşüne düştüğümde ben
Dal gökyüzüne maviliklerine
Hayalimi kurarak tutkuyla an
Lirik bir şiir oku aşkımız niyetine

Dağılmıyor sisler! Nerede o eski mutlu bulutlar
Ne bir yıldız; ne de bir mavilik var
Hayal dahi kuramıyorum sensiz
Gidişin ateşten sanki kor!
Dönüşünde Firdevs ırmakları var.

Müslüm Bayram

Sensizliğim

Güneş iŖte yine doğuyor tan kızılığında
Dinliyorum ürpererek sensizliğimi
Ruhunu kaybetmiŖ divane bakıŖlarım
Yankılanırken lodos vadilerinde kuru iklim
Arıyor sağanaklı yağmurlarını
Karıncalar belirsizleŖiyor gözümde
Renk vermiyor hiçbir canlı
Ayrık otları pranga yalın ayaklarıma
Kıyım, kıyım yaralı izler taşıyor
Sancıları damarlarımda.

Ve dinliyorum sessizliğimi
Düşünüyorum ürpererek!
Sensizliğimi.

Ağustos böceğinin diline düşmüş
İnletiyor orkestrası geceyi
Yılanlar sarmaŖ dolaŖ uyuyorlar
Fısıltı halinde eşlik ediyorum Ŗarkımızı
Hangi aşk zengindir isyankâr dizelerde
Yoksul elbiselerine sarılmış
Zangır, zangır titreyiŖlerim
UçuŖurken sensiz yarım hayallerim
Toprağa düşürüyor bulut çiğ tanelerini
Biran da susuyor senfoni...

Ve dinliyorum sessizliğimi
Düşünüyorum ürpererek!
Sensizliğimi.

Müslüm Bayram

Serdi Küllerime

Yolumun geçtiği bir meyhanede
Demlenirken tek başıma masamda
Kadeh kaldırdığımda tam karşımda
Dondu kadehler asıldı havada!

Yerinden kalktı usulca, yavaşça
Elinde kadehi geçti masama
Kalp şeklini almış kırmızı ruju
Kadehini kaplamıştı adeta

Çok işveli cilveli sanki peri!
Şoyuyordu gözleri bedenimi
Öğrendi mesleğim, şairliğimi
Kadehini kaptı terk etti geri

Söyle ey ahu dilber neden gittin?
Nedir kusurum hatamı eyledim?
Oysa sana ısınmış kaynamıştım
Niçin umut verip aklımı çeldin?

Sırma zülfünü atarken arkaya
Alaycı bakışlar fırlattı bana
Elinde kırmızı rujlu kadehi
Çıkarttığında açık artırmaya

Seyrediyorken olanı biteni
Rakamlar uçuşuyordu havada
Görecekler birazdan hak edeni
Hangi şiir denk kadehteki ruja da?

Sahneye koşup okudum aşk şiiri
Bir anda kopunca alkış sesleri
Elinden kayıp kırıldı kadehi
Yakan gözleriyle af diler gibi

Üzgündü çok hatasını anladı
Aşklı şiirlerimden tatlanıp yandı
Kalbimi çalarak aşkını bandı
Tangoya sahneye dansa kaldırdı

Elimden tutarak çekti kendine
Alev kadehlerle indi bendime
Attı beni Firdevs- i Kevser ine
Aşkı dokuyup serdi küllerime

Müslüm Bayram

Sessiz Adam

Sessiz Adam rahat uyu sen.
Bilirim; bahtın hiç gülmedi.
Melek'ler yoldaşın olsun.
Kaderde var bu... Kimler göçmedi ki.

Son gördüğümde seni tek başınaydın
Sigarandan çıkartıyordun hüznünü.
Altında kırık bir sandalye...
Yeşilyurt! Köşe başı kiraathanesinde

Selam verdim; öptüm elini
Baktın sımsıcak... Bir çayımı iç der gibi
Tabi ki kıramazdım teklifini
İçtim çayını
Yeşilyurt! Köşe başı kiraathanesinde.

Hakkı'nı helal et sessiz Adam
Bu dünyadaki çektiğin çileler
Cennet Bahçenin basamakları olsun.
Akrabanda sayılırım hani
Hakkım varsa sana; helal olsun.

Müslüm Bayram

Sessiz ıglık

Nice bir zaman öncesiydi...
O, mutluluk ülkesinde
Yıldızlı gecelerin karanlığı rüyalarından
Uyandırıldım şiddetli bir sarsıntıyla
Tir, tir titriyordum!
Ahşap sundurmanın altında

Alev, alevdi şimşekler!
Gök gürültüsüyle inen
Yağmurlarıyla, gözyaşlarıyla yıkanan
Ağırlığıydı kudretli cansız bedeninin...
On yaşında, on yaş kocamış lığın

Badem yeşili gözler üzerinde ürkek
Bir el... Son dökunuşlarıyla gezinirken
Anımsıyorum hala tükenmişliğini ıglığın
Bakışlarındaki fersiz gözlerin
İşiltisi artık parlamayacak

Acı zehrini sunuyordu bol iksirleriyle ilk
Tadıyordum kadeh, kadeh yazgısın feleğın
Biran tereddüt e mahal vermeyerek
Dikmiştim başıma...
Kana, kana içerek.

Müslüm Bayram

Sev Yaradanı

Kulsun kul kal sevmekse yaradanı
Ne ahiri sorgula ne de zahiri
Yaratmış cümleyi âdemden beri
Seversen canlıyı aşktan sayılır

Kulluk etme kula... Ser-in verilmez
Kulluk edilerek menzil varılmaz
Sabah ezanıyla selan verilmez
Kılınmaz namazın mundar sayılır.

Müslüm Bayram

Sevda eşnisi

Sensin sırlarımın gizi
Rüzgârlarımda savrulan
Dantel örgüsü saçların
Ebemkuşığı renginde
Sürükler peşinden
Dilekleriyle uçuşan şen gönlüm

Daha nasıl sevmeliyim?
Diz çökerek eteklerine
Tutunmuş... İnce bir sızıyım
Bedenimdeki ağrılardan
Dinmesi gerekmez mi?
Süzülerek sığınmalı kimsesiz
sahipsizim
Yeniden güneşin olmalı
Söyle! Doğmalı mıyım?

Dök dertlerini anlat!
Nefesini boşalt kalmasın söz
Fırlat inci gözlerinden işlesin!
İnsin bulutların üzerime
Olmasın tek bir kuru tenim
İslet sırlıklam yağmurlarınla
Filizlenerek boy vermeli miyim?

Saatler dursun zamanda
Yelkovan ve akrep tam on ikiden
Sevdamı aşkla vursun
Çalsın penceremiz
Kuş sesleriyle sevincimiz
Gözlerinden mavi bulutlara uçsun!
Kanat çırparak değsin! Yıldızlarda
Pişsin falım
Söyle! Falında çıkmalı mıyım?

Kıskanırım benden de gayri
Zaman bana gurbet
Hasret biter yaylaların
Hazan düşer ovalara
Mevsimler borazan çalar
Seni daha beter, daha beter sevmek!
Söyle! Karasevdalın mıyım?

Aklıma ağır basan
O tatlı sözlerin
Kalemimde şiir
Sayfalara yağın
Bin bir çeşit hazzıyla
Tat verirken lezzet çeşnilerin
Duyguların deryasında

Yıkılmaz dev sevdanla
Söyle! Yüzmeli miyim?

Müslüm Bayram

Sevdaya Merhem

Sevda nehrisindir derin akarsın
Aşkla alevlenip bendin yıkarsın
Ağacın budaktan ilmek takarsın
Tuz bassan yarana kime ne gerek

Dilin başka kıvrak kalçadan oynak
Daldan dala zıplar edersin kaynak
Ayran gönüllüsün çatlamış toynak
Taş çalsan karana kime ne gerek

Arz edip endamı söyleniyorsun
Dalgasız denizde eğleniyorsun
Kadehlerin iksir demleniyorsun
Meşk koysan darana kime ne gerek

Eleyelim aşkı yapalım elek
Kaderini yazsın keyiften felek
Çal sevdaya merhem elinde telek
Karun'san parana kime ne gerek

Müslüm Bayram

Sevgi Harcı

Gökteki maviliklere... Umutla özlemle...
Kanat çırpın, ötüşen kuşlar
Hiçbir avcı engel koyamaz ki
İşte bak!
Yol alıyor... Yerdeki karıncalar.

Hangi aşk çilesiz, emeksizdir
Sevgi harcı yoksa bu aşk temelsizdir
Sevmiyorum dersin yolun açık olsun
Bendeki aşk bir ömür süresizdir.

Gelirsen şiir ol da gel
Başka türlü İstemem! Eğer ki,
Geldiğinde yoksam; şiir as kapıma
Bileyim ki sen gelmişsin
Bileyim ki çok sevmişsin

Müslüm Bayram

Sevgi Yolu

Sevgi'den gelir iman
Özünde yoktur haramı, yalanı
Bu yola girip; olmaz döneni
On iki imam yoludur yolu

Kırlarda dara durulur
Hakka semah dönülür
Bu yola baş koyulur
On iki imam yoludur yolu

Bu yol ateş ile kordur
Ölmek kolay; dönmek zordur
Ehlibeyt yüce soydur
On iki imam yoludur yolu

Kim bu yolda yanılır
Beline haram bulanır
Divanda düşkün sayılır
On iki imam yoludur yolu

Bu yolun sevgidir dili
Peygamber soyu alidir yâri
Kalplerdeki aşk ile harı
On iki imam yoludur yolu.

Müslüm Bayram

Sevgili Anneciğim

Beni düşündüğünü ve her aklına geldiğinde ben, gözyaşlarını tutamadığını hissediyorum.

Döktüğün her gözyaşı yaralarımı daha da acıtarak yakıyor inan ki anne. Şimdi bana söz vermeni ve sözünü ömür boyu tutmanı istiyorum, lütfen bunu çok iyi düşün anne.

Eğer ki; benim üzülmemi istemiyorsan bunu benim için yapar mısın? Bunu istemekle sana çok mu haksızlık ediyorum inan ki bilmiyorum anne. Ancak kendimi böyle daha da mutlu hissedeceğimi düşünüyorum. Çünkü üzülmeni ve benim için gözyaşı dökmeni hiç ama hiç istemiyorum anne.

Sana sık, sık mektup yazmaya çalışıyorum, arkadaşlarımdan senin beni görmek için her hafta ziyaretime geldiğini öğrendim. Ancak görüşmemizi istemiyorlar anne. Uzaktan da olsa kaldığım paslı çerçevenin ışığında gözlerim aradı, buldu seni anne. Yavrusunu yitirmiş bir ceylanın çırpınışlarıydı halin. Lütfen kendini yorma böyle hırpalama Ben çok çok iyiyim... Yeter ki anne sen sakın üzülme.

Bir lodos esintisi oldu hani bir ara, sanki hissetmiş olmalı özlemim, hasretimi... Kokunu aldım anne kokunu! Hani sana koşar sarılırdım ya çocukken, kokunu içime çekerdim ya hani... Bir türlü doyamazdım biliyorsun... İşte yine aynısı oldu, hissettim sıcaklığını Kokunu içime doya doya son kez çektim. Dünyanın en güzel taze çiçeklerinden de güzeldi kokun anne.

Söylemek istediğim artık gelmeni istemiyorum anne. Beni bulamayıp sağa sola koşuşturmanı sormanı, yavrusunu yitirmiş ceylan tedirginliği hallerini hissetmek, bana işkencelerin en beteri haline geliyor anne.

Bana bir iyilik daha yapmanı isteyeceğim anne. Bahar ayı ile birlikte elimden tutar, bahçemizi birlikte kazar ve sebzeler ekerdik ya hani. Biliyorsun, en lezzetli domatesleri biz yetiştirirdik. İşte o bahçemize bir gül, bir karanfil, bir de lale dikmeni istiyorum anne Evlatların işte bu üç fidandır artık! Son Arzu'm budur anne senden. Hakkı'nı helal et. Ellerinden hasretle öpüyorum. Oğlun...

Müslüm Bayram

Sevgili Arım

BAKİR ÇİÇEK TARLALARI;
EŞEK ARILARININ İSTİLASINA
UĞRAMIŞSA EGER...

BAL YAPMAYA ÇALIŞAN BENİM SEVGİLİ ARIM!
SENİN NE NAZLANMAYA, NE DE SIZLANMAYA
VAKTİN VE ZAMANIN YOKTUR!

Müslüm Bayram

Sevgili Kızlarıma

Üzerine titreyerek sevdiğim
Neşvünema bulsun diye gözetdiğim
Kalbimin mabudun da her deminde
Her daim tomurcuğu m çiçeğim

Siğamazsınız cümlelere nasıl anlatılır
Güzelliğiniz karşısında kifayetsizdir sözcükler
Denizlerin incisi zümrüdü hatırlatır
Canım kızlarım hoş görün kalp-tendir sözler

Benim nadide dağ çiçeğim siziz
Itir kokan cennet bahçelerinden
Değişmem dünyada hiçbir değere
Can pareleri m benim yaşam sevincim

Eksik olmasın hiç; gülücüklerinizle
Saçılınsın! Yıldız, yıldız parlamış
Dolunay kıskansın sönsün yüzünüzde
Güneşin doğuşu gamzeleriniz de

Nefesim, yaşam kaynağım, ilhamımsınız
Her şeyin üstünde başımın tacısınız
Seveceğim candan, hep kollayacağım
Gözümün nuru, tatlı meleklerim

Müslüm Bayram

Sevgilim

Sana söylemek isteyip de söyleyemediğim o kadar söz biriktirmişim ki,
Yazıyorum elimde kalem beyaz kâğıt
Hiç bir leke barındırmayan aşklı sözleri
Okuyanlar hayranlıklarını belirtmek için,
Bana şair diyorlar.

Meğerse benim şairliğim seni çok sevmekmiş
Söyleyemediğim bunca sözler ise şiir.

Peki; ya öğrenciliğimizde sözlüdeki sorulara cevap verememem,
Nutkumun tutulmasına durmasına ne dersin?
Senin o muhteşem bakraç gözlerine mühürlenmem
Mum gibi erimelerim, kayboluşlarım...

İşte tam da bu nedenledir ki,
Hişimla not defterine kaydedilen sıfırların şiddetini
Düşündün mü hiç sevgilim?
Söyler misin?
Denk düşer miydi ki benim masum aşkıma.

Oysa... Hatırlar mısınız?
Yazılıda on üzerinden onluk kâğıdımı okurken öğretmenimizin şaşkın yüz ifadesini
Sınıftakilerin uğultulu tepkilerini
Tüm gözlerin hedef tahtasına atılan ok gibi bana çevrildiğini hala dün gibi hatırlıyorum.
Hatırlamamak ne mümkün... O parlayan güneşi
Söyle nasıl unuturum sevgilim

İşte itirafımdır tüm çıplaklığıyla,
Sana olan tutkulu aşkımla...
Yazılıdaki soruları yanıtlarken destansı yazdığımın,
Sözlüde ise...
Bakraç gözlerine gözlerimin, mühürlü kaldığının.

Müslüm Bayram

Sevgilim

Çabucacık geçmiş zaman
Duvarlarda süslü gençliğim
Tanınmaz bakarlar seyrine
Bayram sevinçlerim baldan
Tatlı şen kahkahalarım

Büyüklerimin önünde saygıyla
Özlemle sımsıcak ellerinden
Öpmek, sevgiyle tutmak için
Yaşken eğildiğim

Hatıralar defterinden kabarık
Gönlünde demlenir, hüzünlenirim
Süzülürüm sayfalardan
Dökülür anılarım

Yakıcı güneşi çekilmiş gölgelerine
Parılayan ay sabahında sönmüş
Kıvrımlarından damlayan tarihin
Kızıllemaları gülümser
Griye çalar aynalarım

Özlemim sen hasretim sen sevgilim
Gönüllerime açan gece çiçeğim
Gündüzlerimi renklendiren
Işığım, enerjim

Duygu pınarlarımda kaynayan aşk
Yadigâr kalan köklerimden
Koparılması mümkün olmayan
Aşktan bağım mühürüm
Damarlarımda dolaşan
Zemzem suyum

Müslüm Bayram

Seviyorum

Seviyorum demekten korkma!
Korkaklar asla sevemez
Sen ki; bir meleksin
Sevgililerin başı, tacısın.
O taç güneş gibi parlıyor
Ne ki! Parlayan taç...
Benim güzel meleşim
Güzelliğinin karşısında
Ne Güneşler batıyor.

Müslüm Bayram

Sevmekle Başlar Her Şey

An olur...
Hissedersin ruhunda ki titreşimin
Yazamadığın tutkudur izdüşümü
Vakitsizce sığdırılamayan
Dörtnala koşan zamandan

Toz bulutu zerreciklerinden dev!
Örtüsü yangın kum tanesi çöllerin
Issız coğrafyalarında
Her an savrulduğun
Yörüngesi bozuk satırlardan

Yeşertmek umutları beslemek
Sığınmak tatlı uykularından
Ana rahminde uyandırmak
Tohuma durmak delice
Tutunmak yaşama oradan

Arınmak toprak kadar saf
İlkbahar yağmurlarıyla sırılsıklam
Kondurmak öpücüğü coşkun
Güneşe dokunmak akşam

Lalesi sümbülü goncalarına
Bestesi güftesiyle şarkılarım
Ayın İlk cemresinden aşka çalıyor
Işıl, ışıl; yıldız, yıldız
Baharların taç yapraklarından
Örüyor şevdasını aşkla
Aşka bağlıyor

Nedir sevdanın sınırı?
Sevmekle başlar her şey
Öyleyse...
Durmasın çarpsın kalpler
Kadehler dolsun!
Ölümüne...
Ölümüne aşktan vursun

Müslüm Bayram

Sevmeyi Kuluna Kim Öğretecek

Havada güneş yok sisli karartı
Pusuda yatıyor zalim bir avcı
Körpe bir ceylansın nasıl da kıydı
Sevmeyi kuluna kim öğretecek

Aşk mı çok acı nefret mi çok tatlı
Cehline öğretmek zordur sanatı
Zindana çevrilmiş bunca hayatı
Sevmeyi kuluna kim öğretecek

Mektepler çoğaldı, sınıflar arttı
Müfredat tan çıkmış ilmi sanatı
Geçemiyoruz bir türlü vasatı
Sevmeyi kuluna kim öğretecek

Gök gürültüsü sahte hep aldattı
Bulutlar cömertçe yağmadan kaçtı
Emeğin kıymeti kalmadı şaştı
Sevmeyi kuluna kim öğretecek

Günahkâr kulların; başısla Tanrım
Affet! Cehennemine de razıyım
Bu dünyada yoktur kimseye ahım
Sevmeyi kuluna kim öğretecek

Müslüm Bayram

Seyret!

Sımsıcak koynunda büyüdü benliğim
Gözlerim gördü tüm güzelliklerini
Evren'i kapsıyordu sualsiz sorgulamalar
Terazisinde dünyanın ağırlığınca

Dere yatağında büyümüş filizlerin
Bitmeyen hoş kokusuna aşığım
Gür yaprakları kaplamış havamı
Ahşap ağaçtan çardaklı yuvam
Uçuşuyor pencereimde kuşlar
Müjdelerken güneşimi

Notasız çalan duyguların nağmelerinde
Bir sen varsın adsız...
Mest olmuş uykularımda geceler
Büyülenmiş-çe yıldızlarda gezer algılarım
Çoğaldıkça çoğalan
Yediveren güllerindendi renk, renk
Topraktan fışkıran ey masumiyet!

Kaplarken bedenimi işkenceleri
Seyret kaybolan masumiyetimi

Sevinçlerimin coşkusunda kaç kez
Bilmem kaç kez âşık olduğumu yaz
Tadılan derin hazlarından aşkını
Kirlenmiş dünyamıza inat
Bir nehir kadar ak.

Her tadın sonu da ecel gibi
Bir başı birde sonu var
İki metre toprak kadar dar
Anıların çokluğundan yaralar
Kanar aşkılarak sancılanır
Hatıralarına son kez yanarak
Vedasında ağlayarak

Kaplarken bedenimi işkenceleri
Seyret! Kaybolan masumiyetimi

Müslüm Bayram

Sırrı Yolculuğum

Her bir canlı gibi geldik dünyaya
Kimimiz varlığa kimimiz yaya
Ermekse sırrına oku yazmaya
Güzelliği göklerin aynası aya

Nemrutların zulmü gelirse başa
Zulme alkış tutan güçlüyü kayran
Beklemesin Musa, elinde asa
Sabah mucizesi güneşe hayran.

Yağmuru doluyu karı yağdıran
Şifasız dert verme duadayım an
Dört kitaba iman özü sığdıran
Elim kucak açmış semadayım san

Ormanların gece zifir karanlık
Çingiraklı yılan izi sürüyor
Avı kaptığında şimşegin anlık
Parlayan gözleri oysa görmüyor

Bin bir çiçeklerin renk, renk açmakta
Evren misk-i amber meftun ediyor
Arı cazibesin kimden almakta
Sırrı yolculuğum ledün gidiyor.

Müslüm Bayram

Sizce?

ÇATLAMİŞ TOPRAĞA DAMLA MI?
BOZULAN DÜZENE ŞİİR Mİ?

Müslüm Bayram

Solgun Ay

Ruhum (g)ezgin bir budala
Kanım kaynar kazanlardan süzülür.
Taşkın akar duygular seli
Mermer taşına (b)ulaşır.
Çivili on iki yerinden tabut!
Yaralı bir gül ağacı...
Tacından allar dökülür.

Güneş her zamanki gibi
Gökler renginden ağır.
Bir ateş var, durmadan yanar
Ölümsüzdür hüznler.
Kıyılarında matem.

Dayan gönlüm dayan, yakıcı zaman.
Sönüyor işte tek tek yıldızlar.
Çekmiş perdelerini gece
Sessiz çalan veda türküsü.
Heceler yaşam çığığında
Aşk külleriyle savrulur
Ateşten (b)aşka nem kaldı.

Ahengine uygun ruhum.
Solgun ay yüzü gibisin.
Karlı dağın eteklerinde açmış
Çiğdem sarısı rengin.
Urperen kirpikler saçağı altında,
Güneşten kamaşan gözlerin.

Müslüm Bayram

Solgun Yaz

Solgun yaz akşamı rastladım ona
Müjgâni altından baktı da geçti
Mis amber kokusu damardan kana
Zerk etti tenime, aktı da geçti.

Mağrur bakışları, endamı ağır
Kaldırımlar ağlar kulaklar sağır
Sokağı dönüşte, nazar-ı çağır
On ikiden oku, taktı da geçti.

Meyhane kapısı çelikten yaslan
Perişan halimle olmuştum aslan
Paslanmaz şen kalbim, ne olur uslan
Od düştü içime, yaktı da geçti.

Divane aşığım, mezara kadar
Aradım, taradım; yıldızlar radar
Güneşim ışığın, gözlerim tadar
Kadehi başıma, döktü de geçti.

Ak sütü helali, kimler sağacak
Duygular harmanı, tane boğacak
Âlem derya olsa, başım eğecek
(K)özünden tohumu, ekti de geçti

Şair değilim ki, aşkı yazayım!
Çiçek, böcek gezip; sarhoş sızayım
Kalem gözün körse, aşktan kazayım
Lekesiz yüreğim, söktü de geçti.

Müslüm Bayram

Solmasın Güller

Söylenecek sözünüz varsa eğer;
Metrelerce derinlerinden süzülen su saflığından da berrak.
Ve de,
Bir Anne sütü kadar ak olsun.

Ne ocaklar sönsün, ne de kor ateşler yansın
Yasaklansın savaşlar.
Tek yürek sevgiyle, özgürce haykırılım.

Dur de savaşa! Hayır de...

Mayalayalım aşktan yana
Sevgi aşkın mayasıdır.
Sevgisiz büyümesin filizler
Aşk cennetinin meyvesidir.

Koparılmasın dalından güller
Kırılmasın, solmasın!
Olmasın çocukça ölümler.

Hem de insan eliyle,
Sorma bana olur mu diye,
Çocukça ölümler niye?

Olmaz can çiçeğim olmaz!
Böylesi zulüm, işkence.
Dünyayı cennet kılmak, yaşamak varken hür...
Kardeşçe.

Dur de savaşa! Hayır de...

Ölmekse bir gün, elbet öleceğiz
Kim korkmaz ki ölümden.
Çekin ellerinizi, çekin üzerimizden!
Çocuklar ölüyor...
Baharı, yazı görmeden.

Sor kendine!
Savaşlar neden niçin?
Kin, nefret, öfke duymadan sakince düşün.
Dünyanın bir oyunu, düzeni mi bu?
Çocuklardan çalınan kallesçe!

Kapatmayın penceremizi!
Çekmeyin güneşimize perde.
Gezinmesin mavi göklerimizde kara bulut.
Nefesimiz kesilmesin!
Ve haykırılım birlikte...
Gür sesimizle.

Dur de savaşa! Hayır de...

Müslüm Bayram

Son Adımda Sen!

Hilal bakışların altında seyri hak için
Esrik gözlerim tutkusundan alev alır
Kaynar kalp atışlarında pişer
Katre, katre içer doyumsuz
Ham salkımlarından mayhoş
Damağımda kalan sonsuz tat

Hangi kudret adını aşk koymuş
Göklerinde söndüğünde yıldızlar
Al damlaları dökülür
Ağlar güneşim karanlıklarında boğulurken
Kızarır tan!
Ay salıncakta sallanır
Peteğinden ballanır
Açılır ağır perdeler

Yorgun geceler dolunay altında
Nadasa bırakılmış bereketli topraklar ekilir
Fışkırır can suyundan rengârenk filizler
Etrafım bağım bahçem
Aşka (k)açmış mor lalem
Şarkılar söyler börtü böcek
Başlatır dansı...
İlk adımda aşk çalar
Son adımda sen.

Müslüm Bayram

Son Gemi

Şebnemleriydi allı yüzünde parlayarak
Rokoko kirpiklerden süzülüp akıttığı
İncecik örgülü saçlarını bağlayarak
Belki sırlarıydı sıkıca sarmaladığı

Dermansız kalan aşkın tatlı ıstırabıyla
İç çekişmelerinin sessizlik çığlığıyla
Kapılıp girdabına kalpten vuruşlarıyla
Hara dönmüş bedeninin kavruşlarıyla

Neşvünema bulan körpecik aşka kanarak
Titrek, titrek aşkla çarpan kalbine saygıdan
Tazyikine kapılarak sihriyle yanarak
Duyumsuzsa yer aç! Ağırlaşan ruhundan

Gözlerimi uyuşturan ışığın şavkıyla
Kamaşıyor gözlerim vurgun güzelliğine
Başımı döndüren yıldızın ahenk dansıyla
Öylece dalarken hülya sız gecelerine

Müteessir olan ruh hallerini düşünürken
Peygamber çiçeğini andıran o güzellik
Sersemleyen bedenime halsizlik çökerken
Seviş son kez! Gözlerim uyuma bu gecelik

Çığlık çığlığa ağır kanatlı martıların
Süzülerek uçuşurken çırpınışlarının
Yosun kokusunda rızkın arayışlarının
Aşkıyla dansını denizin dalgalarının

Merhemdi... İstiraplarına sanki izlerken
Tutku dolu hissederek görkemli şöleni
Tufanlara alışık son gemi yol alırken
Gülümsüyordu ışık saçan aşkın güneşi

Müslüm Bayram

Son Liman

Arkalarında şiirler bıraktılar bir birinden güzel
Renkli yaşamların izi kaldı
Değiştiler dünyadaki aşklarını, vazgeçtiler
Ebedi yolculuğun tarihsiz biletine
Dönüşü olmayan

Yorgun havaların ağırlığı düştü
Bulutlardan yağın yoğun duyguların
Akıntısı sokaklardan taşı

Yükünü almış gemi misali
Salınarak son limanda
Uygun adımlarla
Taşınırken omuzlarda

Dalında çiçeklenerek büyüyen ham yeşil meyvenin
Olgunlaşmaya durmasıyla
Nasıl da eğilirdi beli bükülürdü yaprakların
Oysa bileği bükülemez pehlivan edasında
Göklere uzanırken başı ağaçların

Evrenin kurallarını kim bozabilirdi ki
Kırılarak dalından düşecekti elbet!
Yer çekim kuvvetine yenik.

Dirençsiz ağrıların kervanı geçecekti
Saplayacaktı hançerini göklerine
Kızarcaktı tan
Sancılarıyla akacaktı güne
Karanlık gecelerinden
Ucu kavruk kalemin izleklerinden
Okunacaktı kanunnamesi hükümlüsüne
Tutsak mahkumluğunun yalnızlığı

Müslüm Bayram

Son Nefeste

Gözlerinde ki tatlı bakışların yalnızlığından geriye
Çökmüş gamzelerin çukurlarında
Telvelelerin yoğunluğu özünden
Damaklarımda kalan son lezzetin
Zevkiyle çok şükür diyebiliyorum
Kendi yalnızlığımı sığdıramadığım
Duvardaki aynalara...

Kanatlarının altında yaşıyormuşum
Martı seslerinde dinliyorum özlemle seni
Çalıyor kulaklarımda... O hicran şarkının sözleri
Kapatınca düşüyor gözlerime
Ayda gördüğüm o güzelliğin
Parıldayan rüzgârlı saçlarınla
Dokunuyorsun omuzlarıma
Tebessümlerinden, çiçekli nefeslerinden
Hoş esintilerinle

Doğuyor güneş martıların canhıraş çığlıklarında
Karışıyor dalga seslerine damlacıkların
Yakamozları ak kanatlarında müjdeliyor
Havada asılı salıncakların dan
Ganimetin yaşama saygısı tutkusunda
Can suyu sevincini kutsuyor

Yaşamak tılsımı gizemlerinden
Kutsallığı güzelliğine denk
Sensiz hayal kurmak mı? Olanaksız
Sımsıkı tuttuğum ellerindense içir!
Son nefesimde kırılayım
Düşeyim! Kadehlerinden

Müslüm Bayram

Son Umut!

Ey çocuklar işitin! Bu gün yirmi üç nisan
Egemenliğimizin, temel taşları sizler
Atamızın mührüdür, bayrağa kanın basan
Yüce Türk milletinin, meşalesinden közler.

Gururluyuz sizinle, elleriniz renklensin
Gelincik tarlasında, aldan açsın çiçekler!
Bezensin gülücükler, tüm evrene denk lensin
Eşliğinde şiiirler, kuş sesleri böcekler.

Gök kuşağım ay hilal, parlasın yıldız ece
Zerre dahi kalmasın, dağılsın kara bulut
Beslesin yıldızlardan, nöbet tutsun bu gece
Saçsın ışıklarını! Güneşimiz son umut.

Bayraklarla esiniz, paylaşın özgürlüğü
Kanadında kartalın, huzurunu aşk edin!
Kitap olup sarınız, yok ediniz körlüğü
Al bayrağın resmini, gök kubbeye meşk edin

Kutlu olsun çocuklar, kutlayınız coşkuyla
Atamızdan armağan, bu gün yirmi üç nisan
Bağımsızlık uğruna, gönüllerin aşkıyla
Şanlı tarihimizden, simgesi Göktürk nişan.

Müslüm Bayram

Son Veda

Mezar kazıyor bir adam
Okşuyor adeta kazdığı toprakları
Avuçlayarak mezarın kenarlarına
Nazikçe yığıyor
Selam veriyorum tereddütlü

Uzun uzun bakışlarıyla kan ter içinde
Nefes, nefese
Mırıldayarak süzüyor tepeden tırnağa

Silinecek adım diyor dünyanın kara tahtasından
İçte şu zımparalanmış düz ağaca işlenecek
Ruhuma da bir Fatiha...

Gideceğim yalnızca
Veda dahi etmeyeceğim
Ağlamasınlar arkamdan
Belki bir mektup dahi
Bırakmayacağım
Bilmeyecek kimse
Son nefesimde ne söyleyeceğim

Dünyalar kadardır benim
Şu derin mezar kadar ancak yerim
Kara toprak kadar serin

Nefesim olacak kuşlar
Ağıtımı dillendirecek
Her seher vakti
Uğrayarak
Başımda ötecekler

Dikenli güller bitecek toprağında
Açacak çiçekleri
Kuruyarak sonbaharda
Hazan kaplayacak
Kuruyan gazelleri

Kırmızı bir alıç meyvesinden
Dökülecek toprağıma
Dikenlerle yaralanmış
Kan kırmızısından

İşte ağır saba makamında
Minareden yükselen
Şu okunan ezan mıdır?
Yoksa selam mıdır diyor

Müslüm Bayram

Sor

İtiraf ediyorum!
Doğduğum ilk günden beri
Tüm günahlar benim, günahkarım ben
Seçme şansı olmayan
Beyaz adamın gözüyle
Ben bir zenciyim.

Yıllarca sadece ve yalnız
Nice ıssız kıraç topraklara, nice fidanlar diktim
Gecem gündüzüm olmadan, yorulmadan
Sonsuz sevgiyle baktım, can suyu verip,
Aşkla okşadım, gönülden sevdim.

Kucak açtım cömertçe yalnızlıklarına
Umut oldum boşluklarına
Kollarım asılıyken göğes...
Ellerim İse hepten açık

Söyler misin?
Ey kutlu şair...
Mutlu musun sen kendinden?
Şimdi sor!

Niçin dolaşırsın?
Çıkamaz karanlık sokaklarında kaybolmak mı istersin?
Pusulatsız... Labirentli kör dehlizlerinde
Sarnıçlarına hapsolmuş tutsak yüzen balıkların
Sönmesin pullarında... O ışıltılı güneşin.

Sahte miydi?
Yaralı bir kuşun kanadına ağıtlar yaktığın
Duygu selinde coşan gözyaşlarıyla
Öksüz sokak kedilerini okşaman, beslemen; söyle!
Sen hiç gördün mü? Pır, pır çarpan titrek bir kalp.

İşte! Şu vahşice öldürülmüş yerde yatan
Kırk derece kızgın güneşin altında
Fokur, fokur fokurdayan leşin,
Yüreğidir gagasında ki... Gör!
Gökte kanat çırpan leşçil karganın

Sinek ve kurtçukların orkestrası eşliğinde emdiği
Akbabaların dişlerken bağırsaklarını
Ağır iğrenç kokusuyla gökyüzünü kirleten
Nedir anlatır mısın?
Şu leşten farkını...

Anlat!
Gasil hane taşına uzanmış sen ey cansız kadavra
Yıkıyor işte zavallı cesedin
Dünya paslarından arınırken beden

Günahların ak pak olacak mı senin?

Söyle şimdi ey kutlu şair...
Sor! Sen kendinden mesut musun?

Müslüm Bayram

Sorgu Meleğim

Kendi mezarını kazan ey dilber
Resmini mezar taşıma kazayım
İznin olursa günahkar ağır bedenimi
Kazdığın mezara ben koyayım

Hafifler mi günahlarım dara çekilirken
Kaynar kazanlarda yanmaksız cezam
O dilber içinde yanayım yalvarırım ne olur
Sorgu meleğim... Budur senden son ricam

Şaşırılmışlardı sorgu melekleri!
Görmemişlerdi hiç böylesi bir dilberi
Günahlarımızı silip, sevap yazdılar
Aşkımızın nikâhını cennet ile kıydılar

Müslüm Bayram

Sorgula!

Kirlenmiş beyinler düşüncelerle
Korku dolu sokaklar geziyorlar
Karanlığa ibret sahte yüzlerle
Gözlerde sırrı ele veriyorlar

Ruhu ürküten kaygılardan ırak
Pazarcının avaz, avaz sesiyle
Parlattığı mısırdan tuzlayarak
Ganimet bulmuşça neşeyle

Kaldırımında zarif hanımefendi
İncecik desenli elbisesiyle
Çöllere yağmurun düşmesiydi
Aç bakışlarda... Güzellikleriyle

Masum ürkekliğin asaletin le
Sen bir ana sen bir bacı ve kadın
Eğme kaldır başın tüm görkemini le
Yazılsın aya yıldızlara adın

Ormanları inleyen kral aslanın
Kükremesiyle vahşi bakışları
Luhu uysallığı davranışları
Yanıdayken dişi asil aslanın

Üstünlüğü nedir? İnsanoğlunun
Denk mi asaletine kral aslanın
Değilse özgür eğer ki kadının
Kalmış gerisinde vahşi aslanın

Müslüm Bayram

Sormayın Rengimi!

Sormayın rengimi
Lirik şiir esintisi yeliyim.
Mavi ufuklar göklerde batan
Karanlıkları parçalayan!
Kızılalma bahçelerinden.

Sormayın rengimi
Yağmur sonrası damlacıkların
Toprağın kokusuyla mest olmuş
Renk çeşnişiyim... Boncuk, boncuk dizilen
Ebemkuşağından.

Sormayın rengimi
Girdapları denizin musikisinden ilhamla,
Tablosuna ressamın (g)öz ruhundan aşkıyım,
Tutkulu dev dalgalarından.

Sormayın rengimi
Fecrinde parlayan çoban yıldızı
Horozun ötüşü billur sesiyle,
Kamaşan gözlerin güneşiyim
Aşkla gülümseyen.

Müslüm Bayram

Soruyorum!

Bülbül olsam ötsem matem bağında
Gözlerinde alev közün har mıdır?
Nergis olsam açsam kırklar dağında
Koklayıp sürececek yüzün var mıdır?

Darı olsam ağsam, ambarlarına
Yağmur olsam yağsam ovalarına
Güneş olsam doğsam semalarına
Sarıp büyütecek özün var mıdır?

On iki imamlar cemi başına
Gökler semah döner inmiş kaşına
Kazanda kaynayan lokma aşına
Bir dirhem katacak, tuzun var mıdır?

İlmini okuyan kalam anlayan
Felsefesine kul, köledir uyan
Dört kitapta yazar, yasası ayan
Dil ezber edecek, cüzün var mıdır?

Ozanları yakan derisin yüzen
Batılı hak bilip gafille gezen
Haram lokma yiyip, halkını ezen
Şairim çalacak sazın var mıdır
Özanım yazacak sözün var mıdır

Müslüm Bayram

Soylu Kral

Sen ki yüce soylu bir kralısın
Halkın için çektiğın bunca acılar
Oysa hiç umursamazsın bu acıları
Duyduğunda methi gürültü alkışları.

Kralım çok yaşa kulların sevinsin
Kralların pirisin sen en yücesin
Mücevherle kaplı tacındaki taşlardan
En parlak yıldız dahi sönüktür bilesin.

Benim asil soylu yüce kralım
Kimin için? Bunca acı ve ıstırabın
Arkandan ağlamıyorsa eğer ki halkın
Cennet olacaktır elbette mükâfatın.

Hangi soylu kral acı çekmedi ki!
Halkının mutluluğu, huzuru için
Ahrette sana sualler ne ki!
Ateşlerden korumazsa kutsal acı niçin.

Ey yüce kralım... Rahat uyu mezarında
Artık bağırıyor halkın, çığlık da atmıyor
Merak etme tahtını, tacını da
Evlatların seni inan ki hiç aratmıyor.

Müslüm Bayram

Söyleyin Ozana

Öyle tılsımlı bir bakış bir gülümseyiş ki
İflah olmaz! Hangi kalp buna nasıl dayansın?
Uzansa' da elin tutulmaz, ulaşılmaz ki
Dokunma bırak! Gözlerinde asılı kalsın

Esen rüzgârı sesi gazeline karışan
O zevk-i sefalardan ne kaldı? Zülfü yardan
Geceye çöken ağırlığının mateminden
Doğuşuyla ufuktaki güneşe yansıyan

Söyle! Şımartılmış çocuk heyecanı mıydı?
Menekşe kokulu ıtırılı bahçelerinden
Her çiçeği koklamak öpmek, tadından mıydı?
Sarhoşluğun arı meyvesi dikenlerinden

Ey benim fırtınalı, hülyalı dönemlerim
Kükremiş azgınca... Dev dalgalı denizlerim
Kıyılara vura, vura aşınıp durulan
Sevda yükünden bezeli, gizemli günlerim

İlham aldığım dolunay, umman, ey gökyüzü!
Söyleyin ozana sizi nasıl coşturayım?
Yağmıyorsa üstüme aşklı bulutlarınız
Sırılsıklam... İslanmadan nasıl sevişeyim?

Müslüm Bayram

Söz!

Malazgirt'ten beridir biz Anadolu
Her bir zerresi yoğruldu, kanla sulu
O gün ant içtik, kendimize yurt seçtik
Ta Mete handan beri... Kutsalımızdır dedik

Peygamber ocağıdır, bizim ordumuz
Şahadet şerbetidir bizim demimiz
Hangi gafil! Mehmetçiğe yan bakar
Dünyayı başına yıkar! Ezer geçeriz

Elin eşeğine binen tez iner demiş atalarımız
Bin yıllık bizim yegâne varlığımız
Başımıza taç yapar, saygıyla anarız
Ayrılmayız gittiği yoldan, yoksa şaşarız

Şanlı sancağım! Al yıldızlı bayrağım
Dalgalandıkça göklerde yücelen
Saf kanındandır rengin şehit Mehmetçiğin
Söz! Her daim seni özgürce selamlayacağım.

Müslüm Bayram

Suskun Sözlör

Bazen susar sözlör; öksüz ve yetimdir
Lafı dimağında; çıkmaz bir türlü.
Gelir dayanır; yakar sancısı yüreği
Şiir olur, türkü olur, ağıt olur.

Doğum sonrası bitkinliği
Çökmüştür bedene; yük ağırdır.
Ézip, geçer acımasızca; un ufak eder
Masumiyeti yakar kalpleri

Bir ağıt yükselir tınısıyla çınlar
Kulaklarda uğultuya dönüşür
Gözyaşları iki mendil arasında
Dökülür toprağa...
Toprak çürür.

Müslüm Bayram

Susma

Susma ne olur...
Böylesi suskunken sen
Ölüm bile zor gelir bana

Haykır cellâdın yüzüne
Tükür özgürce
Varsın elin kelepçeli
Gözlerin bağlı olsun

Sen özgürlüğü seçtin
Susma haykır!
Gök yarılınsın
Bulutlar yere insin.

Hangi ana sevmez ki
Hangi sevda istemez seni
On altısında boynunda
Yağlı Urgan izi.

Başkaldırdın karanlığa
On iki eylülde sen
Emperyalist Uşak'larına faşizme
Boyun eğmedin
Körpe canını kurban ettin.

Şen ki soylu bir fidan
Özgürlüğü ektin
Yeşerdi tuttu filizlerin
Özgürce yaşıyorsak eğer ki!
Gururluyuz çocuk.
Bu senin ESERİN.

Müslüm Bayram

Şair Gözüyle

Şiir yazmaktır, özümde aşkım
Kör bakmayın şiirlere aşığım
İlham veriyorsa hecelerime
O benim ancak...
Tanrı aşkım.

Aranmaz başkaca, beyhude aşklar
Düşüncesi art niyet, kalpler kırar.
Her aşkımı, gönül düşkünü saymayın!
Şiirlerim...
Aşk deryasından firar.

Şairim, gezerim arılar gibi.
Söyle!
Hangi çiçek, ret eder ki beni.
O candan bakışım, tatlı gülüşüm
Beşikteki masum, bebeğin ki gibi.

Yad etme adım, naz etme öyle.
Bakma günahkâr gözlerinle, sırrını söyle!
Oysa ah...
Candan bir bakış, dost bildiğin aynalara.
Tan yıldızıdır yüzün...
Şair gözüyle.

Müslüm Bayram

Şaire Ağıt

Ey şair! Eğer şairsen yalnız şövalyesin
Küsme yalnızlığına, birde dert etme sakın
Yoksun olsun sahte gülücükler el çırpımlar
Varsın... Unutma çünkü sen yüce bir şairsin

Bu yola baş koydun sonu ölümlü dünyada
Bağırmandır görevince, kalabalıklara
Kılıcın her daim keskin, yolun açık olsun
Girmesin hiç kılıç kınına... Yürü yoluna

Tatlı şehvetleri hazzına yalan dünyanın
Kapandığında vedasıyla aşklı gözlerin
Uğruna nice şiirlerle destanlar yazdığın
Sevgilim diye sevdasına aşkla yandığın

Takvim yapraklarının savrulduğu gecenin
Zifiri karanlığıdır seni korkutmasın
Meleklerdir refakatçin rehberin yoldaşın
Şiir sofrasıyla ozanlar gelişin kutlasın

Yar elinden tuttuğunda ilk anımsadın mı?
Hazzın coşkusuyla nasıl çarpardı iki kalp
Durmuş şimdi cansız yatıyor işte bedeninin
Ağıtlar yakıyor duyuyor musun sevgilin

Duyamazsın artık yârin avaz çığlığını
Sevgilinin, sevgilim terk etme dediğini
Ah bir kez daha ah; görebilseydin ahdini
Anlayacaktın sende ne çok sevildiğini

Son kez yıkaniyorken gasil hane taşında
Doğduğun ilk gün ki gibi çıplaktır bedeninin
Kara topraktır artık senin ebedi evin
Günah sevapların terazisiyle tartıda

İlkbaharda fişkırır güneş olup parlayan
Hoş çiçekler gibiydi ışıltılı şiirlerin
Mest ederdi yâri gül olurdu gamzeleri
O ufkun kızılığı batırırken güneşi

Hakkını helal et ey şair hakkım helaldir
Sana nice güzellikleri vermiş yaradan
Her canlının tadacağı böylesi bir haldir
Ruhun yücelirken... Okunur işte Fatiha'n

Müslüm Bayram

Şanlı Mehmetçiğē

Ey! Şanlı ordunun şanlı Mehmedi
Kalk selam dur şanlı bayrağā!
Bu bayrak ki rengiyle al kırmızı
Göklerin incisi, parlayan yıldızı

Uçan kuşlar, ötüşen börtü böcekler
Karanlık gece, yıldızlar,
Doğān ay, güneş, gökte bulutlar
Selam dururlar her biri saygıyla

Mavi göklerde dalgalanan ay yıldızlı bayrağım
Bezenmiş al rengin şehit kanından
Öylesine dahi sana yan bakan
Olur İmanından, tatlı canından

Sense şanlı ey Türk Mehmedi!
Kutlu ocağın, asil neferi
Seni doğūran anne ne güzel anne
Şafağında öpücūğū peygamber mührü

Yedi düvele karşı nice zaferi
Yazılıdır tarihin altın sayfalarında
Savaşçı ruhuyla atalarının
Dolaşiyor kanı damarlarında

Şimdi sıra sende, kılıç sende
Savaşırsın gece gündüz sınırda, çölde
Emperyalizme uşaklık edenleri
Girip boğarsın saklandığı ininde

Kudret sensin, arslan sensin
Korku nedir hiç bilmezsin
Şanlı ordunun şanlı Mehmedi
Başımızın üstünde taç sensin

Seninle güçlüdür bu vatan bu ordu
Çiğnetme asla! Düşmana yurdu
Tarihte on altı devleti kurdu
Bu Ocak kutlu Ocak!
Yıkılmaz hep dik duracak.

Müslüm Bayram

Şapşal Şair

Sen ey kara sevdalı şapşal şair
Belli ki yangınlarda sın! Buna,
Nasıl dayansın bu yürek
Söndürmeyecek ise bu yangınları
Küllüm yanacaksın demek

Razısın anladım ki aşkıyla yanmaya
Nedendir öyleyse sızlanmalar, el açmalar?
Ateşlerden kıp kızıl kor musun ki!
Yağmurlardan dır, medet ummalar

Küllen! Devam et yanmaya
O yârin gözünde Mecnun değilsin
Kendini kaptırma yağmura, damlaya
Sen ne âşık, nede sevda değilsin.

Müslüm Bayram

Şerefine

Çok sular aktı hayat ırmağında
Yıkılarak büküldü ipliğim
Has ipeksi ketenlerden
İlmekilmek dokunmuşum,
Sarhoşmuşum öyle mi?
Bu mayhoş içkilerden midir ki
Bağların olgunlaşmış üzümlelerinden
Ezilerek, damıtılarak şişelerinden

Parlatarak gel, maziyi bırakarak
Düşlerine katarak sevgini şerbetle
Kırmızı kadehlerinden doldur
İçelim en iksirlisinden şerefine aşkın
Dansa dönelim ıssız zamanda
Gökyüzüne çalan bakışlarından okla...
Sersemlet! Düşsün başım...
Göğüslerin üstüne

Müstehzi bakışlarından mahrum etme!
Elbette ki şuhun yar ehlimde
Kalbimdir tutuşan terennümleriyle
Kelepçeli ellerimden tut ram eyle
Ritmine bırak tangosuyla coşkun
Dönsün dünya bizimle
Kadeh, kadeh devrilelim aşkla
Ah benim esmer sarhoşluğum
İşte damağında özden kalan
Dilimdeki tat... Son lezzetsin.

Müslüm Bayram

Şeytani Hile

Nedir!
Ne denir?
Şöz müdür anlamını yitiren
İnsanlık mı?
Bu yaşamda kim neden haklı?

Sormak mı zor çözmek mi?
Tarifi yok ki acının...
Zehir-i içmeden anlayacak mı insanoğlu

Bu bekleyişler neden?
Daha çok canlar yakacak mı?
Neyin karı, zararı, mizanı
Mal mıdır satılan!
İnsanlık mı?

Cinnet halinde bir toplum
Manzara yığınla mağduriyet ahvali
Şiddetin, hiddetin, şehvetin
Rezil rüsva son hali
Yol mudur bozuk olan gidilen menzile

Şeytana ütöldüler mi melekler yoksa
Ruhlar dökülmüş pazara
Haraç- mezat
İnsanlık satışta yok satıyor
Uyanın ey insanoğlu
Melekler azap taysa eğer!
Bu bir şeytani hile

Müslüm Bayram

Şimdi

Bir gün gelecek bir gün; o günü göremeyeceğiz
Vazgeçmek; geçmemek diye bir derdin de olmayacak.
Yarınlar olmayacak; düşünecek zamanın da.
Gel düşünelim birlikte dost; yarınlar olmadan şimdi.

Benim için hep değerlidir; şimdiki zaman.
Dün yoktur! Yaşanmıştır bitmiştir; geçmiş zaman...
Geleceği satın al! Kıymette pahaadır.
Ya şimdi! Olmaz ise hiç...

Dövünmek, çırpınmak, çare olmaz yangınlara.
Ateş alev almış sarmıştır her yeri.
Denekler; deney olmaktan bıkmıştır, yorgundur artık.
Gel kardeşim gel düşünelim, Yarın çok geç... Şimdi.

Müslüm Bayram

Şu Hayatın İçinden

Şu hayatın içinden sizlerden biriyim
Yoktur kimseyle kavgam olmaz husumetim
İnsanlıkta amaç herkesin kardeşiyim
Sevgim olgunluğumsa budur kabahatim

Zalimlikse eğer zalimliği çok gördüm
Vefasızlığın hesabını tutmuyorum
İhanet ırmağında boğulmadan yüzdüm
Karanlık bulutlar size gülümsüyorum

Teklif etme içmem doldurma kadeh kırık
İyileşmesi mümkün müdür hiç bilemem
Susuz bağlar çöleşmiş üzüm çıkmaz koruk
Yakıtı bitik aşk kayığına gelemem

Masalları kirlenmiş zamanda değilim
Pamuğun hasını kirmanlarla eğirin
Usum başımdadır kör budala değilim
Aşkaysa kadehler şişeleri devirin

Çiğ düşmüşse harmana başaklar sapına
Güneşle kurumazsa çeç gelmez yığına
Kırılmışsa gönül konamazsın tahtına
Atlaslardan döşesen basılmaz halına

Kara tahtaya ak kelimelerden çizeyim
Rehberinse ilim ben Çine de geleyim
Kini nefreti atıp kalplerden sileyim
Sevgi çemberiyse halkın izin süreyim

Ozanın yazdığı felsefesi sırrına
Erişilmez kâinatın yüce varına
Bin bir çiçeğinin özü tatlı balına
Değmez ise lebler varamazsın tadına

Müslüm Bayram

Tahtıma Kurulacağım

Dünyanın zulümlerine suskun
Pusmuş kuru kalabalık yığınlar
Cümleler cılız, sözler kıt!
Bilsem ki çare olacağım sessizliğe
Güneş i kibritle yakacağım

Bir düş kuracağım bir düş!
Yağacağım bulutlardan rüyalarına çocukların
Güzellikler yolu panayır bahçelerde
Şen şakrak ötüşen kuşlar eşliğinde
Dev salıncaklar kuracağım
Hayallerindeki çocukların
Mutluluğa sallandıracağım

Minik damarlarında sımsıcak
Billur ırmaklardan, renk, renk
Ebemkuşuğundan göklerin
Çizeceğim nehirlere resmini
Akacağım yedi kat derinliklerinden
Ummanlara karışacağım

Ve de bahtiyar kılacağım kendimi
Yaşlı bir zümrüdü Anka kuşunun sırtında
Fırtınalardan süzülerek konacağım
Kafdağı'nın doruklarında gül ağaçlarından
Tütsü buhurdanlıklarından keyifle
Tahtıma kurulacağım

Müslüm Bayram

Tan Vakti

Bekliyorum ilham perilerimi
Uğultusu çekiyor kaplıyor içimi
Uzaktan gelen dalga sesleri
Demek ki... Denizdir çağırın.

Yürüyorum yalınayak, çıplak
Gecenin zifiri karanlığında
Kabaran duygular mıdır tutsak
Dalgaların yıldız, yıldız şavkında

Hayır, hayır! Ne gökyüzüdür ne de deniz
Yârin gözbebeğidir ummanı mavisinde
Yorgun düşerken tan vakti
Boğulan gözlerimin uykusuz

Müslüm Bayram

Taş

Seyrine doyumsuz mavisini göklerin
Kuş bakışı kaya başında; orada bir taş var
Oturup saatlerce zamanda yolculuğun
Bir lahza... Hatıralarda özlemi anısı var

Gül yüzlüm elbet bir gün hissederek
Vakit kızardığında hatırlayacaksın
Kızgın güneşin altında bulutlanacak,
Yağıp akacak; son damla göz yaşın

Tuz kayaları altında sıralı pelitler in
Kuytusunda yatıyor işte gör sevdiklerin
Gözünde bir film şeridi gibi süzülürken
Acısıyla tatlısıyla... Hatıraların

Bulutlar kapattığında mavi gökleri
Titreten! Alevli yıldırımlar çatırdarken
Yağmurlarıyla hatırlamam kaç kez çimdiğimi
İşkencede sanki bedenim! Elektrik vermiş çe titrerken

Sıcaklığına hasrettim doluların altında
Islanarak kurumaya zaten razıydım
Yeter ki sımsıcak bir nazarın göreyim
O kâküllü, sırma saçaklarının altında

Kaç kez dilek tuttuğumu hatırlamıyorum
Ebemkuşağının renklerine dalarak
İncecik bedenine nice kaftanlar biçerken
Sevgilim demenin hazzı, hayalini kurarak.

Müslüm Bayram

Tatlı Bir Hüzün

Ellerin yumuşacık ellerin
Okşardı avuç avuç toprağı
İşlerdi
Yakışırđı güneş kavruğı yüzüne
Eflatun bakışlarından düşerdi bir hüzün
Konardı gözlerime

Dört mevsim hatıralarımda izi
Özgürlük şarkılarımda dinmeyen ezgin
Süslerken uzun uykular düşlerimi
Sabahlarımda gün ve neşe
Kalpten vuruşlarla anı duyumsar
Yaşatırdı özlemlerime

Bakışların binbir erguvanları andırır
İşiltılı yakamozlardan gökkuşağı olurdu
Dinmezdi tufan!
Denizler çarşaf mavisi
Okşardı kıyıları dalgalar yumuşacık
Kumsalda kızgın güneşle erir
Sarardı mermerlerine

Müslüm Bayram

Tatmak

Her yiğidin harcı mıdır sevgi dolu şiirler yazmak?
Aşkın kitabından okumak
Taşır mı kalp, düşer mi yorgun?
Yüreğinde soğuk saplı hançeri
Yudum, yudum sancularından tatmak
Gönül ister ki göğüs germek
Ağır darbeleri hecelerin
Mürekkebinin solumak
Bir nefeste içmek.

Billur çeşmenin gözünden akarsuyu
İçmeden önce bir lahza
Hissederek duraksamalı
Kapatmalı evrenin şarkılarına ansızın
Derinlerden gelen suyun sesine kulak vermeli
Düşlemeli aşkı dokunmadan, ıslanmadan dudaklar
Saf berraklığında aç mideler doymadan.

Önce gözlerin doysun diyen sesi anımsa
Ata sözünü dinlemek niyetinden olsun
Çöplüğünde öten horozun dans edişini izle
Kanatlarını açmış yelpaze gibi
Korkuyu etrafına nasıl saldığını düşün!
Tavukların aşka boyun büküşünü.

Aşkta özgürlük yoktur!
Önce emek vermeli,
Hudutsuz sevmelisin,
Karmalısın harcını sağlam
Bir duvar ustası sabırla örmeli
Güneşi yansıtmalısın!
Kamaşmalı mutluluk gözyaşları
Düşerken aynalara...

Müslüm Bayram

Tek Dosta

Sen ey vefakâr, cefakâr; kudretli insan
Göğün kralları gibi açtık kanatların
Dostlarına güven, düşmanına korku salan sen
Bir hoş sedâ esintisi bırakmış meğer
Bende kalan (g)özlemlerimden gerçeğin

Sevdiklerini an be an anan, üzerlerine titreyen sen
Yeni kalem tutan ozanın körpe coşkusuna
Karanfillerin tohumunu, yüreğine döken sen
Düşlerine sığdıramadığı uykularından uyandığında...
Yanında bulamadığı, tek dostu sen!

Çakmak, çakmakta bakışların; madeni, tuncu eriten
Ezildikçe ezilen, örste çekiçle dövülen
Kara yazgısıymış kaderin, bana cilvesi
İnadına... Gül fidesi ellerinde dikenli yara
Yalçın kayaları tomurcuklandıran, umudu yeşerten
Sarsılmaz yüreğinmiş... Anladım ki çelikten.

Umursamaz o tavrın, sert rüzgârları aşındırır
Derin nehirleri kürür gömerdi.
Çatlardı da, yansıtmazdı hüznü aynalar ah...
An be an kanayan, anne yüreğimdenmiş sızı
Ey dostum... Asil yüreğinde oğul dağları barındıran sen.

Yolların kaygan, buzdan sisli dağlarmış.
Karanlık bulutlardan yağmış, köpürmüş sel
Çamurlu yollardan kayıp, sırrın izleği var
Kurumuş yaprakların, sayfasında hasretin.
Tek damlası karışmamış, kanlı yasına!
Çağlayan ıssız nehirlermiş yazgın.
Kudretli kederlerinden dökülen,
Hislerinin ruhu... Gözlerine ozanın.

Nice tufanları savuşturmuş
Bir asırlık koca çınarı andıran sen!
Çöl topraklarının umudu, loş gölgesiydin
Cazibesine kapılmadı, olmadı cennet düşlerin.
Tanrı şahidim olsun ki... Korkusuzdu ölümün.
Azrail'i dahi şaşırtan, ayakta karşılayandın sen!

İlhamı bol, ihsanı cömert Ey yüce Rabbim!
İlhamlarındandır ozanca, yazdıklarım sen.
Tüm fani geçmişlerimin ruhlarını şad, mekanların cennet eyle...
Gelip geçici bu dünyanda; âcizane kulunun senden dileğidir esirgeme.
Adaletini vicdanımdan, tatlı ilhamlarını kalemimden eksik etmeyesin sen.

Müslüm Bayram

Tek Tek

HER BİRİSİ ÖYLECE ÇEKİP GİTTİLER
TEK, TEK
DÖNMEDİLER BİR DAHA HİÇ
SESLERİNİ RÜZGARA KATARAK
ARKALARINA BAKMAYARAK

Müslüm Bayram

Telaş Yok Sakin Lütfen

Sonsuz aşkları anlatan şiirler
Yaşanmış mıdır böylesi aşklar
Nedir öyleyse bu yılgın telaşlar
Demir alan limanda son gemi gibi.

Müslüm Bayram

Temmuz Ateşi

Ozanım diyorsan, madımağı yaz
Pir sultan diyarı, asılıdır saz
Ferman padişahın, Hızır paşa az
Kanlı kadehinden, içilir mi ki?
Can tatlı yanarak, göçülür mü ki.

Temmuzun güneşi, yakan sığağı
Zebaniler kurmuş, Sivas ocağı
Kordan ateşine, ana kucağı
Gerilir mi kefen, açılır mı ki?
Can tatlı yanarak, göçülür mü ki.

Ya Allah bismillah, kurban sayıldı
Otuz yedi cana, böyle kıyıldı
Madımakta pişen, imambayıldı
Göy ekin tarlası, biçilir mi ki?
Can tatlı yanarak, göçülür mü ki.

Ak sayfana tarih, kara yazacak
Her iki temmuzda, yürek kazacak
Kandan beslenenler, doyup azacak
Karanfil mezara, saçılır mı ki?
Can tatlı yanarak, göçülür mü ki.

Ey şair ozanım! Duyur sesimi
Muhlis Akarsuyum, Çimen Nesimi
Boş duvarda sazım, çeker yasımı
Karanlıkta yıldız, seçilir mi ki?
Can tatlı yanarak, göçülür mü ki.

Müslüm Bayram

Terazi

Hayat dediğin nedir?
Var mıdır? Terazisi
Paran, pulun; boyun, posun ölçümüdür?
Bence...
Bir nefestir mesafesi.

Müslüm Bayram

Terazisi Aşk

Cefakârsın vefakâr ey sırdaşım dostum sen
Aydınlığım göklerin yay gibi kanatların
Bakışların giz tılsım endamı sanatların
Taht konanım vücudum aşk olanım postum sen

Eksik olmaz sevgisin şiirlerim dilinde
istememez' im başka eşk kirpiklerin telinde
Yolcu sensin yoldaş sen yaban eller ilinde
Ayrılığın her anı kemanımsın bastım sen

Ateş etme gözlerim gözlerinden sağılsın
Hüznüne karışarak duygularım boğulsun
Yüce dağım nefesim dumanların dağılsın
Aşk desem barınağım felsefemde kastım sen

Yunusum kırklarında okyanusta sal benim
Kocayalım asırlık çınarında dal benim
Sararsın yaprakların başım üstü şal benim
Dalgalarında yüzdüm fırtınayla estim sen

Ozana ilham yağdır göklerinden ak köşkten
İhsanı cömert rabbim azat etme ilk aşktan
Falıma cennet çıksa vazgeçemem tek meşkten
Vicdanım terazisi adaletim astım sen

Müslüm Bayram

Tığı Yarası

Haksa sevmek yüce madem âşıkısan
Boşa geçmiş zaman neden tükettin
Her lafa maydanoz çorba kaşıksan
Değmesin el sözü kendin hükmettin

Buğday eker isen darı biçilmez
Bulanık akarsu suyun içilmez

Bülbül müsün konup öttün bağında
Solgun düşmüş güller virane halin
Çoban mısın kırk yıl amel dağında
Ayazı tellerin bükülmüş dalın

Matemin yasına baykuşlar konmuş
Geçilmez sokaklar suları donmuş

Belki çok üzölmüş çok da üzmüşsün
Maziye sarılıp hayal kurulmaz
Çölde susuz kalıp serap süzmüşsün
Vakarı insanlık başa vurulmaz

Sallanır eteği rüzgâr kaldırır
Maşuk sevdasına gönöl daldırır

Eriyip coşunca dağların karı
Ovalar canlanır nergisler açar
Tığı yarasıdır ozan efkârı
Dökölür nağmeler şiirler naçar

Bülbölün figanı niyaza değer
Çizmiştir yolunu kadermiş meğer.

Müslüm Bayram

Toplamak Yıldızlarından

Acı poyraz yeli, fırtınalı esersin.
Kırarsın zayıf yerlerinden, sürüklersin.
İmtiyazın kudretliye, meltem rüzgârları.
İlham perilerin ateşini, durmaksızın fitiller.
Öküzün boynuzlarında matadorun al şalı.
Şanlı sancağı gibi sallanır.
Ak babalar gökyüzünde dolanır.
Genç filizler tomurcuk açar budanır.
Kızgınlığın çöl kumunu yutar.
Güneş ufukta (s)alınır.

Bana yaban! Karanlık dolaşan bulutlar.
Aydınlığa hasret ey çocuksu gözlerim!
Gökyüzü şarkılarında melek nağmelerini duyumsa.
Kuşların çığlığında işit!
Asırlık çınar dallarında talan yuvalarını gör.
Sürgün kökleri ağaçların.

Davacıyım insanlıksa devam.
Bu dava benim sevgim.
El açamam, yalvaramam!
Tapınağım dünya mülkü olmadı.
Şöhret kadehlerini parçaladım, çiğnedim.
Devam insanlık davası.
Kula kulluğu zorlamayan.
Rahman ve rahim olan Allah'ın adıyla.
Dualarım tektir Tanrıya.

Er kılıç; keskin yerinden kanarmış.
Kınında puslanır, Elemleriyle çürürmüş,
Zehri diline yük çingiraklı yılanın.
Sürünürken... Ölümüne zerk edecek avına zehrini.
Aç karnına sindirirken, kış uykulu gözleri göremeyecek hiç.
Gökyüzünde milyarlarca yıldız altında kayacak,
Tadacak ölümü.

Müslüm Bayram

Toprak Ateş Ve Su

Yaram çok ağırdır benim
Aşkla sarmala son kez
Sür yaralarım dinsicin ağrılarım
Kanayan damarlarım karışsın
Aşkın merhemli iksirinden sun
Aşığımı karanfil rengine
Susuzluğuma söyle nedir çare?

Yaram çok ağırdır benim
Kapattım el kapılarına yüzüm
Saklıyorum zindanlardayım
Yalnızlığım sensizliğine gebe
Güneşine hasret beklerken
Kapı aralığından siz da gel
Karanlık gecelerime

Yaram çok ağırdır benim
Gecelerim ayaz sızlamaktan
Ağrılarım karlı yağıyor
Esiyorum... Acı fırtına göklerde
Sabahlara umut saçan
Parıldayan çoban yıldızına
Sayıklıyorum ismini

Yaram çok ağırdır benim
Ebabil kuş sesleri ötmekte
Uzaklardan sarı bir mevsim
Üstünde karanlık bulutlar
Okunuyor selam ismimle
Yoksa rüyalarda mıyım?
Ceviz ağacından bir tabut
Soğuk musalla taşında

Yaram çok ağırdır benim
Boğuşuyorum dev dalgalarla
Çırpınıyorum! Martı kanatlarında çığlıklarım
Alıyor okyanuslarına derin
Bir yunus balığının
Yıldızlı kanatlarında

Yaram çok ağırdır benim
Oysa bir yetmiş yedi bednim
Evrene ağır kalan yükte
Hafif kör bir reçeteyim
Ümmi insanoğlunun yazgısında
İsyankâr haldeyim

Yaram çok ağırdır benim
Tüm azametiyle kopuyor tufan
Omuzlardan savruluyor tabut
Çivisi çıkmış ağlamaktan
Köklerine kırgın yetim kalmış dallar

Oysa yeterliydi masum doğan insanlığa
Toprak, ateş ve su

Müslüm Bayram

Turnalar1

Göge kanat açmış telli turnalar
Nazlı yâri sorsam hali nicedir
Sevdam derin akar allı kurnalar
Aman vermez gönül yaslı hecedir

Turnam ötme öyle ahu zar etme
Manayı çözecek elin var mıdır?
Uçur haberimi daha zor etme
Zümrüdüanka'ya dilin ar mıdır?

Kâkülün üstünde parlıyorsa taç
Nazarın kısa tut vurur okları
Şiirlerim oku yaralarım saç
Tarumar resmimde görsün akları

Dökülsün kemanın yayların pası
Al gözüm yaşını göklerine as
Bestesi güftesi rüzgârın sesi
Ağır kanatların heybesinde yas

Karalar bağlamış sönmüş yıldızım
Söyleyin buluta hazin ağlasın
Ak libas bezenmiş tabut yaldızım
Nevruz bahar ayı kışa bağlasın

Müslüm Bayram

Turnalar2

Yedi kat gökleri, aşan turnalar
Ocağında duman, közün var mıdır?
Sevdam derin akar, taşan kurnalar
Aşkımı ekecek, özün var mıdır?

Sıra dağlar aşıp, yâre ulaşın
Gözümün yaşının, mührünü basın
Bestesi, güftesi; çektiğim yasın
Tezenem çalacak, sazın var mıdır?

Yârin kaşı keman, zülfü karadır
Katmerlenip yağar, dili naradır
Kırpikleri ok, ok; kalpli yaradır
Yaramı saracak, bezin var mıdır?

Zamansız sararan, zarflı kâğıtlar
Ayrılığı yazmış, aşklı ağıtlar
Dökülmüş yaprağım, keskin dağıtlar
Bağım; kararacak, gözün var mıdır?

Geçti baharlarım, asıl ayazım
Horozun nağmesi ahret-i yazım
Sabahın tan vakti, gönül niyazım
Cevherim görececek, azın var mıdır?

Söyleyin turnalar, şiirim tatsın
Sevdasına yârim, külümü katsın
Candan sevmeyenin, gemisi batsın
Gülümü derecek, yüzün var mıdır?

Müslüm Bayram

Tutsak

Mahremi gizeminde gecenin
Ruhumun düşleriyle gezinen
Tutkulu çekingen gözlerinin
Hücrelerinde kelepçelenen

Sanki bir prensim sanki bir kralım!
Gözbebeğinden okla vuruldum
Nedir öyleyse bu mahcup halim
Utançla karanlığa savruldu!

İlhamı alarak en yüceden
Tutuşan bedenimin nefsiyle
Çarpıntısıyla hızlı ritmiyle
İçiyorum ak çeşmelerinden

Ruhu kaplayan yitik arzular
Çeşmesinden akan şehvetiyle
Yakan ateşle dağlı duygular
Soğurmuş ruhun dinginliğiyle

Gaflet uykusu rüyalarımın
Uyanırken o gerçek yüzünü
Aynaya düşen tablolarımın
Yansımasıydı... Gördüm hüznünü

Müslüm Bayram

Tuz Koksun

Kuduz bir it dolaşıyor, akıtıyor salyalarını
Geçtiği yerleri kirletiyor, pisletiyor
Ben ise; dev bir çınar ağacının gölgesindeyim
Seviyorum... Okşuyorum taze yapraklarını

Kuduz it bu! Ne yapacağı belli olmaz, hırlıyor
Salyalarını döke saça sinsice yaklaşıyor
Cephanem ceplerimdeki çakıl taşları ve,
Yedeği olmayan tek atımlık mermi dolu tüfeğim.

Düşünüyorum bir karar vermek için
Çakıl taşlarını kirletemem onlar toprak kokuyor
Boşaltıyorum ceplerimi
Çıkıyorum çınarın en tepesine
Kuşlar beni çağırıyor

Şimdi ağacın dalları arasında güvendeyim
Tertemiz mis gibi havayı soluyorum
Kuduz itin hırlamaları kanlı bakışlarının ortasına
Tüfeği doğrultup nişan alıyorum

Ulu bir ses çınlatıyor kulaklarımı
Dur! Korkutma yuvasındaki kuşları
Dallar incinir yetim kalır kırılırlar sana
Kökleride iflah olmaz çürür, durur... Kuru bir ağaca

Tüfeğini göm çürüyüp toprak olsun
Hortumunu çıkart!
Doğrult itin üzerine...
Sık, fişkırsın suyun
Toprak leş kokacağına... Varsın tuz koksun.

Müslüm Bayram

Türkten Sevmeli

Cumhuriyet! Aşkla değinilmeli
Atatürk'ün izinden gidilmeli
Demokrasiye taç giydirilmeli
Sevecekse aşkla candan sevmeli

İnsanım diyene yakışmaz kibir
Kötülük panzehri ilimdir bilir
Türkiye gerçeğin aydınlık sihir
Sevecekse aşkla yardım sevmeli

Kırmızının alı gelinliğidir
Hilali yıldızı gerdanlığıdır
Ak incilerden gökte sancağıdır
Sevecekse aşkla kalpten sevmeli

Onurumuz gururumuz ATATÜRK
Özgürlük şiarındandır yüce Türk
Ey vatan sevdalısı! Duy titre ürk
Sevecekse aşkla TÜRKTEN sevmeli

Müslüm Bayram

Urganınla As Beni

Dur ey! Güzeller güzeli, sen bir peri
Dinle beni... Bu bahtsız şairini
Sana öyle bir şiir yazayım ki
Görmeyenler dahi tanısın seni

Yıldızları dahi söndüren güzelliğin var ancak,
Kimin içindir? Nedendir bu çılgınlık
Bekle birazdan güneş doğacak
O; boynundaki urgan inan ki kızaracak

Asmayacak seni; asla!
Utancıyla parçalanacak
Bu ay parçası güzelliğe
Azrail olsa kıymayacak

Hangi sözüne kandın da aldandın?
O vefasız, kıymet bilmez
Seviyorum gör! Sana aşığımda
Artık bahtsız şairin değilim! Çünkü...
Bu can senin.

Kıskanmamak elde mi? Kıskanıyorum.
Zarif boynuna sarılmış, urganı dahi
Yerine asılmaya iste razıyım
Yeter ki... Urganınla as beni.

Müslüm Bayram

Utaniyorum

Bilen insan utanır mı kendinden
Okudukça kendim cahil bilirim
Kızgınlığım aptal cesaretimden
Göklere nasıl erişebilirim

Öyleyse Tanrım senden dileğimdir
Bir kez daha doğmalıyım dünyaya
Bilime aç! Özgürlük hasletimdir
Doyumsuz koşmalıyım yıldız aya

Ozan sözü özgürlük şiirlerinde
Utancım arttıkça kızarıyorum
Hak, hukuk, adalet hecelerinde
İnsanlıktan kendimi kazıyorum

Düşüncesiyle akl ile sorguda
Değişmeyen ruhumdaki utançlar
Yüce engin gök kubbenin altında
Öldürülüyorsa hala canlılar

Müslüm BAYRAM

Müslüm Bayram

Uykusuz Gecelerim

Sokaklar çekildi
sessizliğine büründü
Sürgülendi demirli kapılar
Yabancı bir el gibiyim
Şehrin caddelerinde
Dolaşıyorum yalnız

Köpekler uluyor
Eşgalime dikkat çekiyorlar
Hırıltılı seslerle salyalarını akıtıyorlar
kuyruğunu sallayarak
İzliyorlar gidişimi
uzaklaşıyorum yalnızlığa
Sensizliğin ıssızlığında

Perdeleri çekilmiş camların
Lambaların loş ışığında
Dolaşır gölgeler
Kaldırımlar sermiş yorganını
Misafirlerini ağırlıyor sokaklar derin uykuda
Hafifçe çiseleyen yağmur sürüklüyor
Sarhoş şişeler

Bir kedi yanaşır yanıma
Okşuyor kuyruğuyla hafiften
Sürünerek geçiyor paçalarımın
Sıcaklığını hissediyorum
Sevgiyle okşuyorum
Çarpıyor kalbi titreyerek
Yalnızlığımı paylaşıyorum

Onunla konuşuyorum yalnız yaşamından
Sokaklarda ki hayattan
Mutlululuğu soruyorum ona
Anlamsızca bakıyor
Mutsuzluğunu anlıyorum iç çekişi boyun büküşünden
Kendini çekmesinden
Seziyorum incinmişliğini
Simsıcak sancılı bakan gözlerinden

Bir türlü alamıyorum kendimi
Gözlerim parlıyor yıldızlı gecede düşlerken seni
Gökte bir yıldız kayıyor
Doluyor gözlerim hatıralarınla
Ağlıyorum aynalarda arıyorum seni
Yoksun işte yalnızım
Boynu bükük sokaktaki kediler gibi

Aç ve susuzum!
Sıcak bakışına, tatlı gülüşüne
Tutku dolu öpüşüne
Hayat veren neşene

Hasretim...
Tut ellerimi ne olur!
Nefesinle ısıt bırakma
Sensiz geçmiyor zaman ve dakikalar
Nicedir uykusuz gecelerim

Müslüm Bayram

Üstü Kalsın

Üşüdüğüm andır ayaz geceler garip
Bir pencere kenarı ıssızlığında
Bezgin yorgunluğum düşmüşse dillere
Istiraplardayım

Bakışların gelirdi dile! Anlatırdı ya hani
Dil kalpten ağır yaralı şimdi
Suskunlukları'm ah! Anlatırsa hali
Ne çare...

Yazgıyı yazmak olsaydı dileğim
Gebedir yeni aşklara umutlar
Bağları mutluluğa
Pandomima dan yansımaların
Puslu aynalarda cilvesi
Titreyen sancıların

Önceliğimiz insan derdik
Yaratandan ötürüdür torpilli üstünlüğümüz
Muhalefet ettiğimiz ölü zamanlar
Akıl mantık çatışmasında zayıf
Beyin ölümlerinden arta kalan

Fahiş yaşamların hesabı kabarmış
Ölmüş edebiyat şiir
Kapat defteri şair! Şandan sayılsın
İnsanlık erdemse eğer...
Bırak üstü kalsın!

Müslüm Bayram

Üşüyorum

Gece karanlığının ininde boğuluyor
Elbet! Güneşin doğuşuna gebe sabahlar
Kimler sıcak yuvasında rahatça soluyor
Üşüyor sancısıyla... Nice, nice sokaklar

Müslüm Bayram

Üşüyorum!

Bir haller oldu güneşime
Sıcak yorganını çekmiş üstümden
Boşanan yağmur taneleri zıplıyor
Gergin çamaşır ipi üstünde
aşılı bir beden!
Üşüyorum

Gülümseyen o yüzden eser yok şimdi
kaskatı kesilmiş elmacık kemiklerden
İsyankar titreyişleri sor!
sırrından ne haber?
plastik kokulu oyuncaklar saçılmış
sefil çocukların sofrasında kuru soğan kabukları
avurtların çukurunda
donmuş göz yaşı
Üşüyorum.

Neşesiz geceler yıldızsız
Loş sokaklarda dolaşıyor yorgun kediler
sönmüş gece lambası ilk akşamdan
Uzaniyor direklerin silüeti
Kalın Perdeleri çekilmiş cam aralığından
ayın şavkı sızmış balkonuma
Saksıda taze filizlenen çiçekleri okşuyor
bir kuş havada dönüp durmakta
Yuvası dağınık dal kırık
Üşüyorum.

Müslüm Bayram

Vah Ki!

İrgat ili diyarlar gölgesi nefesinde
Üflersin uzaklara serinleterek evgin
Biliyorum yoktur yer riyaya hevesinde
Eksilmez yüreğinde öz kaynağıdır sevgin.

O görkemli saltanat özümseyiş kalır mı?
Söyler misin hafızam süzülür mü elekten!
Dökülenler bayatsa belleğim hiç alır mı?
Affı yoksa nafile ne diyelim felekten.

Müjdelerken limandan uzaklaşan bir gemi
Yine böylesi iklim, gözyaşı küsenleri
Önemsemiyorum da vah ki ne garip demi
Silmiş hafızam yoklar gözümde düşenleri.

Çeç nasıl ki ayrılır düşer yabanlarından
Şavrulurken çiftçinin nasırlı ellerinden
Erişleri toprağa demir şabanlarından
Beslenir öz başağım yağmurlu sellerinden

Çözünsüzdür elemli yakıcıdır sorular
Şemsiyesiz gezerim doludan yaralarım
Erir kardan adamlar meşedendir korular
Bahtiyardır san artık çınlamaz naralarım.

Atiyi anlatamam kendimi sorgularken
Devrilmişim ermişim sararmış yapraklarım
Lokman hekim değilim yaramı sargılarken
Yer yatağım sermişim kararmış topraklarım

Müjdelerken limandan uzaklaşan bir gemi
Yine böylesi iklim, gözyaşı küsenleri
Önemsemiyorum da vah ki ne garip demi
Silmiş hafızam yoklar gözümde düşenleri.

Müslüm Bayram

Ve Kendini

Kuşları sev hayvanları sev
Doğayı bitkileri otları
Denizi güneşi rüzgârı,
İnsanı!
Ve kendini...
Önce kendini
Önce kendini
Önce kendini

Anneyi sev atayı sev
Yoksulları çaresizleri düşkünleri
Siyahı beyazı tüm renkleri
Ve kendini...
Önce kendini
Önce kendini
Önce kendini

Dağları sev ovaları sev
Akarsuları ırmakları nehirleri
Kurbağaları solucanları balıkları
Ezme yerdeki karıncayı
Sızlatma bal yapan arıyı
Ve kendini...
Önce kendini
Önce kendini
Önce kendini

Yaradan'ı sev hikmetini sev
Evren'in mucizesi yansımalarını
Doğa ne anlatıyor, rüzgâr ne fısıldıyor
Ruhunda yücelen sorguları
Düşün bin kez, sözü bir kes
Kutsa! Tanı yüce varlığını
Ve kendini...
Önce kendini
Önce kendini
Önce kendini

Müslüm Bayram

Vecd İle

Seyrediyorum gecenin karanlığında vecd ile
Selamlıyorum yarım hilali tebci ediyorum
Güneş'in doğuşuyla esrarını gündüzün
Çiğlikleriyle kuşların uyanırken bedenim

Şu köhne dünya içerisinde yalnız başına
Sorguya çekerim kendimi eksiklerimi
Anlarım azap içerisinde yığın kalabalıklardan
Ancak birkaç kişinin bahtiyar olabildiğini

Usaresini bırakırken gözü yaşlıdır bulutların
Yükselir göğe kokusuyla toprağın
Örtüsü altında beslediği çiçeklerin
Lütuf kârlığıyla inler başı döner arının

Kanatlarımı şişirerek maviliklerin derinliklerine
Uçmak! İlahî aşkla en yüksek mertebeye
Azametine kapılmadan nice zevklerine
Dünya çukurunda tevehhümle el açmadan tövbeye.

Müslüm Bayram

Vicdan

Tablolar vardı duvarları süsleyen
Çerçevenilmiş; nice özenle yerleştirilmiş
Okşarken nakışlı bezlerle arada
Tozlarına kanlı gözyaşları bezenmiş

Yanıtsız kalan bunca körpe ömürler neden?
Diye soran bakışlardaydı gizi
Cevabı yoktu kendisinde; yorumlar ise niteliksiz
Gecelerin ıssız karanlığına haykırırken...

Bir verilmiş yaşam vardı haktan
Etten, kemikten, iskeletten
Gökyüzüne üflerken; son bakışı
Can çıkıyorken; nefesten

Zamanın kıymetinin terazisi
Bozulmuştu bir kere...
Adil gülmüyordu yaşam onlara
Bu gök kubbenin altında neydi ki çare?
Vicdanları tartarken.

Müslüm Bayram

Vicdan Payı

Bu nasıl ayrılık nasıl bir yazı
Doğum günüm karlı yazmış ayında
Donmuşum zemheri soğuk ayazı
Öter dertli baykuş diller yayında

Ötme baykuş ötme seni vururlar
Öksüz kalır yetim kefen sararlar
Bacasız damına ocak kurarlar
Yıkanır bedeninin hayat suyunda

Baykuş olasım var çıkmazsa sesim
Dünyanın kahrını hepten çekesim
Avcı vuracakmış matah geçesim
Ölüme ne çare kader oyunda

Darağacı olsam şiirler assam
Aşkı kanun yapsam yayını kassam
Yar kapına kırk yıl tacına kaşsam
Yunusum yüzerim derin kuyunda

Anadan üryanız herkes gibi hür
Özgürlüğün yolu gizemli bir sır
Oku der dört kitap gözlerine sor
Ara nimetini vicdan payında

Müslüm Bayram

Vicdan!

Yüreğimi yarın!
Kuşkum yok kandırmam kendimi
Yârin isminden başka gizli aşk
Saklamadım usumda
İstemeyiniz aşksız hayat
Taşlı tarlanın çocuğuyum ben
Zehirli yılan ısırığı
Tel dikenlerinden yaralı

Tattım kana kana kanımdan içtim
Yağmurun ırmaklarından
Göstermeyiniz uzak cennet
Kevser-inde yüzen huriler
Yüzücü değilim... Sular derin!
Ekşiliği tadamam

Oğul sütü emziren den dinledim
Ninnileri ısıttı içimi,
Ağrıları köz köz yaktı!
Koydu korunu küllerinden
Ceviz ağacına beledi
Emzirirken ak sütünden

Bedenim o günden kavruk
Güneş yanığı değilim
Başak tarlasından mayalı
Çiftçinin organik tohumundan
Yağmurlarından filize...
Göklere servi.

Sisli bulutlar!
Sizlerden olmayacağım
Başımda gezinmeyin!
Tavır alacağım aşktan yana
Masum gözyaşları dinene değın.

Yazacağım aşk şiirleri
Boşalacak akın akın
Şimşekler çakacak!
Gözyaşları mutluluğa yağacak
Dökülecek vicdanımdan.

Müslüm Bayram

Yabandı Her Şey

Sevgimizi güneşle kavurmuştuk
Azık niyetine heybemde taşırken
Özlemle çıktığım hasret diyarlarında
Gezdiğim ellerinde yabandı her şey
Pür dikkat dolaştım dağ ova bayır
Solmuş çiçek tarlalarıydı
Bir gül kokusuna hasret
Yoktu izinden senden bir eser

Kelebekler uçuşuyordu ıssız vadilerde
Bir engerek çiftleşirken dişisiyle
Sarmal örgü saçlarından da sıkı hemhal
Uçurumlardan yuvarlanarak
Zikretmişti iksirini
Sarhoş düşerken önüme

Geceleri uykusuz nice zamanlar
Yıldızların sönüşüne dek
Ayırmadım bir salise gözlerimi
Gözbebeklerindir sayarak
Bende düşmüştüm sarhoş

Odaklanarak göklerde
Seher vaktine değin özlemle
Vadide uçuşan kelebekler gibi
Kanat çırparak sevginle
Kaybetmiştik kendimizi
Uçuşurken seninle

Dolunayın doğuşuyla bir an
Yalancı bir bahar geçti gözlerimden
Mevsimse çok kısa
Bir kara yel gibi esti
Titredim düşünürken seni
Yürüdüm nehir boyu

Tutkulu çağladım aktım
Bir an dahi çıkmadın aklımdan
Dolu yağdım tufana rastladım
Kendimle eridim çölde kum oldum

Is sızım çölüdür yalnızlığım
Serin vadim yok ırmaklarından
Yeşerip çimenlerinde
Büyürken serpileceğim
Ak göğünde öleceğim

Müslüm Bayram

Yalnız Kartal

Bir yakarışın sızısı sindi yüreğime
Parçalı bulutlarından düşerken yağmurlar
Sele döndü
Şu dereden yankılandı
Kayaların azgın gümbürtüsü
Bozdu humuslu ekili toprağı
Sürüklerken taze filizleriyle
Uzadı vadi boyunca
Kapladi çakıl taşları

Hayır diye haykırdı bir ses
Gökte kanat çırpan canhıraş haykırışlarını duy kuşların
İssiz kuytusunda saklı yaprakların
Bozkırlarında papatya açacak tarlaların
İlkbaharında öksüz bırakma sürükleme!
Renk, renk açmış papatyaların

Bir masal şehrinin kahramanlarıydı anlatılan
İşiltisiyle göz kamaştıran
Parlayıp sönen yıldızlı uzun gecelerinden
Hayal kırıklığıyla gafil uykularından
Bir horoz sesiyle uyanan hatıralardan

Hayır, o sesler kesildi bu vadi ıssız artık
Canhıraş haykırışları kuşların bıraktığı neşeden
Eser yok! Matemi yası izi kaldı
Fecri karşılayan horozların başı kesildi
O tatlı ay ışığı altında
Yatıyor aslan bedeni

Vedası boş iklimlerin artık mevsimi geçti
Gökte yalnız bir kartal dolaşüyor
Arslan yatağından emin
Ruhuyla sevişiyor

Müslüm Bayram

Yalnız Kurt

Münzevi yalnızlıklarımsın içimdeki sır
Müphem zamanların ıssızlığında hayatım
Sorgusuz soluduğum boşlukları ara sor
Geçit vermez çetin uçurumlar dır sıratım

Pandomima oynaşan pas tutmuş gönüllerde
Gülüşür gamzelerin müjgânların ıslanır
Tebcil ederek kurguladığım hayallerde
Ruhumda saplı hançer! Ağrısıyla paslanır

Yalnız bir kurt ulur yanık hercai sevdalar
Ham halattır kulübem yorganımı seremem
Yâr göndermiş kuyularından yaslı damlalar
Dağılmış mürekkepler kalemimi süremem

Dolaşır yaban sürüleri, yalnız kurdum ben
Tuzakları kuranlar hilebazlık yaparlar
Meşe yapraklarından tacım tahtım kurdum ben
Aslanların artıklarına leşe taparlar

Sarrafin dilinden anlayanları bileyim
Gümüşü güneşe bulayanları sileyim
Erguvani denizler... İnci misin seçeyim?
Yol açın! Yalçın dağlar ben yoluma gideyim

Müslüm Bayram

Yalnız Şövalye

Ey şair!
Şairim diye yola çıkmışsan eğer unutma
Yalnız şövalyesin artık
Küsme yalnızlığına dert etme sakın
Sahte gülücüklerini halkın el çırpmalarını
Umursama asla aldanma.

İkiyüzlü yalan dünyanın maskeli balolarında
Tenkit edecekler, yereceklerdir seni bil!
Solmasın duyguların dallarında
Her daim tomurcuklansın taze filizler
Ruhunda açsın çiçekler.

Bu yola baş koydunsa artık
Bağırma karanlıklara görevin
Bir elinde meşalen, bir elinde kalemin
Parlasın ışığınla keskin kılıç!
Girmesin kınına hiç.

Dünyanın tatlı sahte şehvetleri hazzına
Kapılarak sevdalı şiirler yazacaksın
Divane şaire çıkacaktır adın
Unutma ki...
İşte bu yolda şimdi çuvalladın.

Takvim yapraklarının solduğu,
Savrulduğu zamanda
Vakit hızlıca akıp, vardığında menzile
Gözlerin düşse dahi zifiri karanlığa
Korkma!
Rehberin yoldaşınsa melekler
Şiir sofrası kurmuşlardır ozanlar
Çalsın sazlarında nağmelerin
Gelişin kutlansın.

İlkbaharın güneşi sıcaklığına denk
Okunsun ışıltılı şiirler
Ak gerdana dizilsin incileri
Sen ki! Ey yalnız şövalye...
Ufkun kızılığında mest olsun yar gamzeleri
Emsin!
Batırsın güneşi.

Müslüm Bayram

Yalnızlığın.

Yalnızlığının dayanılmaz soğuk karanlığında
Ruhun üşümeye donmaya görsün
Hangi mevsim güneşi ısıtırdı teni
Titremeli hallerinden bin bir yaralı
Tatlı bir sevdanın izinde saklıydı sancılar
Kaybolmuşçasına ıssız...
Mevsimler hazanında arıyordu şifasını.

Sarı saçlarının esintisinde esrarengiz
Parıltısı mücevher taşı göz kamaştıran
Meltem rüzgârları doğurduğu gece
Martılar kol kanat...
Ağrılı gözbebeğimden okşar, ismini fısıldardı
Dalgalanırdı durgun deniz

Yıldızlarda kopardı kızıl kıyamet
Fırlar ettiği galaksiler derin uçurum
Matemi sessizliğiyle ölümcül
Çekerdi yorganını üstüme
Ve ben...
Kalp atışlarımda dinlerdim nefesini.

Arzuların biriktirdiği yokluğunla dolu heybem
Çölün ortasında alev sarmalı
Hisli duygular kervanım.

Kuşatıldım ansızın! Tutuklandım
Göklerin derinliği kelepçem
Ak bulutlarından boşalarak sağanak, sağanak
Sırılsıklam! Çöl susuzluğuna kanarak
Boğuldu sofuca sefil duygularım
Çivilenmiş çe adeta tahtına
Perili köşküm, aşktan akçem.

Müslüm Bayram

Yar Kapısında

Ne bir kuş var gökte ne de bir turna
Güneş batmış erken ne de yıldız var
Gözler dolunayda umudum onda
Doğan sabaha nice düşlerim var

Yıllanmış bağa sevdalı bülbülün
Dertlidir ötüşü ahu zarı var
Üzüme çalan yeşil gözlerinin
Aşklı bakışlarında büyüğü var

Ummanın ortası ay ışığında
Divane aşığım sarhoşluğum var
Bir lahza kapıldım düştüm girdaba
Kulaçlık çırpınış çığlıklarım var

Yanağında gamze gül rengi yârin
Güneşi, nazı; narlı utancı var
Göz kamaşan esrarlı güzelliğın
Kalpten direk vuruşu, alışı var

Esen rüzgarları, fırtınalarda
Gazel oluşlarım, savruluşum var
Sevdamla kırk yıl ah... Yar kapısında
Aşkla yanışlar, bekleyişlerim var.

Müslüm Bayram

Yaradana Sor

Hatalarımı gör sevaplarım la
Bir insan oğluyum fani dünyada
Yaratmışsa Tanrım uzuvlarım la
Varsa sualini Yaradana sor

Yazık gözlerine kanlı bakarken
Amel defterini kendin yakarken
Älemde bin türü canlı yaşarken
Varsa sualini Yaradana sor

Acıyla tatlıyla bir ömrü yedik
Kusur tutmayarak af da eyledik
Helal lokmamızı kazançla yedik
Varsa sualini Yaradana sor

İnsan olduğunu bil ve hatırla
Aynalar yüzündür günah katırla
Dilim eğri ise kırk bin satırla
Varsa sualini Yaradana sor

Kurtlar uluyunca saygısı hoştur
Pusular kurmaksa dinen na hoştur
İlim terbiyesi gösteriş boştur
Varsa sualini Yaradana sor.

Müslüm Bayram

Yargıcı Meleğim

Allah'ın verdiği günlerine şükrediyorum
Kutlamalarla geçer bazı özel gün ve aylarda
Kutlayanlarca kutlanmaya çoğunlukla adayım
Hoş, hovardaca sözler uçuşurken havada

Bense fani dünyalı âcizane bir kulum
O yargı günündeki terazide
Tartıdadır günah ve sevaplarım
Yargıcı meleğim söyle ölçün ne!

Varsa toprağında dikili renk, renk güllerin
Mest edici kokusuyla yargıcı etkileyecek
Kurumuşsa her zerresinde tuzlu alın terin
Sevabını taşıyıp, günahını eritecek

Müslüm Bayram

Yasak!

Sıyırmiş sabah perdelerini
Bir ay doğmuş pencerede
Vurulduğum andır işte elinden
Kurşun tasa yansır sevdan
Endamı güzelliğın... Eda'sı bakışlarınla
Dozurursun güvercinleri cömert
Kanatlarında yıldızlar tutuşturur güneşini
Alev alır gözlerim
Soyarken elbiselerini
Dokunmak yasak
Okşamak yasak
Sevişmek yasak

Dört duvar arası her yanım
Yazıyorum taşkın duygularımı
Satır satır akıyor sokaklardan
Köpekler inliyor hecelerimde
Gecelerden ağıtlar
Yükselerek göklere
Bir baykuşun gözüyle
Okşuyor kedileri
Dokunmak yasak
Okşamak yasak
Sevişmek yasak

Bir anons sesiyle doluyor balkonlar
Taze taze fırından sıcak ekmek diye
Buğusu üzerinde tütüyor gözlerimin
Kuruyan ırmaklarına damla yaş konuyor
Okunurken bilmem kaçınıcı sela
Gıyabı namazlar kılınıyor
Sıra sıra tabutlar!
Soğuk mermerleri musalla taşın
Dokunmak yasak
Okşamak yasak
Sevişmek yasak

Dört duvar arası her yanım
Matemi yasında duygularım

Müslüm Bayram

Yaslı Çınar

Kocamış çınarım bir dağ başında
Kırılmış dallarım yokmuş aşımda
Tohum yeşerir mi kaya taşında
Eser dertli rüzgâr tellerin hani

Şen şakrak yağardın doluydun bazı
Çiçeklerden azar çekerdin nazı
Güller dalında al dikende razı
Bülbül ol şakıyan dillerin hani

Ne gam oldun mahzun figanı ağıt
Ne dem içtin sarhoş acı dil yağı-t
Kavruldu vücudun döküldün kâğıt
Şiir olup yazılan sözlerin hani

Yağız ata biner şaha kalkardın
Keskin bakışların alev çakardın
Durgun bir göl değil, coşkun akardın
Kurumuş göllerin sellerin hani

Karlar eriyince fidana durdun
Tomurcuk açarak meyveler verdin
Taşlanarak bazı yaralar sardın
Sana güller atan dostların hani

Müslüm Bayram

Yaşamak Haksa

Bir düş uykusuna yatırılmış gibi
Hissetmeye başladım kendimi
Dönen dünya dolapları çarkında feleğin
Bana aynı düşü gördürmesi nasıl duygudur
Ağırlığında ezilir eğilirim
Yılgınlığı ne beladır ki...
Bocalıyor bedenim.

Yenmeli, kırmalıyım çarkın parçalarını feleğin
Alt etmek için tez uyanmalıyım gafil uykudan
Ve çıkararak Everest'in uç tepesine
Avazım çıktığınca...
Tüm evrene sesimi duyuruncaya dek
Yaşamak aşkı adına... Yaşam hakkı için
İnletmeliyim! Naralarımınla.

Uyandırmalı son kez
Derin uykularında mahkumların
Prangaları kırılmalı
Bu gök kubbe altında kızgın güneşte
Çelikten demirleri
Çürümeye durmalı.

Kan damarlarında kaynayarak coşkun
Sevda adına akmalı
Ve de inadına ekmeli tohumlarını
Bahar yağmurlarıyla toprağa
Özgür bırakmalı.

Ah benim göz rengim tatlı bebeğim
Nasıl bakabilirsin kem
Kamaşarak bakmadı mı tutkun
değmedi mi elin tutmadı mı
Terlemedi mi avuç için
Yüreğin delicesine çarparak aşkla
Sevmedi mi?

Ey kara bulutlar!
Saklamayınız artık gözyaşlarınızı
Annelerin yerine de hüznle tuttuğunuz
Al damlacıklarınızdan sağanakla...
Yağınız.

Müslüm Bayram

Yaşamak Özlemi

Dünyaya bir çocuk gibi doğmak
Yaşamak geleceği bilmeden
Kanat takıp özgürce uçmak
Bir kartal gibi süzülerek göklerden

Bozkırlarda şahlanmış yağız bir kısrak
Önünde engebeleri olmayan
Rüzgarlarla yarışircasına coşmak
Akmak... Irmak, ırmak!
Gür ormanlardan

Tomurcuk, tomurcuk filizlenerek
Boy vermek huzur içinde uzak kaygıdan
Sevmek; canlıyı, cansızı, insanı
Toprağı kutsamak, okşamak
Tüm evren el, ele...
San ki öte kardeşten.

Müslüm Bayram

Yaşamaksa Özgürlük

Kaybolmuş hafızaların zamanın dehlizi
Arıyoruz hatıraların boşluğu derin
Yaralıysa sevdalar çarpıyorsa ehlizi
Vursun ölüm yakın! Küllerimi yele verin

Niceleri terki diyar eyledi karıştı
Yapraklara yazılmaya mürekkep yetmedi
Ozanların nağmeleri tellerde barıştı
Tükenmeyen sevdaların kavgası bitmedi

Dünyada çocuk olmak yaşamak mı sevinci
Nedir? Rüzgârların fırtınalarda övüncü
Aç ölümlerinde özümsemek mi kıvancı
Kârınlarında cenin taşımanın söyüncü

Olmasın varsın müjdecisi köleyse yaşım
Dört duvar arasındaysa kilitliyse kapım
Yoktur diyetim namerde eğilmedi başım
İç şerefine kadehim özgürlükse hapım

Müslüm Bayram

Yaşasam Seni

Derin uyku kaplıyor gözlerimi
Sana yorgundur bakışlar
Uyusam uyusam uyansam
Yaşasam seni
Yorgun düşlerimde
Kaç güneş batırdı gözlerin
Kaç yıldız söndürdü

Akan dertli kurnalarından
Tiz sesiyle haykırdı tas
Billur renklerimdin güneş sarısından
Sana âşık sularıyla yıkandım
Âşk çeşmelerinden döküldüm ilkbahar çiçeklerimle
Özsuyumdan kana, kana içerken sarhoştum sana
Rengârenk sararken bedenimle
Ak gerdanı gelinliğimle

Boş kaldı kurnalarım, hazanında mevsimin
Yaşlı gazeliyim sivrulmuş
Uçuşan kelebekler
Yuva yapmışlar kuluçkadalar
Gökleri göğün tavanında
Sarı saçaklarının altında

Düşlerken yıldızlı gecelerde
Geçmişim kendimden
Paramparça! Dağıldı kristallerim
Özlemlerim nice düşlerim
Boynunda parıldayan incilerden
Diziliydim saklı ceviz sandığında

Buhurdanlıklarından yayılan
Hoş kokulu nergis çiçeğim
Kenarı işlemelim
Sevda şiirlerinden nakış, nakış
Sırmalı koyu kızıla çalan saçlarından
Dökümlü salkım, salkım üzümlerinden
Almışsın! Gözlerinin rengini

Düşlüyorum elemli hallerimle
Kabarıyor okyanustur göğsüm
Her saniye vuruşuyla sevdalara
Yazılıyor, anılıyor ismin
Yorgun bakışlarımın pususuna
Düşüyor hecelerim

Âşıklar makamında kulağımda nağmelerle
Ağrısı depreşen ey yorgun gözlerim
Uyusam, uyusam uyansam gözbebeklerinde
Doğsam yeniden
Yaşasam, yaşasam, yaşasam... Yaşasam seni

Müslüm Bayram

Yaşasın 1 Mayıs Emek Bayramı

Alını terli, kirli sakallı adamlar yürüyorlar
Özgürlüğe dalgalanıyor nasır tutmuş ellerdeki bayraklar
İstedikleri emeğin karşılığı Hakka saygı
Tek yürek tek ses!
1MAYIS diye haykırıyorlar

Müslüm Bayram

Yaşat Sevicini Kutsa!

Yaşamdan saymam gün ve zamanı
Değilse dünyada bir kadın özgür
Sakin üzme gonca gülü, alma ahını
Seni doğuranı yücelt!
Kutsa! O anı

Doğanın çıplaklığı kadar
Sadeliğine eş
Saf, duru, nurlu yüzlerden
Yansıyınca... Güneşin sıcaklığına eş
Işıyla yakar!
Vurur kalplerden

İlhamını almış yaratılışından
Güzelliği benzemez hiçbir çiçeğe
Geceleri aydınlatan parıldayan yıldızdan
Neşe saçarken! Renk, renk...
Cennettendir evrene

Muhteşem görkemi güzelliğiyle kadını
Tanrısallığından'dır yaratmışsa! Mevlam ne yüce
Sev aşkla, sevdıyla kazı kalbine doku! Mühürle adını
Göğün maviliklerine dalar gibi... Özgürce

Müslüm Bayram

Yaz!

Gönül gel aldanma, cahil sözüne
Yalandan partalı, yol olur gider
Çatma kaşlarını yazık özüne
Kırpıkların oktan dal olur gider.

Haram sofrasında lokma yenilmez
Dost bilip namerde, sırrın verilmez
Zinaya diz çöküp, uçkur çözülmaz
Dürülür kuşağın, bel olur gider.

Dere yatağına darı ekilmez
Eğilmezse başak orak biçilmez
Ergen yaşta sevip, kahır çekilmez
Sürüklenir ömür sel olur gider.

Ozan Müslüm hali sakınmadan yaz!
Esirge tavuğu, vermesinler kaz
Güzel sevdiğine eder ise naz
Çal sazı küstürme, tel olur gider

Müslüm Bayram

Yazgı

Değiştirilemez yazgılar var mıdır?
Mistik azaplar çukuruna ateşten
Kurulmadan kazan
Kaynayıp taşkın su fokur-fokur nasıl!
Kimle akacak?

İllegal aşkla mı karılmış hamurun?
Mahkum edilmiş, katılmışın kervanına
Arzuların dar ağaçlarına asılmış urgandan
Kirli sarkacak!

Havada süzölen salıncakların dan
Donuk bakışlarına yansiyacak
Göğsüne sızıp düşecek iki göz! Yüzünde
Korlu mağrur benliğin kayıtsızlığında
Sönecek ocak!

Tortusuyla kaplayacak sisler
Elemlı bulutlarından düşecek
Bir Ömür boyu dağılmayacak
Yaralı ana kalbi onu ağırlığınca...
Ağırlı taşıyacak.

Salkıma duracak boy- boy bağların
Çimlenerek yeşerecek üzümler
Ézilerek her gün ölecekler gün batımında
Akşamdan kararacak.

Yasını tutmadan, duygusuna ermeden
Tufanların ağrısı, sancılardan gizi
Burgaçların dan köz-köz damıtmadan
Nasıl! Söyle ozana hece-hece
Şiir dökecek.

Müslüm Bayram

Yeniden

Dolaşma buralarda sokaklar yalnız
Köpek ve kediler aç-susuz
Sahiller dalgalı çalkantılı,
Havada garip bir hal var.

Siliyor tüm izleri senden kalan
Artık anılarda öksüz hatırasız...

Tesadüf olamaz değil mi?
Kader coğrafyasına
Ay güneş yıldızlar bu göğün altında
Tertemiz havasıyla...
Dağıtılmışsa ilahi adaletiyle

İslah olmaz durdurulamaz vahşeti insanlığın neden?
Kirlettiği yıllarca...
Son katresinde gerekti sancı
Ortak ızdıraplar
Acılarda birliktelikler
Mağrur yenilgiler

Yaşamak mı? Anlamsız!
Hayır hayır hayır!
Her şeye rağmen devrimce
Düşlemek düşlemek adını
Delice sevmek sevmek
Yaşamak! Aşkla seni

Yeniden yazmak yan yana
Yıldızlardan tutmak avuç avuç
Uzanarak sahillere gecelerce
Umudu sermek yarınlara ekmek
Yeşerterek...
Aydınlatmak karanlığı.

Müslüm Bayram

Yenilmez Türkün Askeri

Bir türkünün telinde uzayan
Ezgisi gönüllerde nağmesi
Akıyor fıratın derin tarihi
Köklerine uzanıyor

Keskin gözlerine takılan
Dev kanatlı akbabaların
Zehir saçan çığlıkları
Bir ganimetin paylaşımında
Küflü çöl topraklarının altında
Ağır iğrenç kokusuyla simsiyah leşin
Üzerine çöreklenmiş çakallar sürüsü

Güneşin batışıyla hayli zamandır
Işığında yoksun kalan coğrafyada
Karanlıklarıyla ün salmış gecelere
Sancılar içerisinde kara bulutlar doğurunca ayı
Müjdeledi uzun, uzun uluyan kurtlar
Işığının rengiyle parladı uzaklardan

Sisler dağılınca kızıl gökler altında
Pusuya yatmış asil aslanların
Şafaklarına hilal rengi silueti
Rengiyle yalçın kayalıklarda şavkı
Renkli tuvallerinde tabiatın
Kamaşırken gözünden

Buharlarıyla fokurdayan, kaynayan su
Kabarıyor genişliyor toprak
Islaklığıyla giydiriyor elbisesini
Beden yabancı titrek tedirginliği
Kurnazlığında tilkinin

Dolanmış çalılara sinmiş
Oynak engereğin çatallanmış dilinden
Karışıyor rüzgâra bir ısıklık sesi
Ürkmüş sersem sarhoşluğuyla
Bir kovboy bozuntusu dolaşılıyor

Bir türkünün telinde uzayan
Ezgisi gönüllerde nağmesi
Akıyor fıratın derin tarihi
Köklerine uzanıyor

O kökler ki Anadolu
Kıvanç dolu şan dolu
Bağrında aslan besleyen
Hoşgörüsüyle büyüyen
Yediveren gülleri
Yesevi erenleri
Metehan'ın yiğitleri

Yenilmez Türkün askeri

Müslüm Bayram

Yeter Artık

Soruyorum Tanrım neden çok sevdim
Senden başkasını sevemem dedim
Aşkımı, sevdami, kalbimi verdim
Yeter artık! Gözyaşların durulsun
Yeter artık! Gözyaşların kurusun

Ağlıyorum gözyaşlarım günlerce
Geçen günüm gecem sanki işkence
Kapıyı çarpıp gittiğin o gece
Yeter artık! Gözyaşların durulsun
Yeter artık! Gözyaşların kurusun

Hatalıyız kusurluyuz bencilce
Öfkemize yenik düştük günlerce
Akıp gitti gözyaşımız sellerce
Yeter artık! Gözyaşların durulsun
Yeter artık! Gözyaşların kurusun

Özlüyorum seviyorum sevgilim
Görmez hiç kimseyi kördür gözlerim
Akşamdan sabaha her gün içerim
Yeter artık! Gözyaşların durulsun
Yeter artık! Gözyaşların kurusun

Hangi âşık sevdiğini özlemez
Kaderin fikrine mantık eremez
Tanrı'nın hükmüne kılıç çekilmez
Yeter artık! Gözyaşların durulsun
Yeter artık! Gözyaşların kurusun.

Müslüm Bayram

Yıldızlar Boğulmasın

Harcandıkça doyumsuz, hoyratça aktı tatlı
Köşe başı meyhane, dünyalılar âlemde
Mahvına doludizgin, dörtnala koşan atlı
Oynak satranç tahtası, tuzaklanmış kalemde.

Ağlayan lavantalar, tarumardır bahçeler
Dağılacak dalgalar, is kokulu bulutlar
Toprak ana satılmaz, kirden kanlı akçeler
Damarında kalmışsa, ar damlası umutlar.

Gözyaşı üzeni' de, acılarından tatsın
Ey tabip el çek artık, değmeyesin yarama
Sefaşı düzeni' de, saltanatından batsın
Çiçeğim yârim balım, girmeyesin arama.

Tunç eken bağlarımdır, salkım tutan üzümdür
İçirir öz suyundan, annelerin kuzusu
Beşikler ninni çalar, benim iki gözümdür
Kılıçlar ateş eker, fidanların özü' su.

Ağustosta titreyen, üşüyen sokaklarım
Arıları bal tutar, kovanlar dağılmasın
Güneşi doğuracak, tan kızılı göklerim
İni karanlığında, yıldızlar boğulmasın.

Müslüm Bayram

Yıldızlar Sönmesin

Yıldızları sönmüş sokakların
Tenha karanlıklarında izi
Düşmüştü kar soğuşundan yarası
Donmuş buz parçalarına basarak
Yürüyordu yalnız sır dolu yolculuğa
Çok uzakta bilinmez bir coğrafyaya

Bakmıyordu geriye, dönmemek üzere
Kesmişti bileti yüz ifadesi
Ant yapmıştı kadehleriyle vedasını içerken
Düşüyordu gölgelere şüphesi

Katmerlenmiş acısından ısırırken
Akıyor, sızıyordu kan dudaklarından
Perdeleri çekilmiş bir ev penceresinden
İğne oyası, al yazması başında
(B)akıyordu... Kan çeşmeli iki göz

Ağır kış uykusundan uyanmışcasına
Kamaşıyordu ufukta yorgun inciler
Güneşin batışı aldatmacısıyla
Arıyordu dönmeyecek yolcusunu

Ellerini bir an başına vurarak
Ürpertili bir anı hatırlamış' ça
Biçare dövünmelerin
Titreyen dehşet dolu anlardan
Geçiyordu bedenim

Yıldızları sönmüş sokaklardan
Hafızama izleri kazınan

Müslüm Bayram

Yıllarca.

Sana söylemek isteyip de söyleyemediğim
O kadar söz biriktirmişim ki,
Yazıyorum elimde kalem, beyaz kağıt
Hiç bir leke barındırmayan
Aşkım dandır arıdır sözlerim
Her daim kalbimde barınan

Şairsem... şairliğim sevmekmiş meğer
Söyleyemediğim bunca sözler ise şiir.

Her karşılaşmamızda gözlerinde kayboluşlarım
Nutkumun tutulmasına ne dersin?
Ya mih gibi mühürlenmiş dillerim!

İşte tam da bu nedenledir ki,
Sayfalarca aşkımdan şiir yazmalarım
Düşündün mü hiç sevgilim?
Denk düşer mi tüm bunca sözler aşkına?
Bir gülüşüne... Aşkla bakışına...

Her daim çarpıntı halidir kalbim
Uğultuları canlı müziğim
Beyin fonksiyonlarımı donduran
Benim parıldayan güneşim
Seni her daim ama her daim
Canımdan çok seveceğim

İtirafımdır! Tüm çıplaklığıyla
Sana olan tutkulu aşkımla...
Destansı aşk şiirleri yazdığımın
Bakraç gözlerine mih gibi! Gözlerimin,
Yıllarca...Çivili kaldığının.

Müslüm Bayram

Yine Eskisi Gibi

Karlar yine eskisi gibi yaşacak
Esecek tufan, doldurarak hevesimizi
Ve sen çıkacaksın sabahlığın'la karşıma
Buzlanmaya yüz tutmuş ıslak saçlarınla
Bakışların kibrit, kibrit titreyecek
Kalbimde zelzeleler

Meşeler Çatırdayacak
Devrilecek ocaklar
Alevler sararken bacaları
Göklerinde dumanlı bulutların
Bir damla göz yaşından
Düşecek közleri

Hoş kokusu, fokurtusuyla kaynayan
Fincanda pişen kahvenin
Camları kaplayan buharlarından
Eriyecek balkon üzerindeki karlar
En sevdiğim romanın tam orta yerinden
Okuyacağım yine eskisi gibi
İki kalp tutkusu.

Müslüm Bayram

Yol Aşkıyla

Düşünceye daldı melek haline yanarak
Dedi ki, sen yaratıldığında secde ettiğim
Emrini yerine getirdiğim Tanrıdansın

O ki; evrenleri yaratan tek yaratıcı, buyruğuyla
Eğildi tüm melekler yere
Koydular başlarını secdeye, isyankâr halinde bir melek
Kaldırarak başını avaz, avaz çığılığı
Çılgın haliyle seslendi Tanrıya
Hayır, hayır, olamaz! Hayır diyordu

Secde asla etmem önlerinde
Başım eğemem!
Ki bu zavallı aciz kullarıdır
Bizlerse senin yeryüzü meleklerin
Nasıl üstün olabilirler ki bizden
Söyle ey yüce yaratan!
Göster biz meleklerle nedir üstünlüğü?
Diyerek inkar geldi ve
Tanrının yüce rahmetinden kovuldu iblis

Dönerek seslendi Tanrıya
Sana ispat edeceğim göreceksin haklılığımı
Baştan çıkartacağım zavallı kullarını
Boyun eğmeyeceğim asla...
Zira bu yeminli ahtım olsun ki
İnsanoğluna dünyayı zindan edeceğim
Sözlerinden sonra işe koyuldu iblis

Ve işte orada kızılca kıyamet koptu
İblis haddinden de fazla maharetliydi
Kendi krallığını ilan eden insanoğlu
Tamda istediği gibi çıkmış işini kolay kılmıştı
Bol keseden dağıtıyordu cennet tapularını
Kevser ırmağında yüzen hurileri
Güç zehirlenmesi tufanına tutkulu
Razıydı dünyanın hükümdarlığına
Ezdikçe ezilen boyun eğen sefil kullarına
Giydiriyordu bir hırka bir lokma

Oysa evrenleri yaratanın eşit terazisi
Ahengi yörüngesi içerisinde nasıl çalışamazdı?

Güç kimindi güçlü kimdi!
İblis galip mi gelmişti yoksa haklı mı çıkmıştı
Haşa... Olamazdı böylesi bir hal
Boyun eğemezdi insanoğlu iblise
Çıgneyemezdi Tanrının kurallarını
Kendi kudreti hükümdarlığına kanarak
Nasıl olurdu kör halife!

Kainatın halifesine karşı isyankar hal

Tutulamazdı böylesi şirk!
Bunca peygamberler yanmışken yol aşkıyla
İstenemezdi başkaca aşk!
Albenisi tek Tanrı yolunda.

Müslüm Bayram

Yorgun

Esiyor deli poyraz gönül perdelerin yorgun
Sarhoş aynalar... Düşürüyor yüzünü
Gözlerinden geçerken yıldırımlar misali
Sukut hayallerin ıstırap içinde çakılıyor
Fokurtusu beynine denk derin bir kazan
Senden önce kurulmuş sacayağına
Azaptayım diyor.

Kurumuş ırmakların iksiri çekilmiş
Şehvetli çağlayan damarlarından çatlak
Kütüğe çalmış gölgesiz söğütler,
Kemikleşmiş dallarından
Çöl susuzluğu... Gökkuşuğu renginden ne eser
Gözlerinde derin uçurumlar
Ufuklarında sarı papatyalar güneş çürüğü
Sütten kesilmiş öksüz çocuk
Hastayım diyor.

Ruhum yıldızsız geceden ağır
Vücudumda inler dalga, dalga yayılır
Oynaşan Müjganlar hüzün kırpar
Yolcu yorgun, yol yorgun; pusuya yatmış gafil haramiler
Bu kervandan size ekmek yok!
Değirmenin çarklarına suyu kim taşıyor
Karınca kararınca...
Başaklar yarına boyun bükmüşler
Yastayım diyor.

Müslüm Bayram

Yorgun Gemi

Bulutlardan toprağa damlası yağmur gibi
Düştüğünde Ozan'ın yıldızları sönecek
Sıçrayarak yüzüne bastığı çamur gibi
Dua edip kimisi arkasını dönecek

Hüzünlere boğulup kederli aynalarda
Gülmeyecek ihanet edenlerin yüzleri
Donuk kirpikleriyle bakışlar semalarda
Şu beşer-i âlemden silinecek izleri

Ne mutlu ozan sana dikenliyse yolların
Öz su alın terinden al lale bahçesinde
Uğultusu duyulur sonbaharsa halların
Kivanç dolu geçmişin yolculuk öncesinde

Sığınacak liman yok! Nede derdine em'i
Düşsel yalan dünyanın kıymeti kaderinde
Çatırdayan gövdesi su alan yorgun gemi
Kim bilir kaçınıcı kez sevdası seferinde

Ozan etmez teselli, atar köze kendini
Elem dolu nağmeler dökülür dillerinden
Demlenir alevlerde aşar iken bendini
Yükselir göğe ruhu tortusu küllerinden

Müslüm Bayram

Yüzen Tabut

O gizemli kızı hatırlıyorum
Cengâverlik ruhunda gizliydi
Sevilmesi okşanması koklanması hayaldi
Renginden kokusundan sarhoştı çiçekler
Eserdi rüzgârlarla
Bir kısrağın boynunda
Savrulurdu yeleleri
Sığınırdu dudaklarına
O dudaklar bal
O yanaklar al
Karışırdu papatya tarlalarına
Bin bir renkli kır çiçeklerinin

Tatlı çarpan kalp hırsızıydı bir bakışı
Tutuklanırdı gözlerinde
Acılara boğulurdu duygular
Kör kilit düğüm, düğüm
Pas tutmaya mahkûm
Demir atmış son limandı orası
Ölümüne sevda sözcükleri dökülürdü dillerinden
Ekilirdi martıların kanatlarına

Bu liman ıssız liman
Gömülmüş sevdasına
Azgın dalgalar neyin nesi
Kulakları yırtan siren sesi
Zaman geçmiş hayli zaman
Güneş yörüngesinden şaşmış
Gebe kalmış yıldızlara
Sinmiş dalga sesleri
Hüzne bürünmüş martılar
Ölü bir deniz üstünde
Erimiş iki beden
Yüzen bir tabut var

Müslüm Bayram

Zamanı Nereye Sarmalı

Sabahın alacalı tan vaktiyle
Erken uzun hava horoz sesiyle
Hatıralar kayıp, sevinçleriyle
Tek tip beyaz yakalı önlüğüyle

Eğer bir şans daha olsaydı bir şans
Sarırdık zamanı eskilere
Yitip akmış çağlardaki o tek dans
Mühürlü aşk mı kilitli kalplere

Çamurlu yollardan patikalardan
Kerpiç duvar beş sınıflı mektebe
Sevinçle izlek koşar adımlardan
İlk aşkı oynadığımız körebe

Bir şans daha olmalı sevgilere
Sarmalıyız zamanı eskilere
Ah o yitip akıp giden çağlara
Bitmeyen özlem dolu sevdalara...

Müslüm Bayram